

A fordító bevezetője:

Ez a könyv nagyon szépen bemutatja a The One People's Public Trust (továbbiakban OPPT) UCC eljárását megelőző időszakot, beleértve ebbe azt is, hogy az OPPT UCC eljárását megelőző időszakban a „felébredettek” még hittek abban, hogy a cégeként működő velejéig romlott, korrupt bankoknál, rendőrségeken, bíróságokon és egyéb cégeként működő hivatalokban stb-ikben van esélyük... Végül is az OPPT is megadta az említett cégeknek az esélyt, de mint az OPPT UCC Dokumentumokból kiderül, már annyira romlottak és korruptak voltak, ami már nem volt megjavítható.

Aki arra figyelemmel olvassa ezt a könyvet, hogy ez az előtt - 2009-ben – íródott, mielőtt még az OPPT 2012 év végén zálogjog érvényesítésén keresztül megszüntette a népi kormányok leple alatt működő cégeket, bankokat, és összes más céget is, mivel ezek a bolygó népét a tájékoztatásuk, hajlandóságuk és hozzájárulásuk nélkül elárulták és megkárosították, az az olvasó sok mindent megérthet és profitálhat ebből a könyvből.

Viszont az az olvasó, aki figyelmen kívül hagyja a kormányok, bankok, és minden más cég említett megszüntetését, az sok-sok fölösleges kört futhat e könyv elolvasása után...

Aki végig olvassa ezt a könyvet, és ismeri a CLC-t (Common Law Courts GREAT BRITAIN & INTERNATIONAL), az rájön, hogy CLC-ét teljesen erre a könyvre alapozták. Ezzel nincs semmi baj: Aki ismeri az OPPT UCC Dokumentumokat, az rájön, hogy az OPPT UCC eljárása, és az ezeken alapuló Udvarias értesítéssel megkezdett UCC ügymenetünk nem más, mint az e könyvben sokszor említett „törvényes lázadás”.

Itt hívom fel a kedves olvasó figyelmét a TÉNYEK NYILATKOZATÁRA – melynek eredeti értesítése nyilvános kereskedelmi bejegyzéssel meghozott és benyújtott az OPPT által -, kifejezetten a népi kormányok leple alatt működő cégek, bankok, és összes más cég 2012-es év végén zálogjog érvényesítésén keresztül történő megszüntetésére, (foreclosure), mivel a bolygó népét (the one people of this planet) a tájékoztatásuk, hajlandóságuk és hozzájárulásuk nélkül elárulták és megkárosították, kifejezetten:

A Kormányalapító Okiratok (Government Charters) törlésére (Referencia: TÉNYEK NYILATKOZATA 2012127914 sz. UCC Dokumentum 2012. nov. 28.)

„... Az, hogy bármilyen és valamennyi ALAPÍTÓ OKIRAT (CHARTERS), amely magába foglalja azt, hogy Az Egyesült Államok Szövetségi Kormánya, EGYESÜLT ÁLLAMOK, ”. . . ÁLLAM”, beleértve ezek bármely és valamennyi rövidítését, hasonló hangzású, megjelenésű formáját, vagy más jogi, pénzügyi vagy irányítási formáját, **bármilyen és valamennyi nemzetközi ekvivalensét is**, beleértve ezek bármilyen és valamennyi HIVATALÁT is, beleértve ezek bármilyen és valamennyi TISZTSÉGVISELŐJÉT, KÖZTISZTVISELŐJÉT, VÉGREHAJTÁSI RENDELETÉT, SZERZŐDÉSÉT, ALKOTMÁNYÁT, TAGSÁGÁT, TÖRVÉNYÉT, és az ezek által és a hatáskörükben létrejött bármilyen és valamennyi más szerződést és megállapodást is, most semmis, érvénytelen, vagy másként törölt, nem cáfolt;...”

A Bankalapító Okiratok (Bank Charters) törlésére (Referencia: IGAZ SZÁMLA 2012114776 sz. WA DC UCC Dokumentum, 2012. okt. 24.)

„Nyilatkozottan és elrendelten visszavonhatatlanul törölt...; bármilyen és valamennyi alapító okirata (charters) a Nemzetközi Fizetések Bankja (BIS) tagjainak... beleértve azok bármilyen, és valamennyi megbízóját, és kedvezményezettjét is, beleértve ... különösen bármilyen és valamennyi bizonyos test állapotot is, ... akik működtetik, elősegítik, és támogatják a magánpénzrendszereket, kibocsátó, beszedő, és végrehajtó rendszereket, azaz működtetik a RABSZOLGA RENDSZERT... jogellenes képviseléssel, törvényes értékét hatósági lefoglalásán keresztül...”

Továbbá felhívom a kedves olvasó figyelmét a **KERESKEDELMI SZÁMLÁVAL, UCC Dokumentum száma 2012114586, és IGAZ SZÁMLÁVAL, UCC Dokumentum száma 2012114776, jogszerűen újra megerősített, és törvényerejűvé tett NYILATKOZAT ÉS RENDELKEZÉS**-re, mely a **2012096074** számú UCC Dokumentum 2012. szept. 10, amely alapján:

A katonaságon belüli önkéntesek... „letartóztatnak és őrizetbe vesznek bármilyen és valamennyi olyan test állapotot, és ezek ügynökeit, tisztviselőit és más szereplőket, függetlenül a lakóhelytől, akik RABSZOLGA RENDSZERT birtokolnak, működtetnek, vagy bűnpártolóan támogatnak a számos állampolgár ellen...”, és „Visszaveszik a RABSZOLGA RENDSZERT működtető összes magánpénzrendszert, nyomon követési (tracking), átadó (transferring), kibocsátó (issuing), beszedő (collection), végrehajtási (legal enforcement) rendszereket...”

„...a Teremtő minden teremtménye teljes személyes felelősségével a saját felelősségére haladéktalanul segít az itt azonosított összes Köztisztviselőnek abban, hogy a jelen **RENDELETET** az itt leírtak szerint a teremtő és a teremtett minden eszközével **végrehajtsa, megvédje, megőrizze, és teljesítse...**”

Az OPPT legutolsó bejelentését 2013. március 18-án adta be. Ez a dokumentum felszámol minden maradék ember alkotta jogi személyt, és a bolygó valamennyi embere számára visszaadta a szabadságot. Ebben a dokumentumban a Teremtőt, mint „örök lényeket”, az embereket pedig mint „megtestesült örök lények”-et definiálják. A VI. cikkely szerint „Jogszerűen igazolom teljes felelősséggel és kötelezettséggel a **RENDELKEZÉSRŐL SZÓLÓ NYILATKOZATTAL**, hogy az örök lények univerzumában az örök lények átláthatóvá, és ismertté válik az örök lények bármilyen és valamennyi megtestesülése által, és **a megtestesült örök lények szabad, és adósságmentes, mely nem cáfolt**”.

Ez azt jelenti, hogy **NINCS ADÓSSÁG. Neked nincs adósságod... Senkinek sincs... ez kész.**

Az OPPT UCC eljárásának köszönhetően a Szokásjog Nemzetközi jog!
Ezért a bolygó minden emberére vonatkozik!

És most jön a könyv 1. része:

A Szabadság

**Több, mint egy nyolc betűs
szó**

Veronica könyve: a Chapman családé

www.FMOTL.com forum.

FMOTL.com

mint itt

Szabad-Ember-A-Földön

Első kiadás: 2009. szeptember

Ez a könyv a szabadságról szól. Azt hiszem, meg fogsz lepődni, hogy valójában mennyit nem tudsz erről a témáról, és azon is, hogy valójában milyen keveset kell tudnod ahhoz, hogy ebben a témában a tudást elérd.

Remélem, mire ezt a könyvet végigolvasod, a jövőbe vezető út nyilvánvaló lesz számodra. Fel kell fedezned, hogy még 7 évesen is több hatalmad volt, mint bármelyik kormánynak, igazságszolgáltatásnak, rendőri erőnek és katonaságnak együttléve. De ezt te nem vetted észre, és ezért egész életedben nem használtad ezt a hatalmat. De nyugodj meg, még mindig megvan. És megtanulhatod, hogyan kell használni.

Miután elolvastad a „Vételről” és a „Pénzről” szóló fejezeteket, azon tűnődhetsz, hogy miért fizetted át ennek a könyvnek egy példányáért. A válasz elég nyilvánvaló. A monetáris hitrendszer a „király” még mindig, bármennyire is nem kívánja az ember. Elég annyit mondanunk, hogy ennek az árnak a nagy részét a gyártás, a nyomtatás és az esetleges postaköltség teszi ki. Szerzőként a jogdíjamat a legalacsonyabb minimumra csökkentettem, hogy az összköltséget alacsonyan tartsam. Következésképpen ebből a szempontból ez részemről a szeretet munkája.

Ami többet ér a világ összes aranyánál, az a te elismerésed, hogy miután elolvastad ezt a könyvet, olyan erőt kapsz, amilyen erővel mindig is rendelkezned kellett volna – ha ezt tanultad volna, nem pedig tanított lennél – gyermekkorodban.

Előre is elnézést kérek, amiért hangsúlyos szavakat használtam a könyv szövegében. Kénytelen vagyok ezt megtenni, hogy megpróbáljam legyőzni azt a megrögzött indoktrinációt, amelynek életünk során mindannyian alávetjük magunkat. És élő vagy már elhunyt őseink élete.

Csak a „nyomtatott szó” áll rendelkezésemre (különböző formáiban). Kérem, vedd figyelembe azt is, hogy ha kívánsz, a könyv bármely részét csak egyetlen megkötéssel idézheted: pontosan úgy, ahogy van, és a szövegkörnyezeten belül... mert nem vállalom felelősséget, ha rosszul idézel engem.

Egy utolsó dolog. Kérlek, ne aggódj a nyelvtan vagy a stílus miatt. Pontosán úgy van megírva, ahogy a szerző akarta. Tudom, mert én vagyok a Szerző.

Veronica: a Chapman család tagja, 2009. szeptember,

Feltham, Egyesült Királyság.

Ezt a könyvet mindenkinek ajánlom a Szabadság Mozgalomban, akik nélkül (és akiknek támogatása nélkül) nem jöhetett volna létre ez az írás. Hősök vagytok. Hősnők vagytok. És tudjátok, kik vagytok.

„Az értelem a törvény élete; sőt mi több, maga a szokásjog nem más, mint az ész. A törvény, amely az értelem tökéletessége”

Sir Edward Coke, Anglia főbírója 1552-1634.

„Nem a korrupció a probléma. A korrupció elfogadása a probléma”

Patrick Rattigan ND.

"Csak kimondom, amit gondolok, mert mindenkinek joga van a véleményhez"

Saffire: az Elder család tagja (7 éves).

Ezt a könyvet Yanának és Saffire-nek írom, és a hozzájuk hasonló kicsiknek. És köszönöm Yana anyjának a borítótervet.

Tartalom

Előszó 8

1. fejezet: Elvétel 10

2. fejezet: Pénz 11

3. fejezet: Jogi nyelv 17

4. fejezet: Vallás 20

5. fejezet: Globális elit/pszichopáták 21

6. fejezet: Ígérek és szerződések 25

7. fejezet: Becsület, becsstelenség és értesítés 28

8. fejezet: A society (társadalom, társaság, egyesület, szövetség), és szabályok 30

9. fejezet: A Szokásjog a Föld törvénye: 32

10. fejezet: Értesítések, meghívók és idézések 34

11. fejezet: Jogi fikciós személy 35

12. fejezet: Ügyvédek, ügyvédek és közjegyzők 37

13. fejezet: Veronica nagyon ravasz kétlépcsős terve a szabadságért 39

14. fejezet: A Szokásjog alkalmazásának elvei 41

15. fejezet: Alapvető megállapított axiómák 41

16. fejezet: Aláírások 47

17. fejezet: Bíróságok és eljárások 47

18. fejezet: Felelősség és a végső szankciók 55

19. fejezet: A vizek törvénye 57

20. fejezet: Nevek 59

21. fejezet: Rendelések, Rendelkezések, Utasítások (Orders) 61

22. fejezet: Törvények, Rendszabályok, Iránymutatások és Szuverenitás 61

23. fejezet: A kaptár elme 63

24. fejezet: Előítéletek nélkül 64

25. fejezet: Tömeges elmekontroll és rabszolgaság 65

Epilógus 70

A következő részben lesznek a Mellékletek

Előszó

Nem vagyok ügyvéd. Nem vagyok jogász. Nem vagyok könyvelő. Nem vagyok közgazdász. Semmilyen módon nem vagyok „jogilag képzett”, és nem vagyok a „monetarizmus vagy a gazdaságpolitika” pápája. Remélhetőleg ha végig olvasod ezt a könyvet, nagyon örülni fogsz, hogy én nem tartozom ezek közé.

Szóval, milyen végzettségeim vannak? Nos, van néhány tudományos (mérnöki) üzenetem, de ezek nem kapcsolódnak közvetlenül az ezeken az oldalakon található alapvető üzenetekhez. Ezek háttérrel biztosítanak nekem a „dolgok kidolgozásában”, de ez minden.

A könyv megírásához szükséges alapvető minősítem elsődleges az, hogy emberi lény vagyok. Élő lélekkel megáldva. Pont, mint te. És ez az egyetlen képesítés, amelyre szükségem van ennek a könyvnek a megírásához, és az egyetlen képesítés, amelyre szükségem van az olvasáshoz. És remélem, hogy ezt megértetted.

Azt hiszem, megvan a józan eszem. Azt hiszem, neked is. Azt hiszem, ez minden, ami valójában szükséges. Meggyőződésem, hogy pusztán a józanész (common sence) megérintésével teljes egyetértésre jutunk. Természetesen ezt remélem.

Minden, ami ebben a könyvben elhangzik, vagy saját személyes tapasztalataimon, vagy olyan emberek tapasztalatain alapul, akiket ismerek, és akikben megbízom. És amúgy is az egész a józanészre (common sence-re) épül. Ez valójában csak a józanész (common sence) gyakorlati alkalmazása, amint látni fogod. Szóval hol kezdjük?

Nos, először is Mahatma Gandhit szeretném idézni, amikor azt mondta:

„Nincs út a békéhez... a béke AZ ÚT”.

Rendben van-e tehát, ha ezt mondom:

„Nincs út a szabadsághoz... a szabadság AZ ÚT”?

Szerintem rendben van ezt mondani, mert igaz.

Hú! Ez mit jelent? Nos, ez azt jelenti, hogy szabadnak kell lenned. És semmi más nem lesz jó.

Kidolgoztam egy nagyon ravasz, kétlépcsős tervet a szabadság eléréséhez. Ezt részletesebben kifejtem, egy külön fejezetben. De alapvetően a két lépés a következő:

1. Szabad vagy, mert azt mondod, hogy szabad vagy. Mert ezt senki más nem fogja kimondani helyetted.
2. A második lépés annak biztosítása, hogy mindenki, akivel találkozol, felismerje az első lépést.

Könnyen hangzik, de nyilvánvalóan nem az. Valójában még az első lépés is rendkívül nehéz, mert folyamatos erőfeszítést igényel a vonal megtartása. Ezt a vonalat a hét minden napján, 24 órában fenn kell tartani.

Például a Brit-szigeteken a legtöbb ember azt mondja:

„Természetesen szabad vagyok! Demokráciában élek, nem? Van szólásszabadságom, nem?

Nos, erre az egyenes válaszok: „Nem”, „Nem” és: "Nem".

Hozzáteszek még egy idézetet, Johann Wolfgang von Goethe 18/19. századi filozófustól:

„A legreménytelenebb rabszolgasorba azok vannak, akik hamisan hiszik, hogy szabadok”.

És ez a lényeg. Vagy azt is mondhatnánk, hogy a dörzsölés. Vajon hamis vagy igaz az embernek a szabadságába vetett hite? Valóban szabad az ember, vagy reménytelenül rabszolga? Van egy nagyon egyszerű teszt. Szerinted van valami... valami, ami történik (vagy megtörtént) veled, igazságtalan (vagy volt)? És nem látod, hogyan kell rendbe tenni? Nem számít, mi az... de:

„Megtörtént veled, igazságtalan volt, és nagyon keveset tehetél ellene”? Ha erre a kérdésre a válasz: „Igen”, akkor reménytelenül rabszolgaságban vagy.

Hé! Ne aggódj! Sok ilyen történt veled! Azonban, mire elolvasod ezt a könyvet, remélem, abban a helyzetben leszel, hogy tudod, „hogyan tedd helyesen”. (Nem feltétlenül az, hogy hogyan lehet jóvátenni a múltban elkövetett sérelmeket, hanem az, hogy hogyan akadályozhatod meg, hogy a jövőben megtörténjenek a veled és szeretteiddel kapcsolatos sérelmek). Mert általánosságban elmondható, hogy mindannyian megértjük a különbséget a jó és a rossz között. Így vagyunk felépítve. Józanésznek (Common sence-nek) hívják. Csak érezzük, és gyakrabban érezzük, mint nem érezzük. De az, hogy csak érezzük, nem jelenti azt, hogy figyelmen kívül hagyhatjuk ezeket az érzéseket.

Mert bennük rejlik az igazság.

Figyelj: Alig várom, hogy folytassam azt, amit mondani tervezek. És biztos vagyok benne, hogy te is így érzel. Minden fellángolt, és indulni akart! Tehát, miután egy kis alapmunkát elvégeztük, gyorsan folytassuk az első fejezettel. Ez hogy hangzik?

Rendben, csak néhány utolsó dolog, mielőtt ezt megtehetnénk, mert csak még azt el kell mondanom, hogy a könyv céljának teljes megértéséhez az Olvasónak ismernie kell más írók, például David Icke, Jordan Maxwell, (a néhai, nagy) William Cooper, Eustace Mullins és G. Edward Griffin stb. műveit. Ha nem ismered, akkor azt javaslom, hogy amint lehet, pótolod.

Ennek ellenére azt feltételezem, hogy a lelked mélyén tudod, hogy: „Valami nincs rendben azzal a felállással”, amelybe beleszülettél. Az olyan írók, mint David & Jordan és mások, nagyon részletesen elmagyarázzák, mik ezek a „valamik”. És ha tudod, mik ezek a „valamik”, akkor teljesen megérted, miért írom ezt a könyvet. Ha azonban nem tudod, mik ezek a „valamik”, akkor a lehető legjobban fel kell vértéződnöd. Tekintet nélkül. És egyszerűen csak hagyatkozz az „alapvetődre, a megérzéseidre”. (Szerintem a végén minden sikerülni fog). Talán a legelső dolog az, hogy az elején kezdjük (mindig jó hely, felfedeztem!). Valószínűleg egy kis meglepetés lesz, de az első dolgom az, hogy elemzem az „Elvétel” szót (beleértve a származékait is).

1. fejezet: Elvétel

Uh? Csak az „elvétel” rossz, nem? Az elvétel az 'mohó', nem? Az emberek tévednek, ha csak elvesznek! Csinálók, adócsalók... a sok! Ki nem állhatom azokat, akik úgy gondolják, hogy rendben van, ha csak elvesznek! Milyen joggal gondolják ezt? Elvétel, elvétel!

És csak elvenni, az nem korrekt! Keményen megdolgoztam azért, amim van!

Brrr... elnézést. Egy pillanat. Megszakíthatom, csak egy pillanatra? Kérem? Szépen kérek? Köszí. Mi volt az első dolgod, amikor megszületted? A legtöbben azt mondják: Azt mondta anyám, hogy „ordítottam”. Nos, attól tartok, ez nem így volt! Mielőtt ordíthattál volna, bizonyára levegőt kellett vened. És mi több, egész életedben folyamatosan veszel levegőt. Küld valaha számlát a légkör? Van olyan, hogy fizetsz minden lélegzetvételért? Egy kicsit kellemetlen lenne, ha ezt tenné, ugye?

Iszol vizet? Honnan származik? Arra számítás, hogy visszafizeted az égnek a sok esőt, amit elvettél – és ittál?

Honnan jön a fény és a hő? Elvárja a Nap, hogy visszafizesd azt a fényt és hőt, amit életed során elvettél tőle? Arra számítás, hogy egy szép napon a napszámla a lábtörlőn landol?

Honnan veszed el az ásványi anyagokat? Ó! A Földből! Természetesen! Küld a Föld számlákat, és kér fizetést az összes belőle (a te nevedre) elvett ásványért? Hát nem.

Emberek és cégek küldenek számlákat, de a légkör, a Nap és a Föld nem csinál ilyen abszurd dolgokat.

Mindent elveszünk. Erre szükségünk van. Nincs más út. Az alternatíva a halál. És ezzel nem vagyunk egyedül. Minden egyes életforma – a legalacsonyabb amőbától a Homo Sapiens legnagyszerűbb példányáig (vagyis te) ugyanezt teszi. Ez magában foglalja az összes állatot, halat, hüllőket, növényt... mindent, ami organikus.

Tulajdonképpen mit adunk vissza mi (életformák)? A pazarlást. A szennyvizet. A környezetszennyezést. (Fizikai szinten nem tudok másra gondolni. A szennyezés kivételével, az elvétel után valóban hozzájárulunk a bolygó életciklusához a kilélegzett szén-dioxiddal, a kiürített szerves hulladékkal, és a hulladék anyagokkal, amelyeket halálunkkor magunk mögött hagyunk.

A lényeg azonban az, hogy mindenekelőtt el kell vennünk ahhoz, hogy éljünk. Semmiféle becsületsértés nincs az „elvételben”, feltéve, hogy nem veszel el többet, mint a méltányos részed. A gyalázat akkor jön – vagy legalábbis akkor jött –, amikor bizonyos családok (történelmileg) a sor elejére könyököltek, az összes többi félretolva az útból, és azt mondták: „**EZ A MINDEN AZ ENYÉM! A többiek pedig dögöljenek meg!**” **Ez a becsületsértés.**

Igazságos, ésszerű, helyes és tisztességes dolog, ha csak azt veszed el, amire szükséged van, nem többet, nem kevesebbet. Mert a másik lehetőség a halál. Tolvajok, mi? Nos, a tolvajok általánosságban véve tulajdonképpen engedélyt kérnek: „Ide, haver, találd ki, ugye?”,Cor, rajongók, haver! Te egy rohadt gyémánt vagy!”

Most dőlj hátra, és képzelj el valamit. Képzelj el egy olyan világot, amelyben mindenki (tényleg mindenki!) bevállalta, hogy csak azt vették el, amire szükségük volt, és csak akkor, amikor kellett. Pont, mint amire szükségük volt, se többet, se kevesebbet.

Nem, ne neved. Próbáld elképzelni, nagyon fontos. Ez az, ami felszabadít minket. Íme, egy gyors példa. A Gazda búzát termeszt. A Molnár csak elveszi a búzát, és lisztté őrli. A pék csak elveszi a lisztet, és kenyérré sűti. A gazda és a molnár csak elveszi a kenyeret, és megeszi. A pék meg megeszi a saját kenyerét. Mindhárman túlélnek. Ez most egy nagyon leegyszerűsített példa volt, és csak a lényeg kedvéért.

Nyilvánvalóan ki kell terjeszteni ezt a példát, hogy az élet minden területére kiterjedjen, de ezt meg lehet tenni. Azonban bizonyos „életterületek” – azok, amelyek semmiképpen sem termelékenyek – eltűnnének. Nyilvánvalóvá válnának ezek az „életterületek” a „pénztelen” paradigma alatt. (Alapvetően mindenkiről szó van ezeken az „életterületeken”, akiket most csak rosszkedvűen így fogadsz el: "Nos, azt hiszem, csak a dolgukat végzik".)

A lényeg az, hogy ez a példa pont az, ami már most is történik. A példából csak a „pénz” maradt ki. Vagy mondjam azt, hogy a „fizetési módok”? Szóval, hogyan működne ez „pénz/fizetés” nélkül? Hát igen, biztosíthatlak téged, működne. Még egyszer, a részleteket későbbre kell hagynom, mert nem szeretném ezen a ponton túlterhelni a józanesszed. Csak olvass tovább. Ebben a könyvben minden el lesz magyarázva.

Ezen a ponton csak annyit szeretnék elérni, hogy a józanesszed azt mondja, nem sértesz becsületet, és nincs szégyellnivalód, ha bármit is elveszel, amire az életben maradásodhoz szükséged van, mert ahhoz, hogy életben maradj, nincs más lehetőséged. A természet mindent megad, amire szükséged van, és a természetnek nincs más lehetősége. És a józanész azt mondja, hogy ebben a példában a Gazda, a Molnár és a Pék túlélnek.

Tehát azt hiszem, hogy a következő lépés, hogy pontosítsuk azt a helyzetet, amelyben találkozunk, három nagyon nagy erős csalás felismerésével, amelyek együttesen elnyomták sok ember azon képességét, hogy hallgassanak a saját józanesszükre.

Nos, kezdjük... mivel? Nos, három választási lehetőségünk van: a „Pénz”, a „Jogi nyelv” és a „Vallás”. Ezek mind nagy csalások, úgyhogy kezdjük Pénzzel.

2. fejezet: Pénz

Az első nagy csalás a „pénz”. Ez egy illúzió. És nagyon nagy illúzió! Talán ezt a legnehezebb megérteni.

Tehát a lehető legpontosabban el kell magyaráznom. Nos, mi az a "pénz"? A legtöbb ember egy 10 vagy 20 angol fontos bankjegyre gondol, és azt mondja: „Persze, ez a pénz!” És a probléma a következő: ez persze nem a pénz. Csak papírdarabok, rájuk nyomtatott mintával és ezüstsínű tintával. Alapvetően az emberek tudják, hogy az érmék nem „érik meg” a rábélyezett „értéket”, azaz az érmék mogyoróba kerülnek. És a bankjegyek is ugyanazok. Az biztos, hogy senki sem hiszi el, hogy valójában 5 fontba kerül egy ötös elkészítése? Vagy 10 fontba kerül a 10 fontos elkészítése, stb? Könyörgök, fordulj a józanesszedhez! Leborulok, és a józanesszed lábai elé borulok!

Tehát, ha a „pénz” „nem éri meg azt a papírt, amelyre nyomtatják”, akkor pontosan mit ér? Talán választ kaphatunk erre, ha meghatározzuk mi a pénz. Mi a „pénz” meghatározása?

Itt van a Chambers Online: pénz: főnév (többes szám 1b és 4 pénzek vagy pénzérmék) 1 a tárgyak vásárlására használt érmék vagy bankjegyek; b bármely törvényes fizetőeszközként használt pénznem. 2 vagyon általában.

Ez rossz meghatározás!

Lássuk, tud-e többet segíteni egy Jogi szótár. Íme a Black 8. kiadása: pénz: 1. A kormány által a valutája részeként engedélyezett vagy elfogadott csereeszköz; pl. belföldi valuta <érme és valuta pénz> UCC1-201 (b) (24) 2. Könnyen készpénzre váltható eszközök <a látra szóló betétek pénz> 3. Tőke, amelyet áruként fektetnek be vagy kereskednek <a pénzpiac> 4. Alapok; pénzösszegek <befektetési pénzek>

Ez is rossz meghatározás!

És nem csak ezek, szeretem, ahogy (4) a pénzt „pénzösszegként” határozza meg. Ezt körkörös definíciónak nevezik. Ezek tévesek, mert a „készpénzt” határozzák meg, nem a „pénzt”. Ez ugyanaz, ugye? Nos, akkor hogy lehet, hogy mindig arról beszélnek: „... irány a készpénz nélküli társadalom”? És ennek előnyei? Soha nem hallottam említést arról, hogy „...egy pénztelen társadalom felé tartanak” a mainstream médiában. Amint látni fogod, ha tovább olvasod, egy „pénztelen társadalomra” van szükségünk, és (úgy hiszem) meg is fogjuk kapni – azon egyszerű oknál fogva, hogy nem folytathatjuk sokáig az abszurd és a pénz ostoba illúzióját.

És erre túl sokan ébrednek rá. Számos nagyon komoly javaslat létezik a működő „pénztelen társadalmakra”, mint például a The Venus Project és a Zeitgeist Movement által javasolt erőforrás-alapú gazdaság (további információért keresd őket a Google-on).

Azt hiszem, a „pénz” meghatározása sokkal pontosabb az én meghatározásomban:

pénz: Kényelmesen szállítható Credit tokenek.

Akkor ez nem ugyanaz? Egyáltalán nem! Vizsgáljuk meg az én meghatározásomat. Nos, először is, a „kényelmesen” és a „hordozható” melléknevek. Ezért mindössze annyit tesznek, hogy korlátozzák a meghatározás tárgyának körét. Vegyük a „pirost” példaként. Ha azt mondanám: „Minden autó”, akkor a bolygó minden egyes autójára gondolnék. Ha hozzáadnám a „piros” jelzőt: Akkor már csak minden piros autóról beszélnék, és nem minden autóról. De akkor is az „autókról” beszélnek. Tehát a melléknevek nem tesznek mást, mint korlátozzák a tárgy körét, ami a „pénz” esetében: „hitel jelképek”.

Igen, a „készpénz” nem más, mint jelkép. Józanésszel már láttuk, hogy az érmék és bankjegyek – a készpénz – alapvetően értéktelenek. Valójában nincs több értéke, mint a gyümölcszép jelzői. Vagy Zöld Pajzs Bélyegek (ha emlékszel rájuk). Talán a szupermarket utalványok egy naprakészebb példa? Mi az a „jelkép”? A jelkép: valami valóságos helyett van, valami helyett van, ami lényeges ebben az 5 érzékszervű valóságban, valami helyett van, ami megérintható, megfogható, érezhető... – más szóval a jelkép reprezentál – egy valami, ami önmagát nem tudja ábrázolni. Egy táblázatnak nincs szüksége jelképre, hogy ábrázolja. A táblázat valódi, és önmagát is képviselheti. Ugyanúgy egy szék is. Stb. Az a dolog, ami önmagát nem tudja reprezentálni, az a „hitel”. Mert a „hitel” nem más, mint egy ötlet. Egy

fogalom. Képzletbeli. Egy hit. Egy boltos meggyőződése, hogy ha egyes árukat 10 fontos bankjegyre cserél, akkor ezt a 10 fontos bankjegyet egy későbbi időpontban felhasználhatja arra, hogy valaki mással cseréljen. De ez a mechanizmus csak azért működik, mert minden érintett elhiszi. (És csak ezért.) Még egyszer mondom: Mert elhiszik. És hol őrzöd a hiedelmeket? Igen, a fejedben. Az agyadban. A képzeletedben. És ez az egyetlen hely, ahol a hiedelmeket őrzik.

Tehát az az elképzelés, hogy a „pénz” valódi... csak egy illúzió. A monetáris rendszer nem más, mint egy hitrendszer. Ez az oka annak, hogy a Hitrendszerek világszerte eltérőek lehetnek. Volt idő, nem is olyan régen, amikor a németek hittek a német márkában, a franciák pedig a frankban, a britek pedig a font sterlingben. A cikk írásakor a britek még a font sterlingben hisznek, míg a franciák és a németek ma már az euróban. Ez csak egy hitrendszerrel lehetséges.

(Nyilvánvalóan kevés a hely a hasonló feliratoknak a pénzverésen). Mit is jelent ez? Ez egy ígélet. Így a bankjegy egy váltó. Egy papír, amely ígéletet tartalmaz. És annak aláírásával, aki ígéletet tesz. Bárki, aki józaneszében van, „tartozom neked”-nek nevezné! Tehát a briteket a nap 24 órájában a hét minden napján a Bank of England „tartozom neked”-jei járják át! Várjuk-e valaha a Bank of Englandtól, hogy befizesse és beváltsa ígéletét?

Valójában legalább egy ember, akit ismerek, megpróbálta. A Bank of England gyorsan megmutatta neki az ajtót (és hívta a rendőrséget!). Valaki, akit ismerek, megpróbálta ugyanezt a Barclay's-ben. Még egyszer megmutatták neki is az ajtót (amely egyébként azonnal be volt zárva, miután távozott!) Nos, ha úgy gondolsz, hogy a Bank of England beváltja az ígéletét, akkor nyugodtan próbáld ki. Nagyon kétlem, hogy sikerrel jársz ott, ahol mások kudarcot vallottak, azon egyszerű oknál fogva, amelyet a Bank of England nem tud teljesíteni egy hitrendszeren. A váltók, amelyeket a britek napi 24 órában mozgatnak, nem mások, mint üres, értelmetlen kötvények. És ezt "pénznek" hívják. És háborúkat vívnak miatta. Emberek halnak meg miatta, és szörnyűségeknek vannak kitéve miatta. Az emberek öngyilkosságot követnek el emiatt. Valójában szinte minden „gyilkosság” (népirtás, hazaárulás, emberölés, öngyilkosság stb.) üres, értelmetlen ígéletek nevében történik.

„Tartozom neked” bármilyen más néven. Mindez abba a napba kerülne, amikor az itt leírtakat igazságnak és józanésznek ismered el. Ilyen nagy lépés egyébként, hogy ezeket az üres, semmitmondó ígéleteket hogyan lehet számítógépes adatbázisokban számokká konvertálni, plasztikkártyákra pedig beültetni? Ezen túlmenően, olyan nagy lépés elképzelni, hogy egy világot egész jól működtethetünk anélkül, hogy üres, értelmetlen ígéleteket kellene hintáztatni az üzletben?

Hiszen az eurós bankjegyek nem is veszik a fáradságot, hogy ígérjenek, mert az egész teljesen értéktelen és felesleges. Meglehetősen biztos vagyok benne, hogy ha a Bank of England bankjegyei azt mondanák: „ÍGÉREM, hogy 5 EGYSZARVÚ IGÉNYRE FIZETEM A TARTOZÓNAK”, és így tovább, az emberek elkezdenének vitatkozni, a következőt mondván: „Elnézést, de mi a fenére jó az az 5 mitikus lény?” Nos, persze, a Bank of England jelenlegi ígéretei valójában mitikus lények. Az emberek azt mondják: „Pénz nélkül senkit nem ösztönözne semmi se”. Milyen rettenetesen rövidlátó gondolat!? Próbáld meg egy ideig ülni, semmit sem csinálni. Feltételezem, hogy a falakon másznál valami elfoglaltságot keresve. Valami építő jellegűt. Nos, enni kell, ugye? Tehát legalább a következőkre van szükséged: „Kelj fel a fenekedről, és menj enni”. És ugyanez vonatkozik a gyerekeidre stb-ikre is. Ez

nem lehet túlságosan építő jellegű a közösség javára általában, de ösztönző. És ez egy olyan ösztönző, amelyet nem kell pénznek kiváltania. (Az éhség váltja ki.)

Szinte minden elképzelhető példa racionálisan átgondolható, nagyjából ugyanígy. Ezt csak alaposan át kell gondolni, ennyi. Nem jó félregondolni. Csak a teljes gondolkodás hozza vissza a helyes következtetéseket. Térjünk vissza a Gazdálkodó, a Molnár és a Pék példájához. Miért kellene ennek a példának tartalmaznia az üres, értelmetlen „tartozom neked” átadásának szükségességét a Bank of England-től, hogy a példa működjön? Amikor valójában csak annyit kell tenniük, hogy azt mondják: „Old meg. Csak megcsináljuk!” Szerintem az ok elég nyilvánvaló. A Gazdálkodó, a Molnár és a Pék valós helyzetben vannak. Ha hozzáadunk egy „fizetési módnak” nevezett komponenst, az csak hiedelmeket ad ehhez a valósághoz. Ez a hit semmivel sem járul hozzá a Gazdálkodó, a Molnár és a Pék cselekedeteihez. Tudtak gazdálkodni, természeteni és sütni mindenféle tudás nélkül... a gazdálkodáson, őrlésen és sütésen kívül. Ha kivonjuk a hiedelmeket a valóságból, akkor nullát vonunk le az általános egyenletből. Ha az egyenlet mindkét oldaláról levonjuk a nullát, az eredményül kapott egyenleg változatlan marad.

Mi a különbség a következők között: „Tudom, hogy működik. Látom, hogy működik. Szerintem/hiszem, hogy ez így működik”, és: „Tudom, hogy működik. Látom, hogy működik”? Válasz: „Semmi. Valójában mindkettő pontosan ugyanazt mondja.” Csak arról van szó, hogy az előbbi esetben a hozzáadott hiedelem lehet – vagy nem – helyes. De ez nem számít, mert ez csak egy hiedelem... és ezért teljesen elvethető. Áh! Nem kell cserekereskedelem, bébi, csak 'csináld' (becsületesen hozzájárulsz)!

Milyen joga van néhány privát banki kartellnek (a Bank of England) azt mondani, hogy csak az üres, értelmetlen ígéreteit kell használni? Miért sokkal jobbak az üres, értelmetlen ígéretei, mint néhány üres, értelmetlen ígéreted? Vagy jobb, mint azok a valódi ígérek, amelyeket a Gazdálkodó, a Molnár és a Pék tesz egymásnak?

Ha a Gazda hirtelen felkel, és azt mondja: „Nem, nem vetek több búzát”, akkor a Molnár azt mondhatja: „Ebben az esetben nem tudok lisztet csinálni, és a pék sem tud kenyeret sütni, és ezért nem eszel kenyeret”. Ez nem történne meg, mert olyan vakítóan nyilvánvaló lenne. Józanész (Common Sense). A pénz egy illúzió. Az Egyesült Királyságban a Bank of England és az Egyesült Államokban a Federal Reserve (egy újabb privát banki kartell) üres, értelmetlen ígéretei alapján. (Ha ezt olvasod valahol a világon, ne aggódjon... pontosan ugyanaz van ott is, ahol tartózkodsz. A Nagy Csalás, a „pénz” illúziója ugyanaz az egész világon).

Ki mondja ezt? Ófelsége kincstára ezt mondja. Válaszul egy információszabadság-kérelemre. (Részletekért lásd a Függeléket). Később visszatérek erre a témára, amikor az elmekontrollról és a rabszolgaságról beszélek. Mert a monetáris rendszer a tömeges elmekontroll és rabszolgaság egyik elsődleges mechanizmusa. Addig azonban itt van néhány dolog, amelyet különös pillanatokban figyelembe kell venni, ahogyan ebben a könyvben is olvashatsz erről.

Könnyű. Honnan származik? Nem kell nagy képzelőerő ahhoz, hogy tudjuk, a nappali fény a Napból jön. Tehát anélkül, hogy belemennénk a helyzet mélyreható tudományába, nyugodtan kijelenthetjük: „A Nap minden napfényünk forrása”. Hő. Hasonlót mondhatunk a bolygónkat felmelegítő hőről is. A Napból jön. Víz. Ez az égből jön, esőként esik, és végül ismét visszapárolog az égbe. Egy ciklusban. De honnan származik az eredeti víz? Még egyszer, a

válaszban egyetlen igazi tudomány sem vesz részt. A bolygó kialakulása óta ott van. Ennek a magyarázatnak a lényege: „Ezeknek a dolgoknak van végső forrásuk... gyakorlati célokra mindenképpen”. És egy kis gondolkodás azt mondja, hogy mindennek valahonnan származnia kell. Mindennek végső forrása kell, hogy legyen, gyakorlati célokra. És így kell lennie, hogy a pénznek van végső forrása, nem? Ha igen, mi ez a végső forrás? Gondoltál már rá? Fán nő? A Napból jön? Úgy esik, mint az eső? Nos, nem, nem. Ezt mindenki megérti. Szóval honnan jön? Kérdezz meg bárkit, honnan származik a pénze, és általában azt válaszolják: „Dolgozom, hogy megkeressem”. Így aztán megkérdezheted: "De ki adja neked?" és azt mondják: „Természetesen a cég, ahol dolgozom!” Ezután megkérdezheted: „Honnan veszi azt a Vállalat, amelynek dolgozol, hogy legyen fizetnivalója Neked?” és azt mondják majd: „Nos, árukat adnak el a fogyasztóknak, vagy szolgáltatásokat nyújtanak a fogyasztóknak... és díjat fizetnek érte. Tehát így szerzik a pénzüket."

És ezt kérdezheted: „Nos, honnan szerzik ezek a fogyasztók a pénzüket, hogy fizessenek ezekért az árukért és szolgáltatásokért?”, és a válasz vissza fog térni: „Nos, más cégeknek dolgoznak... akik fizetnek nekik az elvégzett munkáért! Brrrr! Hülye vagy, vagy mi? Tehát most csak körbe-körbe járunk, nem? Még mindig nem határoztuk meg a végső forrást, honnan származik a pénz.

Kicsit mélyebbre fűrészve a válasz a következő lehet: „Azt hiszem, a cégem egy banktól kapja”. Így aztán feltehető a kérdés: "Nos, akkor honnan veszi a Bank?" És akkor talán azt kapod majd: „Nos, azt hiszem, a bankoknak meg kell csinálniuk... nem tudom!” Így aztán azt mondhatod: „Nos, ha a bankoknak sikerül megcsinálni, akkor miért várják el tőled – ha hitelt veszel fel –, hogy visszafizesd azokat? Úgy értem, ha nekik sikerül megcsinálni a pénzt? És miért volt szükségük a mentőcsomagra 2008 végén? És miért szűntek meg a bankok, ha pénzt tudnak keresni?” És nagyon valószínű, hogy a visszavágóra jutsz: „Hát, nem tudom! Kérdezd őket!” Amire a nyilvánvaló viszonzás a következő: „Nos, nem gondolod, hogy segítene tudni? Mert ha megtennéd – tudod, honnan jött, úgy értem –, akkor talán – csak talán – elmehetnél, és kérhetnél... hogy segítsen az esetleges pénzproblémáidban? Soha nem volt gondod pénzzel? A legtöbb embernek van. Nem gondolod, hogy először is az segíthet, ha tudod, honnan származik a pénz? A válasz valószínűleg ez lesz: „Nem tudom”. És ez a lényeg. Ki tudja pontosan, honnan származik a pénz? Elsősorban? Ki tudja, hogyan kerül forgalomba? Nézzünk hát körül a lehetséges források után. A szomszéd szomszédom? Nem... ugyanabban a bajban van, mint én.

A munkáltatóm? Nem... ezen már túl vagyunk. A bankok? Nos, nem... legalábbis nem a legtöbb... de van a Bank of England, és ez nem megy ki, nem kellett neki mentőcsomag, és minden bankjegyre rá van nyomtatva a neve. Tehát ezek külön lehetőségek. Tartsuk őket szem előtt. Mi a helyzet a HM Adó- és Vámhivatallal? Nem... pénzt akarnak, ezért nem lehetnek a forrásai. A DVLA? Nem... ők is pénzt akarnak, ezért nem lehetnek a források. A helyi tanácsok? Nem... ők is pénzt akarnak. A kormány? Hát igen, ez lehetséges. De az egyik kormányzati ügynökséget HM Revenue & Customsnak hívják, és pénzt akarnak. Szóval ez egy kicsit furcsa, nem? Ezt is tartsuk szem előtt. Most van egy kormányhivatal, amely soha nem kér pénzt. Kíváncsi vagyok, van-e benne valami? A szóban forgó ügynökség a londoni Horse Guards Roadon található. HM Kincstárnak hívják. Kaptál már követelést a HM Kincstártól? Nem, egész életemben nem. Tehát hogyan működik a HM Kincstár anélkül, hogy pénzt követelne fenyegetéssel? Ez egy kérdés, biztosan? És kimutatható, hogy a Bank of England is magánbank, csakúgy, mint az RBS, HSBC, Barclay's, stb. Tehát, ugyanabban a

helyzetben kell lenniük, mentőcsomagra van szükségük. De ami a magántulajdonban lévő Bank of England javára áll – amivel a többiek egyike sem – az a pénznyomtatás képessége. Magántulajdonban lévő bank, amely képes pénzt nyomtatni. Ez persze érdekes helyzet. De ez csak nyomtatás. Még mindig nem magyarázza meg, hogyan kerülnek ténylegesen forgalomba ezek a nyomtatott bankjegyek és a vert érmék. Tudjuk, hogy senki sem áll ki a Threadneedle Streetre egy vödörrel belőle, és nem osztja a járókelőknek. Azt is tudjuk, hogy nem bérelnek repülőgépet, és nem szórják ki belőle, hogy bárki elkapja.

De azt is tudjuk, hogy soha nem kapunk követeléseket a HM Treasury-től, a Bank of Englandtól vagy a Royal Mintától. És azt is tudjuk, hogy szinte mindenki mástól kapunk követeléseket. Tehát azt hiszem, van néhány nyomunk, ami azt sugallja, hogy a pénzt a HM Treasury hozza létre, a Bank of England nyomta ki a HM Treasury utasításai szerint, és a Royal Mint pénzverde verte a HM Treasury hasonló utasításai alapján. És hogy olyan mechanizmuson keresztül kerül forgalomba, amelyről (még) nem beszéltünk. Van valakinek jobb ötlete? Mert a pénznek valahonnan jönnie kell, és azt hiszem, a többi lehetőséget kiküszöböltem.

Tehát most térjünk rá a HM Revenue & Customs és a HM Kincstár közös „furcsaságaira”. Mindketten „HM-ek”, ami természetesen „Öfelségét” jelenti. Tehát még ha a HM Treasury nem is a végső pénzforrás, bizonyos „HM”-nek annak kell lennie. Tegyük fel, hogy a HM Treasury. (Végül is mi más a feladatuk?). Tehát a HM Treasury pénzt keres, a HM Revenue & Customs pedig pénzt akar. Akkor miért nem tud ez a két HM összejönni... és békén hagyni minket? Nos, ez egy másik kérdés, nem? És akkor hozzátehetjük, hogy az Egyesült Államok Pénzügyminisztériumának egyik feladata, amely az azt létrehozó törvényben testesült meg, a „pénzekre vonatkozó utalványok kiadása”. Vagy másképpen fogalmazva: felhatalmazást adni az amerikai valuta létrehozására. És ehhez hozzá kell tenni, hogy az Egyesült Királyság valutatörvénye meghatározza az érmék súlyát és mértékét, és azt is előírja, hogy a pénzügyminiszter felső határt alkalmazzon arra vonatkozóan, hogy mennyi valutát lehet forgalomba hozni.

A legnagyobb probléma az, hogy a Pénzügyminisztérium nem ismer el érdemi szerepet a „pénzteremtésben”. Ha azonban pont üresen kérdezik, a HM Pénzügyminisztérium nem fogja ezt tagadni. Szóval ez is érdekes, nem? Miért lennének ilyen szelídek? Figyelj: Sajnálom, hogy ezzel foglalkozom, de bizonyos kormányzati ügynökségek "pénzt" termelnek. Így, ha „pénz” kell az utak (mondjuk) karbantartásáért, akkor semmi sem akadályozza meg a „pénzt” előállító megfelelő ügynökséget abban, hogy előteremtse az utak karbantartására fordítható „pénzt”. Van? Nagyon sajnálom, de miért zavarna téged és engem? Azt mondd, nem egy kormányhivatal teremt „pénzt”? Rendben, nos, ez még mindig nem változtat a lényegen: Ha az utak karbantartásához „pénz” kell, akkor aki az utakat karbantartja, az szerezze meg a „pénzt” attól, aki „pénzt” teremt. A hangos sírásért még mindig egyáltalán nem kell zavarni téged és engem. Van? Ez nem így működik? OK... akkor hogyan működik? Miért kell részt vennem az útdobban? A gyalogosok és kerékpárosok egész nap és minden nap járják az utakat. Őket nem zavarják ezekkel a dolgokkal.

Hányféleképpen mondhatom még el ugyanazt? Hány példát kell még felhoznom? Te a kormányodat az utak gondozására választottad, vagy azért választottad meg, hogy abszurd és irreális követelményeket támasszon veled szemben? Kiválasztottad, hogy "pénzt" keressen, majd kértél tőle? Drágám, ők keresik a „pénzt”! Miért akarják visszakapni az útdobót, a

forgalmi adót, az önkormányzati adót, az örökösödési adót vagy a TV-engedélyt, stb-it? Hacsak... hacsak... istenem... te vagy az, aki minden „pénzt” keres? Mert ez azt jelenti, hogy ebben a kis könyvben minden szemét! De sebj... figyelj, drágám, ha ez a helyzet: Megkaphatnám a címedet, kérlek... mert: „DRÁGÁM! Hol voltál egész életemben? Igen, természetesen szeretlek. Igen, természetesen komolyan gondolom! Magas vagy, sötét, jóképű, kifinomult... apámra emlékeztetsz, meg minden. Nem, a pénznek semmi köze hozzá... ne hülyéskedj!” Másrészt, ha véletlenül nem te keresed az összes „pénzt”, akkor (ó... fuj! Azt hittem, hogy valakire rátaláltam!) visszatértünk az elsőhöz, nem? És így, e fejezet utolsó beszélésaként, érdekes lehet megfontolni, hogy „mi megy el”, amikor „a Hitrendszer, a Pénz Illúziója, a Pénz teljesen szükségtelen Abszurditása eltűnik”.

Mi kell hozzá? A lopás az első dolog. Nincs mit lopni. A felhalmozás egy másik dolog. Nincs értelme a felhalmozásnak, ahogyan annak sem, hogy bármit is lopjunk. Az „eladás”-nak, „vétel”-nek, „érték”-nek, „kereskedelem”-nek, „cseré”-nek, „cserekereskedelem”-nek, „kamat”-nak, „bér”-nek, „fizetés”-nek, „adósság”-nak már nincs jelentésük. Stb. A Globális Elit (lásd a saját fejezetüket) ma éppoly értéktelennek tekintik, mint amilyen valójában mindig is volt. Svájci bankszámláik ma már semmit sem számítanak. Viszlát a tőzsdéknek. Viszlát a bankoknak. Viszlát a kölcsöncápáknak. Viszlát az adósságbehajtóknak. Viszlát a végrehajtóknak és a könyvelőknek, és a Közgazdászoknak. „A szolgáltatásukra már nincs szükség”, stb. A „gazdag” így most „jó barátokban gazdag”. „Becsületben gazdag”. „Gazdag integritásban”, stb-ben. Ahogy mindig is kellett volna. Pont úgy, ahogy a Szokásjog (Common Law) előírja. Mindezeket a megfontolhatatlanokat, az „i” betűkkel, a „t”-kkel áthúзва, a tömeges elmekontroll és rabszolgaság utolsó fejezetében foglaljuk össze. De kérlek, ne ugorj rá. Sokkal több van a kettő között. Mire ezt a könyvet végigolvasod, azt hiszem, birtokában leszel a legvalószínűbb válaszok teljes készletének ezekre a kérdésekre. Olyan válaszok, amelyekről mindannyian tudjuk, hogy igazak, mint egy tökéletes kirakós játék darabjai. Beleértve a pénz ellenőrzött módon történő forgalomba hozatalának mechanizmusát, és azt is, hogy miért lenne mindenki olyan kacér az általa játszott szerepekkel kapcsolatban.

3. fejezet: Jogi nyelv

A Jogi nyelv angol nyelvű változatáról fogok beszélni. A bolygó minden nemzetének meg van a maga változata. (Remélem, nyilvánvaló okokból). Ugyanez a vita és a megjegyzések érvényesek mindenhol. Mert nincs más út. A jogi nyelv az alapszabályok nyelve. Feltételezzük, hogy az alapszabályok a „törvény”. Bár nem azok, mint látni fogod, ha tovább olvasol. Az alapszabályokat saját fejezetükben tárgyaljuk. Egyelőre egyszerűen csak magára a Jogi nyelvre szeretném korlátozni a vitát. Megmutatni, hogy ez illúzió. A Nagy Csalás újabb ága. Van egy régi római törvény, amely kimondja: „Akit megtévesztenek, az tévesszen meg”. Ez így, annyira igaz. Mi is pontosan a Jogi nyelv? Nos, először is ez egy nyelv. Úgy néz ki, mint az angol (a Brit-szigeteken), de semmivel sem „angolabb”, mint bármely idegen nyelv. A francia például. Vagy a német. Vagy a horvát. Azok írják, akik törvényjavaslatokat készítenek a parlament (és a kongresszus) számára. A bizottságok pedig értékelik. A parlamenti (vagy kongresszusi) képviselők szavaznak róla. Ha elfogadják, akkor parlamenti (vagy kongresszusi) törvény lesz. Az úgynevezett „törvény” lesz, amikor megkapja a királyi (vagy elnöki) hozzájárulást. Ezen a ponton alapszabály lesz. Jogi nyelven írt alapszabály.

Idegen nyelven írt alapszabály. Most talán megbocsátják, hogy ha ezt kérdezed: „Hogyan várhatják el tőlem, hogy betartsak egy idegen nyelven írt alapszabályt? Hogyan is várhatnák el tőlem, hogy megértem, minek kell engedelmeskednem, mint egyenes, törvénytisztelő állampolgárnak? Én személy szerint megbocsátanám, ha ezt kérdeznék azok, akik nem bírák, hivatalnokok, ügyvédek, ügyészek, és Rendőrök, vagyis akik nem a te kormányodnak és igazságszolgáltatásának a tagjai, akik a honfitársaid túlnyomó többsége, beleértve valószínűleg a saját családot és barátait is. És beleértve a médiát is. Megbocsátanék neked és nekik, mert pontosan igazatok lenne. És azt hiszem, minden más épelméjű, racionális, becsületes, tiszteletreméltó és tisztességes Emberi Lény így tenne.

Valójában bárki, aki még csak egy szemernyi józanészt (commom sence-t) is képes használni. Amellett, hogy idegen nyelv (megmagyarázom, miért), számos fikciót is tartalmaz. Mint mindannyian tudjuk, a „fikció” nem az igazság. A "fikció" nem a valóság (ezt is elmagyarázom) A Jogi nyelv idegen nyelv, mert újradefiniálja vagy kibővíti bizonyos szavak jelentését. Angol szavak. Ezt a saját kényelme érdekében teszi (nem a tiédért, az biztos!).

Egy jó példa (egy perc múlva mondok egy jobb példát is) a „megérteni” szó. A Jogi nyelven ezt kibővítik az „alá állni” jelentéssel – konkrétan (amint látni fogjuk): „Alá állni”(„Stand under), azaz beleegyezik a Jogi nyelvbe”. Szóval mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy ha egy rendőr, vagy bárki a bíróságon megkérdezi téged: „Megértetted?”, Te pedig azt mondd: „Igen”, akkor te beleegyezel az idegen nyelven megfogalmazott alapszabály alkalmazásába. (A jogi nyelv nem semmi, ha nem teljesen vérfertőző!). Íme, az igazi koktél: Jogi nyelven a „személy” szót a kiterjesztés újradefiniálja. A 'személy' szó továbbra is azt jelenti, amit te és én elvárunk, hogy jelentsen, nevezetesen: Emberi Lény; De jogi nyelven ez kibővíti azt jelenti: „... bármely csoportosulás, bármely partnerség, bármely társaság/vállalat”. (Azt hiszem, akik ezt a szabványt a saját kényelmük miatt megfogalmazták, azt feltételezték, hogy egy egyes számot meghatározó szót többes számba tudnak költöztetni... abból a tényből merítve, hogy egyes angol szavak ilyenek. A 'juh' ('sheep') és a 'hal' ('fish') nyilvánvaló példák. Azonban csak találgatok, és amúgy sem számít, hogy miért gondolták, hogy megúszhatják). Az ötlet természetesen az volt, hogy a vállalatokat, társaságokat és egyesületeket ugyanolyan vagy hasonló „jogokkal és kötelezettségekkel” ruházzák fel, mint ami egy emberi lénynek van. Teljesen hülye ötlet, remélem, értékelni fogod, mire elolvastad és teljesen megértetted ezt a könyvet.

Használjunk tehát némi józanészt (common sence-t), hogy megvizsgáljuk a „személy” szó definíciója kiterjesztésének épelméjűségét. Az Emberi Lénynek van egy feje, amelyben van egy agy, amelyben van egy - amit mi úgy hívunk - Elme. És egy Emberi Lény „tudatában van”, tudatos és van lelke. Az Emberi Lénynek van szeme, füle és végtagja is, stb. Az emberek egy csoportja, mint csoport, nem rendelkezik ezekkel. A csoportot alkotó egyéneknek (természetesen) van, de a csoportnak nincs – önmagában, vagyis ha önálló „jogi személynek” tekintjük. Nem számít, hogy a Jogi nyelv mennyire szeretne karokat és lábakat növesztetni egy csoportnak, ez nem történhet meg. Fizikailag lehetetlen. Egy egyszerű példa: „elhatározni, hogy megtesz valamit”. Egy Emberi lény ki tudja találni, hogy mit tegyen (az agy segítségével), és megteheti a végtagjai segítségével. A vállalatnak először végig kell mennie a kollektív döntés meghozatalán, majd rá kell vennie/meggyőznie/megbíznia egy Emberi Lényt (például a Vállalat felhatalmazott képviselőjét), hogy ténylegesen tegye meg, amit eldöntöttek. Pontosabban egy dokumentum aláírását. Az Emberi Lénynek vannak végtagjai, amelyekkel megfoghatja a tollat, és agya a szükséges kézmozgások irányításához,

hogy egyedi „jelet” tudjon készíteni. A Vállalatnak vissza kell szállnia arra, hogy megbízzon egy képviselőt, hogy tegyen egy „jelet” ... a Vállalat nevében. Ha a megtett tettekért való felelősségről van szó, az Emberi Lény tisztességesen és pontosan bekerülhet a keretbe. Vállalat esetében a felelősség áthárítása a napirend. Ne várd el egyetlen Emberi Lénytől sem, aki bármely Társaság tagja, hogy bármit is birtokoljon! Következésképpen semmi esetre sem tekintene bármely épeszű egyén egyetlen Emberi Lényt sem egyenértékűnek egy Csoporttal.

És itt kezdődik a Jogi nyelv. Az örültséggel és az irracionálitással kezdődik... majd folyamatosan romlik. A fikciót (a Társaságot „személynek” nevezi) a fikcióra helyezi. Minden egyes Emberi Lényből létrehozza az úgynevezett jogi fikciós személyt. Teszi ezt annak érdekében, hogy „jogi célokra” fiktív módon egy Emberi Lényt egy „egyéni partner kapcsolatként vagy VÁLLALAT-ként tudjon azonosítani. Ez úgy történik, hogy a bíróságon hozott minden de facto ítéletben (ez mit jelent, azt később kifejtjük) egy VÁLLALAT van egy másik VÁLLALAT ellen. Nagyon egyszerűen azért, mert teljesen nyilvánvaló, hogy egy Emberi lény valósága és egy VÁLLALAT fikciója között nem lehet dönten. Hogyan tudna bárki is dönten a valóság és az illúzió között? A valóság, ami az Igazság, mindig is győzni fog a fikcióval, az Igazságtalansággal szemben!

Ennek a könyvnek egy fejezete a jogi fikciós személyekről szól. Az is érdekes, hogy elérhető egy kiváló videó, A Vállalat (The Corporation) néven. Ez a videó nemcsak azt magyarázza el, hogyan és miért jött létre a VÁLLALAT, hanem tovább megy, és összehasonlítja bármely VÁLLALAT cselekedeteit a valódi Emberi Lényével, akit állítólag megszemélyesít. A videó hatalmas részletekbe megy át, hogy feltárja ezt a koncepciót. És emiatt erősen ajánlott a megtekintése. És mire következtet? Arra a következtetésre jut, hogy ha egy VÁLLALAT (bármely VÁLLALAT) valós személy lenne, akkor pszichopata lenne. Ráadásul a definíciók időről időre változnak. Ez az oka annak, hogy a Black's Law Dictionary-nak immár 8. kiadása van (a cikk írásakor). A tiszta fantázia és az abszurdum 8. kiadása. Kell még több? Megbízható forrás az, hogy ha megnézed a Black's Law Dictionary 4. kiadásának „Emberi Lényét”, akkor ott ez áll: „Lásd a „szörnyeteget””. Persze, mire a 8. kiadáshoz érünk, már nem az, hanem egy mozgó szőnyeg.

Természetesen teljesen lehetséges visszalépni és használni egy kis józanészt (common sense-t). Maga a tény, hogy Jogi szótárak szükségesek, adja a legnagyobb utalást. Az angolban már vannak szótáraink a nyelvünk meghatározásához, a normál nyelvhasználat szempontjából. Valószínűleg az oxfordi angol a legismertebb, de sok más is létezik. Nem definiálják a „személy” szót vállalatként. Mivel a jogi nyelv idegen nyelv, saját szótára van szüksége. Ha nem lenne idegen nyelv, nem lenne hozzá szükség szótárra. A nyelvekhez mindig szükség van egy szótárra. Ha mindig támaszkodhatnánk az oxfordi angol nyelvre, akkor megtennénk, nem igaz? Mi értelme lenne egyébként az oxfordi angolnak? A Jogi nyelv egy illúzió. Egy kitalált világ, amelyet az elmekontroll és a rabszolgaság érdekében hoztak létre. Ez csak hasonlatos az angolhoz, és nem több. Mert „angolnak néz ki”, senki sem panaszkodik. De kellene. Mindannyiunknak panaszkodnia kellene. Mindannyiunknak azt kellene mondanunk: „Ez rohadt nevetséges! Hogyan merészel olyan alapszabályokat előírni, amelyeket be kell tartani, ha azokat idegen nyelven írják? Menjünk innen!” Ahogy később látni fogod, az ígéreteket és szerződéseket tárgyaló fejezetben, az úgynevezett „jogi szakmák” túlnyomó többségének a leghalványabb fogalma sincs minderről. Ami azt jelenti, hogy ha megérted a Jogi nyelv illúzióját, akkor körbefuthatod őket. Van egy ötletem! Tegyük a Jogi nyelvet a történelem

szeméthyéire, és maradjunk az oxfordi angolnál, jó? Akkor mindannyian tudnánk, hol állunk, nem?

Sok példát láttam ügyészek, ügyvédek és úgynevezett „jogtudósok” leveleire, amelyek a kettős gondolkodás teljes tömegét jelentik. Gondos és kritikus vizsgálat mellett szinte bármi, amit írnak, teljesen ellentmondásosnak és teljesen irracionálisnak bizonyulhat. Ennek az oka, hogy egy kitalált világban élnek, és mindig megpróbálják a józanészt (common sece-t) fikcióval helyettesíteni. Alig érnek el mást, mint hogy eltűnnek a saját hátsó felükben.

Az az előnyöd, hogy sima józanésszel (common sece-vel) írhatsz, és nem fogják érteni! Nem fogják megérteni, mert a józanész (common sence) nem számít az ő kitalált, illuzórikus világukban. Mivel nem értenek, figyelmen kívül hagyják, amit mondasz, és válaszolnak arra a kérdésre, amire ők akarnak válaszolni. És a maguk módján válaszolnak. (Milyen gyakran teszik ezt a politikusok? Mit szólnál ehhez: „Mindig”? Ugyanaz a régi füst és tükrök). Ez azt jelenti, hogy „nem reagáltak érdemben” a te által megfogalmazott megjegyzésekre. Nem tudtak „érdemben válaszolni”, mert a kérdésed nem számolt az illúziójukkal. Mivel ők „nem válaszoltak érdemben”, ők megbecstelenítettek, Te pedig őket nem. A törvényben: „Aki megbecstelenít, az veszít”.

Általánosságban elmondható, hogy amikor a sárgaréz csapokról van szó, azt tapasztaltuk, hogy – minden bögsük és puffadásuk ellenére - valójában soha nem mennek a Bíróság elé. Elsősorban (szerintünk) ez azért van így, mert - a nap végén - mélyen tudják, hogy a te józaneszed (common sence-d) felülmúlja a jogászuakat. Kezeket le.

Az egyik legnagyobb felmerülő kérdés: „Mi a különbség a „legális” és a „törvényes” között? Nos, itt van egy nagy nyom. A „legális” a Jogi nyelv illuzórikus világára utal. A „törvényes” azt jelenti, hogy valóban megköti a Törvény (régóta kialakult szokások és hagyományok) a valós, józanész (common sence) világában. A törvény évszázadokon át, beleegyezéssel jött létre (latinul Consensus facit legem – a Consensus jogot alkot angolul). Erről később sokkal bővebben lesz szó. „Akit megtevesztenek, tévesszen meg.” Ne hagyd magad becsapni.

4. fejezet: Vallás

A Vallás az illuzórikus triumvirátus harmadik tagja. Az emberek tévesen egyenlőségjelet tesznek a „spirituális” és a „vallási” közé. Míg a „vallás” nem ilyen. A vallás dogmákat foglal magában. Például elmondja, hogy "meg kell menteni", és hogyan lehet megmenteni. Amikor valójában csak három dologtól kell megmenekülnöd: A „Pénztől”, a „Jogi nyelvtől” és a „Vallástól”. A vallási dogmák rákényszerítésének célja, hogy elnyomja a józanész (common sence) használatának képességét. Nem? Hát igen. Ahhoz, hogy egy vallást – bármilyen vallást – kövess, kisebb-nagyobb mértékben fel kell készülnöd a kettős gondolkodásra. A kettős gondolkodás a józanész (common sence) és a józanészen (common sece-n) alapuló kritikai gondolkodási folyamatok ellentéte. A „vallás” az elmekontroll és a rabszolgaság paradigma harmadik karja. Legyél annyira vallásos, amennyire csak akarsz. De ne felejtse el, hogy a szabadság az szabadság. Még ha felszabadulsz is, a könyv későbbi anyagainak segítségével, van-e értelme bármely vallásnak átadni a nyereségedet? Ha egyszer tudod, hogy mi vagy, nincs szükséged arra, hogy bárki más elmondja neked. Ha a vallás ennyire erőt ad, miért nem

írta meg soha egyetlen vallásos ember sem (legjobb tudomásom szerint) ezt a könyvet? Vagy valami hasonló? Azt sugallja, hogy a sima, lakk nélküli igazságokat, amelyek a sima, régi józanészben vannak, nem érdemes hangosan és tisztán prédikálni minden szószékről? Úristen, nem. A vallási dogma sokkal fontosabb, nem? Minden erőd megvan ahhoz, hogy megmentsd magad és szeretteid. De nem... ne tedd... hagyd, hogy Jézus tegye.

Zecharia Sitchin A 12. bolygó (The 12th Planet) című könyvének olvasása pontosan elmagyarázza, hogyan kerültünk ide, és mi az "Isten". Sitchin a bibliai Ószövetség szakértője, folyékonyan beszél héberül, és el tudja olvasni az ókori szövegek eredeti héber változatait. Elmagyarázza, hogyan lép át az „Isten” időnként többes számba – azaz „Istenek” – a „mi” és a „miénk” stb. Ezek valószínűleg átírási hibák az ókori sumér táblákban található Igazságból. Vagy nagyon is lehet, hogy szándékos hibák, amelyeket az ókori írástudók csináltak (akik valószínűleg kardélesre írták újra a történelmet), és szándékosan hagyták benne, hogy a későbbi olvasóknak támpontot adjanak, hogy nem minden volt pontosan úgy, mint írták'. Az ember nem tudja. Az ember nem tudhatja. De Sitchin mindet felfedezte, és ezért mindannyian hálával tartozunk neki. A Tömeges elmekontrollról és rabszolgaságról szóló fejezetben elmagyarázom, hogy ezek az „istenek” (a bibliai nefilimek) milyen eredménnyel hozták létre őket. És hogyan fogadtuk volna szavukat az életvitelre, és miért követtük volna őket minden tekintetben. Igen, tudom, hogy Sitchint „kihagyták”, mint a hullók egyikét. (Az alakváltók). Valójában a Föld krónikáiként emlegetett könyveiben szereplő információk minden bizonnyal csak ilyen mély tudásból származhattak. Az információk, a meglátások és a mögöttük lévő kritikai gondolkodás messze túlságosan következetes ahhoz, hogy pusztán intuitív legyen. Ötleteit matematikai pontossággal adják át. Sitchin kétségtelenül (legalábbis szerintem) azon kevesek egyike, akik az emberiség oldalán állnak. Az ókori sumér táblák szerint az „adóztatás” elterjedt az ókori Sumerben. 6000 évvel ezelőtt. Jézus (ha létezett): „Kidobta a pénzkölcsönzőket a templomból”. A Biblia szerint egyszer megkérdezték az adózásról. Válasza ez volt: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Úrnak, ami az Úré”.

Kár, hogy ezek közül az emberek közül senki sem használta a józanészt (common sence-t) egy csöppet sem, rámutatva arra, hogy a „pénz” illúzió. Tehát itt az ideje, hogy felálljunk, és megnézzük, hogyan csaltak meg bennünket mintegy 300 000 éven keresztül, és tartanak igényt az Emberségünkre.

5. fejezet: Globális elit/pszichopáták

Tehát három fő illúzióunk van: a Pénz, a Jogi nyelv és a Vallás. Mindhármát szándékosan tömeges elmekontrollra és tömeges rabszolgaságra tervezték. Szóval ki vezeti ezt a műsort? Nos, a legjobb válasz, amit eddig bárki talált: A globális elit. A Bankárok. (De minden mást is ők birtokolnak, beleértve az összes „nagy” vállalatot és kormányt, a médiát és a jogrendszert stb.). Visszautalva a korábban elhangzottakra, mindezek részleteit legalább 20 éve tárták fel olyan kutató írók által, mint David Icke, Jordan Maxwell, William Cooper és mások. Mások közé tartozik Myron Fagan, Benjamin Friedman és Jack Bernstein, egészen az 1960-as évekig. Még Charlie Chaplin is látta, hogy „valami nagyon nincs rendben”. Nyilvánvaló számomra, hogy bár sok vita folyik arról, hogy pontosan ki is a Globális Elit – olyan nevek megnevezése, mint a Rothschildok, Rockefellerek, Brofmanok, Webbek, Windsorok stb. –,

úgy tűnik, még meg kell magyarázni, hogy pontosan mi a Globális Elit, nyilvánvaló „emberségük hiánya” szempontjából. És hogy mit és miért, az az David Icke így emlegette őket: „Nincs empátiájuk”. Ami igaz. Nem hozták volna létre ezeket a nagy csalásokat, ha az üzleteléseikben „kedves emberek lettek volna”. Valószínűleg felháborodsz, ha tudod, de egy rácsok nélküli börtönben élsz. Egy börtönben, amelyet évszázadok során gondosan építettek fel azok a „nem túl kedves emberek, akikkel üzletelni lehet”. Ellentétben egy igazi börtönnel - ahol látod a rácsokat - szilárdan azt hiszed, hogy - alapvetően - szabad vagy. De sajnos nem vagy az. Ahogy telnek a napok, szabadságaid – amelyek közül sok elengedhetetlen egy tisztességes és ésszerű (common sence) élethez – nagyon finoman ellopkodják tőled.

És ez már nagyon régóta így megy. Remélhetőleg, ha a könyvet végig elolvasod, megérted a börtönt, képes leszel látni a rácsokat, és abban a helyzetben leszel, hogy kitörj belőlük, felhasználva a birtokodban lévő hatalmas erőt. Erőt, amelyet nem veszel észre, hogy valóban rendelkezelsz vele. George Orwell 1984-es könyvében ezt mondta: „Aki irányítja a jelent, uralja a múltat is. Aki irányítja a múltat, az irányítja a jövőt is.” A mai nap megértéséhez meg kell érteni egy bizonyos mennyiségű történelmet. Ahhoz, hogy megértsük a jövő lehetőségeit, meg kell értenünk a mai napot. George Orwell azt is mondta: „A mulasztás a hazugság legnagyobb formája”. (Valójában szinte folyamatosan lehetne idézni Orwellt. Abból a nagyon egyszerű okból, hogy az 1940-es években valóban elképesztő számú támpontot adott nekünk a könyvön és másik remekművén, az Állatfarmon keresztül). A „múlt” jelentése „történelem”. Meddig kell visszamennünk a történelemben? Nos, valójában ameddig csak akarunk, visszamehetünk. Abból a nagyon egyszerű okból, hogy az „emberi természet” mindig is velünk volt. És a leckék, amelyeket meg tanulunk, abból adódnak, hogy mi történik, amikor az emberi természet szembeszáll egy „emberinél kevesebb természettel”. Mit értek ezen? Egyszerűen EGY ellenőrizhető, orvosi/genetikai statisztikát idézek: "Minden 25 emberből egy pszichopátának születik". Ez egy idézet Andrew M. Lobaczewski pszichológus szorgalmas munkáiból. Lásd Political Ponerology: A Science on the Nature of Evil Adjusted for Political Purposes (1998) című könyve. Mivel a százban 4x25 van, ez azt jelenti, hogy százból 4 ember, vagyis a teljes népesség 4%-a pszichopata. Az én számítanom szerint, és ha az Egyesült Királyság lakosságát 60 millióra vesszük, ez azt jelenti, hogy 2 400 000 pszichopata él odakint.

Szerinted jó ötlet lehet ezt tudni? Ez 2,4 millió „baltás gyilkost” jelent? Nos, nem, nem egészen, amint látni fogod, hanem ez azt jelenti, hogy 2,4 millió „baltás gyilkos” lehetősége rejlik benne. A társadalomban élő pszichopáták általában sokkal finomabbak. (És menni kell tovább, mint a „baltás gyilkosok”, amint látni fogjuk). Minden azon múlik, hogy mi is valójában egy pszichopata. Egyszerűen fogalmazva ez egy olyan egyén, akinek nincs lelkiismerete. Nincs együttérzése másokkal szemben. Nincs empátiája másokkal szemben. Képtelen bűntudatot vagy szégyent érezni. Hogyan történik ez? Ez azért fordul elő, mert egy ilyen egyén DNS-ében nincs egy gén. A gén, amely a „mások iránti érzelmeket” hozza létre. De a pszichopata megőrzi az „önmaga iránti érzéseit”. Bár nem éreznek bűntudatot semmilyen intézkedés miatt, amit megtesznek, mégis „félelmet” azt éreznek. És tudják, mi történne velük, ha elkapnák őket. Ezért félnek attól, hogy elkapják őket. Valójában csak „attól fél, hogy elkapják”. Tehát, ha az „elkapás” lehetősége kiküszöbölhető, akkor a pszichopátának szabad keze van. És alapvetően ez történt. Hogyan szűnt meg a lebukás lehetősége? Pénzzel és zsarolással. Ha van elég pénze, bármit megtehet. Megvásárolhatja az embereket. Olyan körülményeket rendezhet, amelyek megteremtik a zsarolás lehetőségét.

Megszervezhet „karaktergyilkosságot” a médiában (mert a média tulajdonosa!). Megszervezhet tényleges merényleteket. Elegendő pénzzel a háta mögött bármit megtehet.

Amshel Rothschild még a 18. században azt mondta: „Add nekem az irányítást egy nemzet pénzkínálata felett, és nem érdekel, hogy ki hozza a törvényeket”. Igen, ezekkel a pszichopátákkal az a helyzet, hogy sokkal gyorsabban elkapnak, mint a legtöbben. A legtöbb embernek első látásra nehéz felfognia a pszichopatizmus gondolatát. Érdeemes tehát egy kicsit alaposan átgondolni a dolgot. Egy baba megszületik. A baba úgy néz ki, mint az összes többi. A baba megtanul kúszni, kicsit beszélni és totyogni. Ezt a kis embert nem nagyon lehet megkülönböztetni a többtől. Csak akkor lehet kimutatni a tüneteket, ha ez az egyén „gyerekké” válik. És csak akkor, ha tudnánk, hogy mit keresünk, és ez korántsem egyszerű (sőt, nem biztos, hogy lehetséges), mert minden gyerek tud szemtelen lenni. Képzeld el egy iskolai játszóteret. Egy gyerek elesik, vagy felborítják. Más gyerekek odarohannak, és azt mondják: „Jól vagy?” vagy: „Felsegíthetlek?” stb. A pszichopata gyerek látja ezt, és azt gondolja: „Nem tudom, miért teszik ezt. Nem sérültek meg. Miért érdekeli őket? Én nem vagyok sérült, engem nem érdekel”. De másrészt, hogy ne tekintsék őket különösnek, a pszichopata gyerekek is megtanulják ugyanezt. Nem azért, mert érdekli őket, hanem csak azért, mert nem akarják, hogy különösnek lássák őket. Röviden, a pszichopata megtanulja, hogyan kell utánozni a lelkiismeretet – mások reakcióinak megfigyelésével.

Tinédzserkorban, ahogy a tudás felhalmozódik, és ahogy a helyzetek jönnek és mennek, a pszichopata kísértésbe kerülhet, hogy azt mondja (magának): „Tudod, a legtöbb ember hülye. Van egy gondjuk. Örökké másokra figyelnek, amikor magukra kellene figyelniük. Igen, van egy problémájuk. Örömmel jelentem, nekem nincs ilyen problémám. Szerintem alsóbbrendűek. Azt hiszem, "felsőbbrendűnek" születtem. Talán egyike vagyok annak a „mesterfajnak”, amiről az iskolában meséltek. Azok, amelyeket a németek létezőnek hittek, és amiért megvívta a második világháborút.” És fokozatosan tudatosul bennük: „Ezt a magam javára használhatom! Tudom, hogyan kell színlelni, eddig is jól csináltam. Tehát ha továbbra is úgy teszek, mintha törődnék másokkal, senki sem fogja észrevenni, hogy kihasználhatom az előnyömet, ami a felsőbbrendűségem.” Mindezek következtében – önmagukban – égető ambíciót generálnak, hogy „akár horoggal vagy szélhámossággal feljussanak a fa tetejére”. Semmit sem hagyva az útjukba állni. Nemsokára „sorsuknak” fogják tekinteni. És ezt azzal fogják igazolni, hogy ezt mondják maguknak: „Hé, ezeket az embereket jó dolog megvezetni, mert nyitottak rá. Valójában KÉRIK! Valójában megérdemlik!” Az üzleti életben, amikor promócióra készülnek, minden trükköt bevetnek ebben – mindaddig, amíg nem kapják el őket - hogy megkapják a felajánlott munkát. Ha mások élete tönkremegy közben... akkor mi van? Stb. Biztosan eleget mondtam ahhoz, hogy megrajzoljam az összképet?

Miután „hatalmi” pozícióba kerülnek, lehetséges a pszichopaták előléptetése a pszichopata alatt lévő hierarchiában. És csatlakoztatja őket a zsarolás különféle formáival, hogy védelmet nyújtson az „elkapás” ellen. Ez lehet az egyszerű zsarolás: „Bízz bennem a munkád során, ezt soha ne felejtse el”. (Ez nagyon egyszerű, de nagyon erős, zsarolás... nem igaz?). Lehetségesek az olyan kifejezések, mint: „Ott kutya eszik kutyát” vagy: „Nincs érzélem az üzletben” és: „Ha én nem tenném, valaki más tenné” (és így tovább) az ilyen emberek szájából? Lehetséges, hogy ezek az emberek ezeket küldhetnek harcolni, gyilkolni, megnyomorítani, ártatlan férfiakat, nőket, gyerekeket és csecsemőket bombázni - valamilyen idegen országban -, és ők maguk még mindig jól alszanak? Nekik ez nem szégyen. Nincs büntudatuk. Nincs felelősségük a tetteikért. „Indokolt” a „nehéz döntések meghozatalára való képességük” miatt? Még az is, hogy rajtakapják, hogy végtelenül hazudott, és ennek ellenére mosolyog és folytatja? Nem szégyellik. Nincs büntudatuk (nem mondanak le). Lát itt valaki összefüggést az általam elmondottak és a brit miniszterelnökök között? És az amerikai

elnökök között? És a francia elnökök között? És a német kancellárok között? És az ENSZ főtitkára között? És az uniós biztosok között? Az orosz elnökök között? Valójában minden nemzet „vezetői” között a Földön? Vagy egyszerűen csak egy vén paranoiás vagyok?

Íme, egy idézet egy pszichológustól, aki teljes mértékben beismeri, hogy valójában soha nem készített interjút Tony B Liarrel, mivel éppen az a (kellemetlen) élménye volt, hogy a tévéképernyőn keresztül elemezte őt (ez az idézet körülbelül 2004-ből származik, ekkor kaptam e-mailben): „Sok pszichopátával dolgoztam együtt, és az egyetlen dolog róluk mindig következetes, mégpedig az, hogy bármit is csinálnak, a szemük ritkán változik. Csak hidegség van benne. Tudod, amikor egy egészséges ember mosolyog, a szeme „felragyog”, vagy fordítva, „lángol” a haragtól. Az összes képen és TV-adáson, amit Tony B-Liar-ről láttam, a szeme mindig lemerült – még akkor is, ha mosolyog, mint az „Isten képei” megjegyzésben. Ha valaki elkezdi azt mondani, hogy Istennel konzultált egy olyan háború elindításával kapcsolatban, amely ártatlan emberek és saját fiatal katonáink meggyilkolásához vezetett, az biztos jel, hogy pszichopátiában szenved. Sajnos a Mentális Egészségügyi Törvény értelmében nem tekinthető kezelhetőnek! Blairt azonnal be kell zárni egy speciális kórházba. De egy bíróság valószínűleg kiengedi, hogy újra öljön! Figyeld meg, mit mondott a pszichológus. A „pszichopátia” az egyetlen olyan fő mentális állapot, amely ellen a társadalom többi része nem védhető a Mentális Egészségügyi Törvény értelmében.

Miért tette Tony B Liar olyan egyszerűvé a DNS-ed összegyűjtését minden lehetséges alkalommal? A DNS-hez nyúlik vissza, emlékszel? A DNS-elemzés képes kimutatni, hogy Te pszichopata vagy-e, mint Tony, vagy sem. A DNS-nek semmi köze a bűnözők elfogásához, és Tony tudta, hogy nincs terrorista – saját magát és pszichotikus bandáját leszámítva. A DNS-ed a hajadban van. Vegyél ki egy kósza hajszálat valaki kabátjából – egy étteremben –, és van valami, amit a tetthelyen hagyhatsz, hogy a rendőrség megtalálja. Hogyan működhet ez a helyzet? Sehogyz.

Most pedig foglaljuk össze. A pszichopáták az idők hajnala óta léteznek. „Állapotuk” vezetési ambíciót kölcsönöz nekik, hogy „horoggal vagy szélhámossággal feljussanak a csúcsra”. De mi értelme a csúcsra jutni? Csak egy pont van: uralkodni. Nincs értelme „hatalommal” rendelkezni mások felett, hacsak nem használják azt ki, ami üzemanyagot biztosít a hatalmas egójuk masszírozáshoz.

Én személy szerint nem értem azt, hogy miért kell éreznie azt a vágyat, hogy irányítson másokat. Nem értem a gondolkodásmódjuk logikáját és ésszerűségét. Nem látom értelmét a gondolkodásmódjuknak. Nem látom végső értelmét. Nem értem, hogy lehet ennek valaha is végső értelme. De teljesen megértem, hogy van egy ilyen gondolkodásmódjuk. Személy szerint úgy gondolom, hogy neked kell tenned a dolgod, én pedig teszem a dolgomat, és mindannyian barátságosan kijövünk egymással – anélkül, hogy én uralkodnék rajtad, vagy te uralkodnál rajtam. Látom, hogy ez az ötlet a végtelenbe nyúlik anélkül, hogy dühöt vezetne be – ami végül forradalmat és vérontást generálna.

Következésképpen a pszichopata gondolkodásmód szerény véleményem szerint teljesen rövidlátó. De ez soha nem akadályozta meg őket abban, hogy ügyesek legyenek. Sőt, ördögi okosak. És ez nem akadályozta meg őket abban, hogy egy nagyon-nagyon hosszú távú játékot játsszanak. Egy játékot, amelynek a beavató pszichológusok soha nem számítottak az eredményére, de azt hitték, hogy leszármazottaikat meglátják. Ez a hozzáállás a „királyok isteni jogának” forrása. Ez így fordítható: „Fölényesek vagyunk, mert gátlástalanok vagyunk. Gátlástalan, szenvtelen döntéseket hozhatunk az életteddel és végtagjaiddal szemben.” Régen

persze a király a saját életét és tagjait is kockára tette. De ez mind elmúlik, amint egy nő kerül a trónra, azaz I. Erzsébet királynő, vagy Anna, Viktória, II. Erzsébet királynő. És manapság az uralkodók csak a gyerekeiket 'kockáztatják'. De ezt is csak bizonyos mértékig. A zsinórok meghúzásával a „kockázatok” szinte a semmire csökkennek. De ne feledd, minden a DNS-ben van. Az „együttérzés génje” visszatérhet a vérvonalba, ha a házasságokat nem rendezik túl gondosan. Most már érted, miért tartják ezeket a vérvonalakat „tisztán”? Biztosítani kell, hogy ez a bosszantó gén ne térjen vissza, hogy megzavarja a „Királyok isteni jogát”.

Tudjuk, mi történik, ha ez a bosszantó gén visszatér. Ha valaki a pszichopata családból, de "jobb természet" birtokában feljut a "csúcsra", akkor meggyilkolják (JFK). És a testvérüket is (RFK). És a fiukat (JFK Jr.) is. És így ez a bosszantó gén megszűnik. Ez akkor is megtörténik, ha egy nem pszichopata pápa éri el ezt a pozíciót. 33 nap után megmérgezik őket. A bosszantó gént kordában kell tartani! Tehát ezzel van dolgunk. Sokkal több értelme van most mindennek? Megmagyarázza-e, hogy a tüntetések, levélírási kampányok, petíciók és így tovább – és a választások – miért nem hozzák a legcsekélyebb különbséget sem? Mert ezek mind olyan lények „jobb természetéhez” szólnak, amely lények valójában nem rendelkeznek a „jobb természettel”! Amint látni fogod, ha tovább olvasol, az egyetlen védekezésed az, hogy megismered az ellenségedet, és megveted a lábad. Használd a birtokodban lévő hatalmas erőt. Az erőt, amiről nem veszed észre, hogy rendelkezzel vele. A józanészen (common sense-n) alapuló döntések meghozatalának és a döntések végrehajtásának hatalmát.

6. fejezet: Ígéreték és szerződések

Ha „A” ember ígéretet tesz „B” embernek, akkor „C” ember köteles betartani ezt az ígéretet? Tudjuk, hogy ilyesmi előfordul, családon belül is. Anya megígéri a szomszédnak, hogy a fia holnap eljön és megjavítja a szivárgó ereszcsonát. Közben a fia elintéztet magának valamit holnapra. Szerezd meg a képet? „Ó... Anya! Megígértem Steffie-nek, hogy holnap kiviszem! Szar! Mindig ezt csinálod velem!” Nem működik, igaz? Nem... nem teheted meg, hogy mások helyett ígérsz. Csak saját ígéreteket tehetsz. Józanész (common sense).

Szóval, milyen joga van bármely kormánynak – ígéreteket tenni a Te nevedben? Hát... igazából nincs semmilyen joga. De vannak kivételek. És egy nyilvánvalót példával magyarázok el. (Kérlek, ne vádolj sovinizmussal. Ezt a példát a legegyszerűbben írom le, hogy tisztázzuk a helyzetet. Bármennyire helyettesítheted a neveket. Az eredmény, a hasonlat pontosan ugyanaz.) Egy titkárnő a találkozók könyvét vezeti a főnöke számára. Kívül-belül ismeri a főnöke dolgait, és fogadja a hívásokat a főnöke nevében. És amikor az ügyfelek hívják, a lány időpontot foglal nekik, és a főnöke teljesíti ezeket a találkozókat, mert mindketten bíznak egymásban. Ennek a méltányos helyzetnek a lényege az a kis szó, hogy „bizalom”. És ami még fontosabb, hogy ez az egész megállapodás azért létezik, mert mind a titkárnő, mind a főnöke „beleegyezett” ebbe. Az egyik felajánlotta a másiknak az állást, a másik pedig beleegyezett, hogy elfogadja.

A „beleegyezés” és a „bizalom” elengedhetetlenek olyan helyzetekben, amikor valaki más nevében ígéreteket tehetsz. A „beleegyezés” és a „bizalom” elengedhetetlenek a méltányos megállapodásokhoz. Ellenkező esetben nem lehet más nevében ígéreteket tenni. Józanész? Ha nem bízol a kormányodban, akkor neki nincs joga ígéreteket tenni a Te nevedben. Józanész? Ha a kormány szerződéseket köt az Európai Unióval, akkor a kormány tesz ígéreteket az Európai Uniónak. Nem te. Nem te teszel ígéreteket. Téged pedig nem lehet felelősségre

vonni, és nem lehet törvényesen kötni a kormány esetleges ígéreteihez. Csak a kormányt kötik az általa tett ígérek. Hacsak nem járulsz hozzá, senkinek nincs joga ígéreteket tenni a nevedben. Senkinek (hacsak nem járulsz hozzá!) Ezt tényleg meg kell értened. Ez csak sima józanész. Ne siránkozzon, hogy soha nem volt népszavazás. Mindig van népszavazás! Ezt törvényes lázadásnak hívják, mint látni fogjuk. (És ennek 90%-át megteheted kényelmesen a fotelból). De erre majd rétérünk. Maradjunk a pályán, és helyezzük kontextusba az ígéreteket. A szerződés: „Ígéret, amelyet a törvény betartat”. Ez az alapdefiníció. De észreveheted, hogy ez egyedülálló. Ami tehát egy egyedi szerződésre vonatkozik. Vannak ilyen dolgok, de a mi céljainkra nem érdemes időzni. Számunkra a két fél – általában Te és valaki, vagy valami más - közötti szerződések a fontosak.

Ezért a Szerződést a következőképpen fogom magyarázni: „Egy pár kölcsönösen összefüggő, kölcsönösen kicserélt ígéret, amelyet a Törvény fog végrehajtani”, ez a vizsgálandó alapdefiníció. Ahhoz, hogy egy szerződés jogilag végrehajtható legyen, meg kell felelnie a józanész bizonyos kritériumainak. Négy van belőlük, és úgy vannak kialakítva, hogy az ígérek kellően egyértelműek legyenek, hogy később egyik fél se állíthassa: „Erről nem beszéltek nekem!” Ezek az összetevők a következők:

1. Teljes nyilvánosságra hozatal: Ez azt jelenti, hogy mindegyik fél pontosan leírja, mit tartalmaz az ígéretük, és minden lényeges körülményt, hogy az általuk alkalmazhatónak ítélt kontextusba kerüljön. Ha valakinek van valami értelme, a szükséges „kilépéseket” is bele kell foglalni a teljes közzétételbe.

2. Egyenlő ellenérték: A szerződéses ellenérték „értékelem”. Lehet pénz, vagy tárgy. Mindkét Félnek egyenlő értékűnek kell tekintenie a cserét. (Mint már láttuk, a „pénz” egy illúzió, és ezért nem más, mint egy üres, értelmetlen IOU. Következésképpen, ha valakinek megvan erre a szándéka, a legtöbb szerződésről kimutatható, hogy e tekintetben kudarcot vall. Ezt később kifejtjük. Az egyik érv, amikor pénzkövetelést kapunk: „Mivel fizessenek? Értelmetlen, üres ígérettel, értéktelen Adóslevelekkel? Vagy szeretne valami értékes dolgot, de ebben az esetben azt kérnie kell). Nyilvánvaló, hogy a megfontolásoknak, ha egyszer megegyeztek, egyenlőknek kell lenniük, nem változhatnak. Így minden olyan szerződés, amely változó kamatlábat alkalmaz, a törvény szerint semmis. A változó megfontolások érvényességének elfogadása, és az ellenük való fel nem lépés az, amiért oly sok ember adósságba keveredik.

És mindenesetre – amint látni fogjuk, amikor újragondoljuk a „pénzt” a tömeges elmekontrollról és rabszolgaságról szóló fejezetben, a „kamat” létrehozására szolgáló alapok nem képezik monetáris hitrendszerünk részét. Vagy másképpen fogalmazva: a „kamat” sehol nem keletkezik, következésképpen lehetetlen az összes hitelt kifizetni, és lehetetlen, hogy mindenki kimaradjon a csődből. Azok, akik kimaradnak a csődből, ezt pusztán a csődbe menők hátán teszik – pusztán azért, mert ők voltak az elsők, akik megragadták azt, ami elérhető volt. (Akár észreveszik ezt, akár nem).

Ó! És említettem az igazi dzsókert? A jogszerű szerződésesben az ellenértéknek teljes egészében a felek saját forrásaiból kell származnia. Itt szinte minden „állítólagos” szerződés tönkremegy. Például a hitel vagy jelzálog nem attól származott, aki kibocsátotta. A légből kapott. Ezt úgy lehet kimutatni, hogy megköveteled a teljes könyvelést, megmutatva, hogy valójában honnan származik a „pénz”. A válasz ez lesz: „Sehonnan, csak billentyű leütésekből. A bank csak beírt néhány számot az egyik számítógépünkbe”. A „banki”, „hitel” és „hitel” rendszerek a valóságban teljesen illegitimek. A legitimitásuk teljes mértékben csak

attól függ, hogy a kormányok azt mondják: „A bankok ezt megtehetik, de ha bárki más teszi, az csalás/megtévesztés/hamisítás”. Ennek a hozzáállásnak az okait pedig a köznyelvben „hátba rúgásnak” nevezik. „Nem adott hátba rúgást? Ó, akkor légből kapott „pénzt” teremteni csalás! Hamisítás! Adott egy hátba rúgást? Lehetőséget adott nekik arra, hogy „pénzt” nyomtassanak? Ó, akkor a semmiből „pénzt” kreálni teljesen legális!” Ez így működik. De a „teljes könyvelés megkövetelése” általában csak néhány apró problémát okoz ezzel a mechanizmussal. Egyszerűen azért, mert a teljes könyvelés valójában nem létezik.

3. Törvényes feltételek: Ami alapvetően azt jelenti, hogy a javasolt megállapodásokban nem lehet huncutság.

4. Kölcsönös szándék: Ez azt jelenti, hogy „valamilyen megnyilvánulás, amelyet mindkét fél szerződéskötésre szánt”. Ez lehet kézzel írt aláírás „jelek”, vagy „magatartás”. Más szóval, ha legalább az egyik fél elkezd megtenni, amit ígért. Ezt néha „teljesítményként” – vagy legalábbis „a teljesítmény kezdeteként” – fejezik ki. Valószínűleg anélkül, hogy észrevette volna, sok szerződést kötött életében. És amint látni fogjuk, ezek többsége semmis a törvényben, mert (még az apró betűs részeket is figyelembe véve) az 1., 2., 3. vagy 4. komponensek legalább egyikén megbuknak. A legfontosabb tudnivaló, hogy egyetlen „apró betűs” sem írhatja felül azokat az alapvető szempontokat, amelyeket a Szerződésnek teljesítenie kell ahhoz, hogy jogszerű legyen, és ezért végrehajtható legyen. Az „érvénytelen kisbetűs szöveg” valójában nem semmisíti meg a szerződést, de annak rendelkezései irrelevánsak, mivel a törvényben végrehajthatatlanok. Ezért minden olyan szerződés, amely az apró betűkön (például változó kamatlábakon) támaszkodik (az apró betűs szöveg nélkül lehetetlen a teljesítése), minden szándékkal és céllal együtt semmis, ezért nem érvényesíthető. De ezt mondanod kell. Egy bíróság nem mondja meg helyetted.

És ez biztosítja a szükséges „kiszállásokat”. Végző soron mindenesetre. Azonban, amint látni fogjuk, sokkal több kiszállásod van, mielőtt a szerződéses kötelezettségek érvénytelenítéséhez folyamodnál. Mindazonáltal mindig jó ötlet ezeket a szempontokat szem előtt tartani, és nem elfelejteni. Azon egyszerű oknál fogva, hogy önbizalmat nyerhetsz, ha tudod, hogy - a nap végén - valójában bármilyen módon nyerhetsz. Korábban utaltam a Te hatalmas hatalmadra. Erőd része ez a tudás.

És az tény, hogy azok, akikkel foglalkozol (Szerves Robotoknak hívom őket), egyáltalán nem értik ezt. Ők csak „akarattal” működnek. És ez magában foglalja az úgynevezett „jogi szakma” túlnyomó részét. Ez lehetővé teszi, hogy gyűrűket futtass körülöttük.

Számos más pont is van. Az egyik legfontosabb az, hogy: „A szerződéshez nem szabad hozzáadni, miután az elkezdődött”. Sok olyan eset van, amikor ez megtörténik. Ennek kiváló példája a „kamatláb emelése”. Nem! Nem! Nem! Ez szerződésszegés, barátom! A megfontolásokat nem módosíthatják, ha már megegyeztetek! Miután megállapodtatok, rögzítitek. És eleve nem jó beleírni őket a Szerződésbe. Ha te jogellenes Feltételeket írsz a Szerződésbe, akkor ezek a rendelkezések nem érvényesíthetők. Csak a törvényes Feltételek érvényesíthetők a Törvényben. De ezt mondanod kell, különben végig gyalognak rajtad.

De vannak nagyon finomak is. Ha vásárláskor az Általános Szerződési Feltételek a dobozban vannak, akkor azok érvénytelenek. A Szerződés akkor kezdődött, amikor te átadtad a pénzt a termék megvásárlásához. Abban a pillanatban, ha az Általános Szerződési Feltételeket nem tették teljesen egyértelművé számodra (mielőtt átadtad volna a pénzt), akkor ezek értékelése egy füzetben, a dobozban a következő: „Túl későn, haver!”.

Ez mind abszolút józanész, ha belegondolunk. Bármilyen más meghatározza a mozgó célpontot, egy szőnyeget, amelyet el lehet húzni magad alól. Az emberi lények nem tudnak ésszerűen, értelmesen és békésen kommunikálni ilyen alapon, nem igaz? Senki sem tudná, hol állnak, igaz? És ez a lényeg. Pontosan ezért soha nem tudhatod, hol is állsz valójában. Mert nem ismered a szerződések működésének alapjait. Azt hiszed, azt kell tenned, amit mondanak neked. És igen. Ez pedig azt eredményezi, hogy nem tudod, hol állsz. Ha a józanészed azt mondja, hogy valami nincs rendben, akkor igazat mond. Valami nincs rendben (nagyon nincs rendben!). Remélhetőleg (ahogy mindig mondom), mire elolvasod ezt a könyvet, pontosan tudni fogod, mit kell tenned.

7. fejezet: Becsület, becsstelenség és értesítés

Minden ezen múlik. A Szedésről szóló fejezetben kifejtettem, hogy nincs becsületsértés, ha ezt az ésszerű kényelem érdekében teszem.

Becstelenség abból adódik, hogy alaposan mohó. A mindennapokban ennél többről van szó, ha úgy döntesz, hogy meg akarsz tenni valamit, ahogy a legtöbb ember folyamatosan csinálja. Ha úgy érzed, hogy az, amit tenni akarsz, egyáltalán nem érint senki mást, akkor egyszerűen tedd meg. Van kedvem főzni egy csésze teát. Szóval csak csinálom. Nem kérdezek mást. De sok olyan dolog van, ami könnyen hatással lehet valaki másra.

És azt hiszem, mindannyian ésszerűnek tartanánk, ha egy kicsit óvatosabbak lennénk ilyen körülmények között. Végül is nem akarunk következményeket, igaz? Szóval hogyan állsz ehhez? Hogyan csinálsz valamit becsületesen? A válasz az, hogy mindenkit értesítesz, akit érinthet. Más szavakkal, te értesítést küldesz nekik. (Értesíted őket).

Nos, eddig rendben van. Egy levélben elmagyarázva leírhatod, mit tervezel. És küld el ezt a levelet mindenkinek, akiről úgy érzed, hogy hatással lehetsz a terveire. És ezt mond nekik a levelében: „Kérem, jelezze, ha tiltakozik, és indokolja meg. Nagyon szépen köszönöm”. És akkor, ha kifogásokat kapsz, békésen tárgyalj, hogy mindenki számára elfogadható megállapodást érj el. Nos, ez elég egyszerű, nem? Nem? Nem olyan egyszerű? Mi történik, ha - mint általában - figyelmen kívül hagynak téged? Tehát nem kapsz kifogást, és csak mész előre, és akkor tiltakoznak!?

Ahh! A probléma! Nos, ezt becsülettel el lehet intézni. A te általad elküldött Értesítésben elmagyarázod, hogy ésszerű időt adsz a kifogások megtételére. Ez gyakran 14 nap, de lehet hosszabb vagy rövidebb is, attól függően, hogyan érzed magad. Az időszakot természetesen meg lehet választani, de annak ésszerűnek kell lennie, ami megtisztelő.

Te azt mondod, hogy ha nem kapsz visszajelzést az idő leteltéig, akkor az idő letelte után jogodban áll azt feltételezni, hogy nem tiltakoznak. Emberi lényként megvan ez a Természetes, Elidegeníthetetlen Igazad.

Ha a te által megadott határidőn belül nem kapsz választ az Értesítésedre, akkor jogod van azt elfogadni. Más szóval „hallgatólagos a beleegyezése” a tervedbe. (Mindig célszerű ajánlott postai küldeményként küldeni az értesítést, bár az úgynevezett „jogi szakma” és a legtöbb hivatalos szerv alkalmaz egy szabályt, amely így szól: „Egy első osztályú bélyegzővel küldött levél elég jó. Azt, hogy miként gondolják, hogy ezt megússzák, az teljesen kívülálló. De hát,

ahogy a Jogi nyelvet tárgyaló fejezetben is mondtam, a „jogi világ” egy illuzórikus világ, minden racionalitástól mentes).

Emlékeztetőt is küldhetsz, meghosszabbítva az időtartamot. Ezt kedvezőbben tekintenék megtisztelőbbnek, de (tapasztalataim szerint) még mindig valószínűtlen a válasz, ha nem kapott egyet az eredeti értesítésből. Ennek általában az az oka, hogy a legtöbb ember nem érti, mit jelent „becsületesnek lenni”. Az a feltételezésük, hogy ha tiltakozniuk kell, megtehetik, ha továbblépsz. Ám ez Rossz! Miután jogszerűen értesítetted őket, többé nincs kifogási joguk. Ezt persze neked tudnod kell, ki kell állnod mellette. Nagyon megfélemlítő leveleket kaphatsz valakinek az ügyvédeitől. Ezekre csak meg kell írnod a megfelelő választ.

A válasznak utalnia kell arra, hogy te becsületesen jártál el, és megfelelő értesítést nyújtottál be. (Küld el nekik az eredeti értesítés másolatát). Rámutatsz arra, hogy engedélyezted a kifogásokat, és a meghatározott időn belül nem kaptál.

Utána rámutatsz arra, hogy ezekkel a tiszteletreméltó cselekedeteiddel te a következőket szerezted: „Állandó és visszavonhatatlan törvényes megtorlás beleegyezés útján”. Ez bezárja őket. (Nos, ez a legtöbb embert elhallgattatná, nem? Nos, azt hiszem, hogy bárki elég sokat pislogna, és legalább néhány nagy levegőt venne).

Ne feledd, hogy az ügyvéd tudni fogja, mit jelent az „estoppel”. A férfi vagy nő nem nagyon fogja tudni, de ők, az ügyvédek tudni fogják. Ez egy törvényes "gag". Egy végzés, ha akarod. Olyan, amit létrehozatsz magadnak.

[A fordító megjegyzése:

UCC 1-103. § Egységes kereskedelmi kódex kidolgozása céljainak és politikáinak előmozdítása érdekében: a kiegészítő jogelvek alkalmazhatósága.

(b) Hacsak az Egységes Kereskedelmi Kódex egyes rendelkezései nem helyettesítik azokat, a jog és a méltányosság elvei, ideértve a kereskedelmi törvényt és a szerződéskötési képességre, a megbízóra és az ügynökre, az estoppelre, a csalásra, a megtévesztésre, a kényszerre, a kényszerítésre, a tévedésre, csődeljárásra vonatkozó törvényt, és egyéb érvényesítő vagy érvénytelenítő okot, kiegészítik az Egységes Kereskedelmi Kódex rendelkezéseit.

Estoppel jelentése: a szokásjog szerint a méltányosság jogában alkalmazott olyan alapelv, amely megakadályozza, hogy valamelyik fél egyébként érvényes jogokat érvényesítsen egy másik féllel szemben, mivel az első fél magatartása vagy olyan körülmények, amelyekhez az első fél tudatosan hozzájárult, igazságtalanná teszik e jogok érvényesítését.

Az estoppel elve: saját mulasztására jogok megszerzése végett senki sem hivatkozhat.]

Úgy tervezd, hogy ezt mond: „Nézze! Ami sok az sok! Ez nem mehet így örökké. Kell lennie egy határnak, és ez itt az! Itt megállunk, és nem megyünk tovább. A baki itt megáll. Nem több! Megszűnik! Eláll! Én becsületesen jártam el, és Ön/ügyfele nem. A Törvény ezt mondja.

Szóval fel tudsz állni, és tudod, hogy megteheted." Igen, és ez elhallgatja őket. Tetszik. Én felállok!

Csípésként értesítheted az ügyvédet, hogy a vele az ügyben folytatott további levelezésért levelenként 500 GBP (vagy 500 000 GBP, ha úgy tetszik... bármit, amit szeretnél... az árfolyamot te határozod meg) díjat számítasz fel neki. Ők is ezt teszik, és te is megteheted.

Ezt bárkivel megteheted. (Az adósságbehajtó ügynökségek jók, hogy az efféle dolgok fogadóoldalán legyenek, amint azt később látni fogjuk.) Az egész csak a józanész; Tehát, ne lepődj meg, ha „a vonal hirtelen kimerül”. Élj a törvényes lázadással!

8. fejezet: A society (társadalom, társaság, egyesület, szövetség), és szabályok

A Jogi nyelvről szóló fejezetben hivatkoztam a törvényekre. Most arra kanyarodok, hogy részletesebben elmagyarázzam ezt. Azt mondják, hogy society-ben élünk. Hangsúlyozom: „Ezt mondják nekünk”. És nem - az egyik azért vitatkozik, mert azt feltételezi, hogy tudja, ez mit jelent. De - csak egy perc! Tarts ki!

Vannak „society”-nek nevezett dolgok, amelyekben nem élsz. Például a Jogi Társaság. Jogi society-ben élsz? Kétlem. Valójában az „élni” a következő lenne: „Akkreditált tagja vagyok”, mert a society-nek vannak tagsága, nem? Nos, igen. A society-ket valójában számos módon határozzák meg. Először egy név, másodszer egy küldetésnyilatkozat, harmadszor egy society szabályzat, és végül egy tagság. Itt van a Chambers Online (megint rossz!): society főnév 1 az emberiség egésze, vagy annak egy része, például egy nemzet, egyetlen society-nek tekintve. 2 az emberiség felosztása közös jellemzőkkel, pl. nemzetiség, faj vagy vallás szerint. 3 szervezett societiy közös érdeklődésre vagy tevékenységre, ó én tagja vagyok a vitorlázó egyesületnek. 4 a, a felső osztály gazdag és divatos része; b, ennek az osztályrésznek a társasági színtere; c, mint, ó egy esküvő társasága, 5 formális societiy, ó én előnyben részesítem a nők társaságát. 6 egy kis növényközösség egy nagyobb csoporton belül.

Az (1) és (2) logikailag ütközik a (3), (4), (5) és (6) pontokkal. Ez itt a baj. A (3) alapvetően az, ami a „societiy” valójában. A lényeg a societiy szempont. A societiy-khez csatlakozni kell. A tagoknak jelentkezniük kell a tagságra, és elfogadják őket tagnak.

Érted az ötletet? Mikor jelentkezted az Emberi Faj societiy-ébe (tagságába)? Nem, az emberi faj nem „egy societiy”. Ez az „Emberiség”, „az Ember Faj” vagy a „Homo Sapiens”... dönts... de az nem „societiy”! És ne hagyd, hogy becsapjanak, hogy ez az. Még ha sikerül is nekik, ne felejtsd el a society-kkel kapcsolatos másik dolgot. Azért jelentkezel a tagságra, mert úgy érzed, hogy a Küldetésnyilatkozatot támogatod. És segíteni akarsz. De - ha a societiy olyan úton indul el, amellyel te nem értesz egyet – a tagságod bármikor lemondhatod!

Ha az emberi faj „egy societiy”... hogyan mondhatod le a tagságod? A halál az egyetlen nyilvánvaló lemondás, de szerintem ez egy kicsit drasztikus.

Személy szerint én ezt mondom: „Elnézést! Soha nem kérdezték meg tőlem, hogy akarok-e csatlakozni vagy sem. Ezért bármit is gondoljon más, én nem gondolom, hogy csatlakoztam volna.... Úgy gondolom, hogy egész életemben alaposan becsaptak. Nem kell benyújtanom a tagság lemondását, mert eleve csak más feltételezése alapján kerültem be mint tag. És ez, ami engem illet, nem számít”.

A szabályokat jelenleg úgy határozzák meg, mint „egy societiy” törvényes szabályai”. De hát hogyan vonatkozhatnak rád a szabályok, ha nem is vagy tagja a societiy-nek? A válasz: Nem lehetsz a tagja. Ami itt történik, az visszacseng a „valaki ígéreteket tesz valaki más nevében”

üzletére. Nem tehet. Semmiképpen Jose! Lehet, hogy ezt az egészet kicsit trükkösnek találod, de tarts ki. A magyarázat már dereng a láthatáron.

Valójában olvasás közben egyre közelebb kerülsz hozzá. Lehet, hogy ez arra készített, hogy felállj, az ajtóhoz rohanj, kinyisd, berohanj az út közepére, és azt kiáltod (a legkiválóbb hangodban): "Halley-lúú-ja!"

Ez a kirakós játék hiányzó darabja: Az Egyesült Királyság egy societiy. Ilyen az Amerikai Egyesült Államok is. És ilyen a legtöbb, amit (mi nevezünk) „országnak” ezen a bolygón. Országoknak hívjuk őket. Mert soha nem tudtunk mást. Azonban nagyon régen az Országokat, a Nemzeteket átszervezték VÁLLALATOKBA, a Globális Elit kényelmét szolgálva. A Dun & Bradstreet listán szerepelnek. Az említett weboldalon hiteljelentéseket kaphatsz róluk. Minden VÁLLALAT. Az Igazságügyi Minisztérium VÁLLALAT, a HM Kincstár VÁLLALAT. A Rendőrségség VÁLLALAT. (Az Egyesült Királyság rendőrségének nincs nagyobb tekintélye, mint a Securicornak. Vagy a Group4-nek). Amikor a rendőrség letartóztat, állampolgári letartóztatási jogkörrel rendelkezik. És semmi több. Egy állampolgár letartóztatása „számokkal”, „izmokkal” és „technológiával” alátámasztott. De egy polgár letartóztatása, mindegy. Fizetünk nekik, hogy megvédjenek minket úgy, hogy „számok”, „izmok” és „technológia” felhasználásával állampolgári letartóztatásokat hajtsanak végre. Ez a dolguk. Erre esküsznek fel a szolgálati esküjükben. (itt a fordító megjegyzi: Magyarországon nem erre esküsznek. Íme az állítólagos magyar rendőrök esküje: Én... becsületemre és lelkiismeretemre fogadom, hogy Magyarországhoz és annak alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom, és másokkal is megtartatom, szolgálati kötelezettségeimet, ha kell, életem kockáztatásával is teljesítem. Előljáróim parancsainak engedelmeskedem, alárendeltjeimről legjobb tudásom szerint gondoskodom. Hivatásomat a magyar nemzet javára gyakorlom. Isten engem úgy segítjen.)

Ez minden, amit az emberi lények egy csoportja megtehet... más emberi lényekkel. Ha „mindenki egyenlő” (a Törvény értelmében), mi más lehetne? Még a Brit Munkáspártnak is az „ALASTAIR DARLING, MP” nevű VÁLLALAT a kereskedelmi neve (a írás ideje). Vedd figyelembe azt is, hogy van egy másik VÁLLALAT, a „PARLAMENT TAGJAI”, és egy másik, a „HM II. ERZSÉBET KIRÁLYNŐ”.

Megérted az ötletet? Szóval mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy a „PARLAMENT TAGJAI” elnevezésű VÁLLALAT által elfogadott szabályok „AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG VÁLLALAT” néven ismert VÁLLALAT „szabályai”. Ez annak a VÁLLALAT-nak a Vállalati Szabályzata, amely „AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG VÁLLALAT” néven ismert.

És ha te nem ennek a VÁLLALATNAK dolgozol – ha nem vagy tagja (vagyis alkalmazottja) ennek a VÁLLALATNAK, akkor a „szabályai” nem vonatkoznak rád. Megismétlem ezt, hogy átmenjen. A szabályok nem vonatkoznak rád, kivéve, ha tagja vagy az „EGYESÜLT KIRÁLYSÁG” nevű vállalatnak. VÁLLALAT'. (Ezeket a törvényi szabályokat az erre a célra kialakított „PARLAMENT TAGJAI” nevű alvállalat hozta létre.)

Tagja vagy az EGYESÜLT KIRÁLYSÁG VÁLLALAT-nak? Mikor jelentkezted? Elfogadták a tagsági kérelmed? A válasz: A szüleid jelentkeztek, amikor megszületted. Mert regisztrálták a születésedet. És ennek során automatikusan létrejött egy jogi fikciós személy, mint az EGYESÜLT KIRÁLYSÁG VÁLLALAT tagja. A jogi fikció. A jogi fikciók leírása a saját fejezetükben található.

Nagyon kétséges azonban, hogy a szüleid felismerték, mit csináltak akkoriban, és úgy gondolták, hogy kötelességük megtenni, amit tettek. Ugyanúgy, ahogy te is megtetted ugyanezt a saját gyerekeid esetében. Ezért nincs kifogás. És valóban nincs szükség vádakra – azon egyszerű okból, hogy a józanésznek azt kell mondania, hogy a teljes nyilvánosságra hozatal akkoriban soha nem történt meg – különben (szerintem ésszerűen feltételezhető) soha nem történt volna meg a Regisztráció. Józanésszel senki sem adná át szívesen újszülöttjét, hogy egy hatalmas konglomerátum VÁLLALAT alkalmazottja legyen. Bármely feltételezett szerződés a te szüleid és az adott VÁLLALAT között semmis, érvénytelen (a törvényben), a teljes nyilvánosságra hozatal hiánya, az egyenlő mérlegelés hiánya és a szerződéskötési szándék hiánya miatt.

Bingó! Szabad vagy, mert azt mondd, hogy szabad vagy! Mindössze annyit kell tenned, hogy emlékezz: a Szerves Robotoknak fogalmuk sincs erről az egésztől, és rengeteg a „számuk” és rengeteg „izmuk” van. Van izmuk, de nincs agyuk. Másrészt hajlamos leszel arra, hogy egy adott időpontban csak eggyel vagy kettővel foglalkozz. Következésképpen a legjobb, ha csomóba kötöd őket... mielőtt esélyük lenne az „izmokhoz” nyúlni.

9. fejezet: A Szokásjog, A Föld törvénye

Ó, gázzal főzünk! Itt kezdődik és ér véget minden! Mi az a Szokásjog? Nos, teljesen mindegy, hogy a szótár mit mond. Nézzük azonban gyorsan, mit mond az Osborn's Concise Law Dictionary (10. kiadás):

„Anglia jogának az a része, amelyet eredetileg a régi szokásjogi bíróságok az országban meglévő közös szokások alapján fogalmaztak meg, fejlesztettek és alkalmaztak, és íratlan.

Ellentétben a törkéjjel (a Kancellária Bíróságai által kezelt szabályrendszerrel), az alaptörvénnyel (az országgyűlés törvényeiben rögzített törvénnyel), a speciális törvényekkel (a speciális bíróságokon alkalmazott joggal, mint például az egyházjoggal és a kereskedő törvényeivel), és a polgári joggal (a római joggal). Ez „a közösség józan esze, amelyet őseink kristályosítottak ki és fogalmaztak meg”. Ez nem helyi törvény, és nem is jogszabály eredménye”. Ez ugyanolyan jó meghatározás, mint bármelyik.

Mert röviden, a Szokásjog „van”. Csak 'van'. Itt van. Nincs kútba beesés. Nincs szakadékba ugrálás. Nincs össze-vissza szövögetés. Nincs kiút. Mindenkire vonatkozik. A legmagasabban és a legalacsonyabban lévőre is. Ezt mondja a meghatározás. De akkor ki akar kiutat? A Szokásjog (józanész) szerint a békés élet módja a következő:

- 1) Ne szegd meg a békét;
- 2) Ne okozz kárt másnak;
- 3) Ne okozz veszteséget másnak;
- 4) Ne használj huncutságot az ígéreteidben és megállapodásaidban.

Nekem személy szerint semmi gondom nincs ezzel. Valójában teljes mértékben üdvözlöm, mivel alátámasztom, így tenne minden józanészű és felelősségteljes Emberi Lény.

A Szokásjog a Föld törvénye. Ez az a törvény, amely a földlakók szokásai és hagyományai révén jött létre. És a lényeg az, hogy a parlamentnek egyáltalán nincs beleszólása a Szokásjogba. A Szokásjog itt van, és számukra érinthetetlen. Valójában ez köti a Parlamentet (és a Kongresszust). Akárcsak mindenki mást. (Persze nem mintha rájönnének. A láthatáron az egyik legnagyobb „felfordulás” akkor következik be, amikor erre elég sokan ráébrednek, és a súlyos hanyagság miatt lefoglalják őket).

Az egyetlen „törvény”, amelyet a parlament alkothat (mivel a Föld törvénye már megszületett), az a Vizek Törvénye. Ezért az alapszabályok a vizek törvényei. És ha a szárazföldön tartózkodsz, ahhoz, hogy alkalmazhassák rád az alapszabályokat, a te hozzájárulásod szükséges.

Ebben az esetben az (állítólagos) EGYESÜLT KIRÁLYSÁG VÁLLALAT (Magyarországon az állítólagos MAGYARORSZÁG VÁLLALAT) állítólagos tagjává kell válnod, és készen kell állnod arra, hogy kitalált jogi célokra hajónak tekintsenek az óceánon.

Erről bővebben a vizek törvényéről szóló fejezetben olvashatsz, amelynek ebben a könyvben megvan a maga fejezete.

Szokásjog (Common Law) = Józanész (Common sence). Évszázadokon keresztül fejlesztették ki az ítélkezési gyakorlaton belül, hogy - mára - az igazságosság szinte minden cseppjét kipréselje szinte minden elképzelhető, alapvető helyzetből - amiben az emberi lények részt vesznek és kölcsönhatásba lépnek. A technológia fejlődése lényegtelen. A Szokásjog teljes mértékben az „emberi állapoton” nyugszik. Egy egyén becsületesen viselkedett, vagy sem? Ilyesmik. Az ősi múltból származó „szokásokon és hagyományokon” alapszik. Olyan szokásokon és hagyományokon, amelyek törvénybe foglalt módon alakultak ki, hogy békés együttélést teremtsenek mindenhol. Csak nézd meg a fenti elveket. Mi kell még? Válasz: Semmi. Ragaszkodj ezekhez az elvekhez, és semmi másra nincs szükséged.

Az a mondas: „Nézz a szívedbe. Használd a józan eszedet, hogy megtudd, mi helyes és helytelen. Ha tisztességes és igazságos, amit tenni akarsz, akkor megteheted.” Ezekről az alapelvektől a Szokásjog nem tér el. Csak az állítólagos EGYESÜLT KIRÁLYSÁG VÁLLALAT vagy az állítólagos AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK VÁLLALAT (Magyarországon az állítólagos MAGYARORSZÁG VÁLLALAT) (stb. állítólagos vállalat) megalkotott alapszabályai, más néven vállalati szabályzata tér el ezektől az elvektől. Minden eltérés semmis. De ezt mondanod kell. Meg kell értened, mi történik, és határozottan és udvariasan ki kell állnod magadért.

A könyv függelékeiben található példák ennek módjait mutatják be. Írtam az Értesítésekről (van róluk egy fejezet). És hogyan tudsz „értesíteni valakit a szándékaidról”. És hogyan hozhatsz létre estoppel-t.

Amit valójában csinálsz, az a Szokásjog létrehozása. Ha ünnepélyes esküt teszel, akkor Szokásjogot csinálsz. Ha eskü alatt tett nyilatkozatot készítesz, akkor Szokásjogot csinálsz. Mert mindkét esetben kijelented a Te Igazságodat – ahogy te látod. És jogod van kijelenteni az Igazságodat, ahogy látod.

Ezért olyan hosszú életű a Szokásjog. Mindenhol ott van. Feltéve, hogy nem térsz el az elvektől - feltéve, hogy becsülettel cselekszel -, akkor megcsinálod a saját Szokásjogodat! Azt

mondod: „Ez az én szokásom. Ez az Én Hagyományom. És ragaszkodom ezekhez a békés elvekhez”. A józanész... ismét!

Végül is mi a Törvény? Hogyan jön létre? A konszenzus alkotja a törvényt (Consensus facit legem). A beleegyezés alkotja a törvényt. A túlnyomó többség beleegyezése, akiknek az egyik elsődleges vágya, hogy békében éljék az életüket. Békés együttélésben mindenki mással. Vágyuk arra, hogy szabadon megtehessenek bármit, amit csak akarnak, feltéve, hogy ez senki mást nem érint hátrányosan. Vágyuk arra, hogy szabadon utazhassanak tetszés szerint. Szabadon véleményt nyilváníthassanak. Szabadon cserélhessenek. Stb. Szabadságuk legyen az erőltetett fikcióktól és illúzióktól. Szabadságuk legyen a zsarnokságtól. Szabadságuk legyen a kevesek uralmától. És ezek a józanész vágyai a Szokásjogban törvénybe foglaltak, ezeknek a vágyaknak a védelmeként. És ez sok évszázaddal ezelőtt megtörtént.

Ez képezte az alapját a Magna Cartának, az Egyesült Államok Alkotmányának, a Francia Alkotmánynak stb. Valójában minden valaha írt alkotmány alapját képezi. (Minden Alkotmány megéri a sóját). Van egy függelék a Magna Carta 1215-nek, és érdemes elolvasni. Az ötletek tehát nem újak. Valójában az ötletek olyan régiek, hogy már el is felejtettük honnan erednek. Őszintén remélem, hogy ez a könyv megfelelő emlékeztetőül szolgál.

Beleegyezel, hogy békében élj? Remélem, igen, különben ez a könyv nem neked való. Hozzájárulsz-e ahhoz, hogy fizess a saját ingatlanod használatáért, miután megvásároltad? Az ott tartózkodásért (helyi adót), a szállításodért (útadót), a szórakozásodért (tv engedélyt)? Természetesen szem előtt tartva, hogy a szabadságodra gyakorolt e kényszerek egyike sem azt finanszírozza, amit akarsz. Valójában szinte minden mást finanszíroznak azon kívül, amit te akarsz. Beleegyezel a háborús bűnök segítségébe? Te nem? Nos, ebben az esetben nem járulsz hozzá a törvényhez. Ez van?

10. fejezet: Értesítések, meghívók és idézések

Ezeket azért csoportosítom, mert lényegében mindegyik ugyanaz. Ezek „szerződéses ajánlatok”. Látod, egy idézés (például) nem valami, amitől a térded zselés lesz.

Az idézés csak egy közlemény, amelyet így kell értelmezni: „Meghívás, hogy menjünk el egy üzlethelyre, egy bizonyos időpontban és egy bizonyos napon, hogy ajánlatot tegyenek egy szolgáltatásra”. A szóban forgó szolgáltatás „bírálat”. „Döntőbíráskodás”, ha így akarod nevezni. És teljesen jogodban áll visszaírni: „Nem, köszönöm. Az Ön szolgáltatásai nem szükségesek.” hááát?!

Amikor megkapod az idézést, kísérő papírmunka lesz. Lehetőséget kapsz arra, hogy elismerd a bűnösséged vagy ártatlanságod az ellened felhozott vádakkal kapcsolatban. Valójában, amint azt a megfelelő fejezetben látni fogod, a vád nem rád vonatkozik, hanem te jogi fikciós személyedre.

Mindazonáltal azzal, hogy bűnösnek, vagy nem bűnösnek vallod magad, elfogadod a választott bírósági szolgáltatást, és ezzel elismered a felelősséged a jogi fikciós személyed iránt.

Ha azonban könyörgés helyett egészen világossá teszed, hogy nem a jogi fikciós személy vagy, hanem valójában élő, lélegző, lélekkel rendelkező Emberi lény vagy, és a Szokásjog valós világában élsz, akkor teljesen jogod van visszaírni: „Nem, köszönöm. Az Ön szolgáltatásai nem szükségesek. Jó napot”, ahogy fentebb kifejtettem.

Ezt értesítés formájában teheted meg. A hozzád intézett idézésük értesítés volt. Te egy saját Értesítéssel válaszolsz. És ugyanúgy, ahogy ők neked határidőt adtak (könnyen lehet, hogy ez a Bíróság dátuma), akkor te is határidőt szabhatsz a Bíróság válaszára a hozzájuk intézett értesítésedben.

Az Értesítés fejléce a következő legyen:

ÉRTESÍTÉS AZ AJÁNLOTT SZOLGÁLTATÁSOK NEM ELFOGADÁSÁRÓL ÉS TISZTÁZÁS KÉRÉSE

Ezután írd egy levelet, amelyben elmagyarázod, hogy te emberi lény vagy, és kéred, hogy tisztázzátok a helyzetet, mivel az idézés egy jogi fikciós személynek szólt, amit te, az emberi lény nem tudsz elfogadni, de szeretnéd tudni, hogy te, mint Emberi lény, a te részedről hogyan szegtél meg bármilyen törvényes kötelezettséget.

Ne feledd: A jogi fikcióval foglalkozó személyed elleni vád a Jogi nyelv és Törvény kitalált és illuzórikus világán alapul. Szükséged van rájuk, hogy megmutassák, emberi éned melyik Szokásjogi elvet sértette meg. Ezt nem fogják tudni megtenni. A Bíróság valószínűleg figyelmen kívül hagyja az Értesítésed, amivel önmagát (őket, magukat) megbecstelenítik. Lehetséges, hogy a meghallgatás napján és időpontjában ténylegesen el kell menned a Bírósághoz, és rá kell mutatnod a becsstelenségére, alapvetően a Szokásjog joghatóságának követelésével. Mindezt a Bíróságok és eljárások című fejezet ismerteti. Valószínűleg ez nagyon rövid meghallgatás lesz. Ha jól csinálod, valószínűleg körülbelül egy percig tart, mielőtt hatalmas mosollyal az arcodon kísétálsz.. Ez pedig azt jelenti, hogy mindent megértettél, ami ebben a könyvben van.

11. fejezet: Jogi fikciós személy

Ebben a könyvben gyakran szerepel a jogi fikciós személy. Ez a Jogi nyelv egyik alapvető irracionalitása. De a Jogi nyelv létezik. Bármilyen, ami a bíróságokhoz vagy a rendőrséghez kapcsolódik, az Jogi nyelven kötve van hozzájuk az alapszabályokon keresztül.

Gyakorlatilag nem jó, ha elmondjuk egy ügyvédnek, egy bírónak, egy rendőrbírónak vagy egy rendőrnek, hogy az illúziók kitalált világában élnek. Csinálják, de a világuk annyira beépült nekik, hogy nem hisznek neked. Még azt is lehetetlennek találják, hogy felismerjék saját kettős gondolkodásukat. Természetesen az egyik legfontosabb dolog a kettős gondolkodással kapcsolatban, hogy csak addig teheted, amíg nem ismered fel, hogy csinálod. (Ebben az értelemben önmegvalósító, más néven önfenntartó).

Tudnod kell a pontszámot, és tudnod kell, hogyan kell kacsázni. A pontszám ismeretének egyik elsődleges összetevője, hogy tudod, ha valami, ami a lábtörlődre esik, az megszólít téged vagy a jogi fikciós személyed. Ha neked, az Emberi Énednek szól, akkor foglalkoznod

kell vele, hogy elkerüld a becstelenséget. Ha a te jogi fikciós személyednek szól, akkor más módok is rendelkezésre állnak. Elsősorban azért, hogy egy univerzumot helyezz el Emberi Éned és jogi fikciós személyed közé. (Néha úgy hívják: „Saját hátoldal bádogozása”).

Tehát három dolgot kell tudnod:

1. Egyébként mi az a jogi fikciós személy?
2. Honnan ismered fel, kit szólítanak meg?
3. Hogyan bádogozod Emberi Éned hátoldalát?

Először is, egy jogi fikciós személyt gyakran SZALMAEMBER-ként (STRÓMAN-ként) emlegetnek. Ennek az az oka, hogy a SZALMAEMBER-nek címzett levél valójában egy szalmaszálat szorongat. Ha úgy reagálsz, ahogy az emberek szoktak – mert nem ismerik fel a helyzetet –, akkor a szalmaszál megragadtatása sikeres lesz.

Ha a könyvben leírtak szerint válaszolsz, a szalmaszál szívó kuplungja üres kézzel fog leszállni. Ez talán az egyik legnehezebben megfogható fogalom.

A „személy” szó használata a Jogi nyelvben nagyon finom és nagyon okos. Egyszerűen azért, mert a legtöbb Emberi Lény „személynek” tartja magát. És persze oxfordi angolul azok. A legjobb hasonlat, amit hallottam, az az, hogy a „személy” szó eredetileg a „persona” szóból származik.

És meg is kell fontolnod, hogy valójában mi is a „személy”. Ez a te külső megnyilvánulásod, amelyet az 5 érzékű világban eléd tárnak. Ez az, amit önmagadként bármikor bemutatsz a világnak. Nagyon kötődsz a személyiségedhez. (Végül is a „személy” szó a „személyiség” szó törzse).

Maszkként is felfogható. Vagy egy felöltőként. Egy vagy több viselhető, ha a körülmények lehetővé teszik. Nedves időben a kabátnak esőállónak kell lennie. Hideg időben a kabátnak melegen kell tartania, nem pedig esőállónak kell lennie. Érted az ötletet? A családot és barátaid körében a személyed általában barátságos és kedves. Ellenség jelenlétében pedig a személyed gyűlölködő lenne. Személyed attól függ, hogy éppen milyen körülmények között tartózkodsz. Mindazonáltal Te, a Te Éned, pontosan ugyanaz a hús, vér és lélek, a körülményektől függetlenül. Mindig ugyanaz a szuverén Emberi Lény vagy, élő lélekkel.

Te nem a személyed vagy. Te, Te vagy. A körülményeknek megfelelően személyt veszel fel (perszonát visel). Úgy is gondolhatod, hogy különböző maszkokat viselsz. (Egyébként te nem a neved vagy. Lásd a nevekről szóló fejezetet).

A szalmaszál szívó kuplungja arra igyekszik rávenni téged, Önmagadat, az Emberi Lényt, hogy „felöltőt” vagy „maszkot” viselj, mely a kitalált jogi személy. Szükséges rávenni téged ennek a felöltőnek vagy maszknak a viselésére, mert ez azt jelenti, hogy elfogadod a szereped vagy a munkaköröd az EGYESÜLT KIRÁLYSÁG VÁLLALAT tagjaként, akire a vállalati szabályzat vonatkozik. (Akikre az alapszabályok vonatkoznak). Szabad emberi lényként azonban eldöntheted, hogy viseled-e ezt a maszkot, vagy sem.

Ha megérted, mi történik valójában, szinte biztosan nem választod a maszk viselését. Ha nem viseled a Jogi fikciós személy maszkot, akkor Te nem vagy tagja az EGYESÜLT KIRÁLYSÁG VÁLLALAT-nak, és a szabályai nem vonatkoznak rád. A vállalati

szabályzatának nincs törvényi hatálya rád nézve. Simán csak elsétálhatsz. Ezért jogodban áll azt mondani: „Nem, köszönöm. Az Ön szolgáltatásai nem szükségesek. Jó napot”, amint azt az Értesítések, meghívók és idézések című fejezetben kifejtettem.

Tehát hogyan ismerheted fel a jogi fikciós személyednek címzett levelet? Nos, először is létezik olyan, hogy jogi fikció státusz, vagy „Cím”, például „Mr.”, „Mrs.”, „Kisasszony”, „Asszony” stb. Ezek kitalált címek! Egyáltalán nincs értelmük! Lehet, hogy udvariasságnak tekintik őket, de - ha egyszer felismered, mit csinálnak valójában - nagyon messze vannak az udvariasságtól. Messze vannak attól, hogy udvariasak legyenek, mert a jogi fikciós személyt hozzák létre. EGY SZALMAEMBERT. És ha a cím első soraként jelennek meg egy követelésben vagy idézésben, stb-ben, akkor téged, aki valójában vagy, család módra lerázni próbálnak. Pénzt akarnak kicsikarni tőled, fenyegetéssel. És én ezt nem hívom "udvariasnak"!

Ez a legáltalánosabb módja egy jogi fikcióval foglalkozó személy megszólításának. Általában hozzátartozik, hogy a neved vagy annak egy részét NAGYBETŰVEL írják. Valójában a „Név” is egy jogi fikció. Ahhoz, hogy szabad legyél, neked nem kell név. Ehelyett általában „arra reagálsz, aminek hívnak”.

Azt, ahogyan téged általában hívnak, úgy írhatod le, hogy kettőspontot („:”) teszel az utónevek után (az összes keresztnév kötőjellel együtt), majd beírod a családneved.

Ezt a könyvet Veronica írta: Chapman (röviden) ... ahogy általában hívják ... vagy Veronica: a Chapman családból (hosszú ideig).

A gyakorlatban, mivel ez a törvényes lázadás annyira új a világ számára, és a Szerves Robotoknak még nem kell megbirkózni vele, elfogadom, hogy "Veronica Chapman" az Emberi Énem megszólítása.

Más szóval, nem nyomom a lábamat a hiányzó vastagbélre. Mindazonáltal határozottan elutasítom a „Ms. vagy a „Miss” szót, ami elé kerül. Ez a Jogi fikciós státusz.

Mindazonáltal talán fel kell hívnom a figyelmet arra, hogy ennek az írásrendszernek, „ahogyan szoktak hívni” – nincs „jogalapja”. Ez csak egy egyezmény, amelyet a Törvényes Lázáadás tagjai fogadtak el. Megtehetjük? Igen... természetesen megtehetjük! Miért ne? Az a tény, hogy nincs „jogalapja”, az jó, mert elválaszt minket a Jogi illúziók világától.

12. fejezet: Ügyvédek, ügyészek és közjegyzők

Mi a jogi képviselő elsődleges feladata? Feléd, az Ügyfél felé van? Úristen, nem! Ez rossz! A jogi képviselő elsődleges feladata a Bírósággal szemben van. Aztán a nyilvánosság felé. Aztán feléd, az Ügyfél felé. Tehát, ha a Bíróság ugat, a jogi képviselő ugrik! Mi a kapcsolatod a Bírósággal, ha jogi képviseled van? Téged újra bemutatnak a Bíróságnak (a Bíróságon képviselve), mint „szellemi fogyatékos gyereket”. Nem számít, mennyi a tényleges életkorod években.

Ami a Bíróságot illeti, a Bíróság a te gondozód. Téged „gyermeknek” tekint, és a jogi képviselő az a „felnőtt”, aki gondoskodik rólad. És várhatóan fizetni kell azért a kiváltságért, hogy így néznek rád. Valójában mindennek van értelme. A Jogi nyelv illuzórikus világban. Te - minden szándékkal és céllal - egy nem felfogó lény vagy (lényegében gyermek), és

szükség van egy „felnőtte”, aki vigyáz rád. Egy felnőttre, aki érti a Jogi nyelvet, és ezért azt, hogy mi folyik ott.

Tehát itt van még egy ok arra, hogy elsősorban Te képviseld Önmagad, másodsorban pedig a Szokásjog mellett állj, és a józanész valós világában maradv, hogy elkerüld a Jogi nyelvvel és a „Jogi” világgal való érintkezést. Nagyon kevés ügyvéd és/vagy ügyész (ha egyáltalán vannak ilyenek) kész arra, hogy megvédjen téged a Szokásjog elvei alapján. Azt fogják mondani, hogy: „Alaptalan”. Ez a következő: „Nincs jogállása”. Természetesen teljesen igaz az, hogy „Nincs jogállása”. Teljesen! De a lényeg az, hogy: „TÖRVÉNYES állásfoglalásod van”, és ez mindig felülmúlja a „jogállást”, tehát millió mérföldnyire van az „alaptalantól”. A bírósági rendszer ezt nem szereti. Gyűlöli azt, amit személyesen pereskedőknek hív, mert ez felborítja az almás kocsijukat. Az övékét. Hát tedd. Tetszik. Borítsd fel őket!

Hogyan származik ez? Tekintsük meg a Corpus Juris Secundum (C.J.S.) jogi lexikon 7. kötet 4. szakaszának 1–4 pontját. Mi vagy ki felé van az ügyvéd első feladata? Lásd az 1. ábrát. Milyen jogviszony áll fenn az ügyvéd és ügyfele között? Lásd a 2. ábrát.

1. ábra: A jogi képviselő és az ügyfél kapcsolata

§ 4 ATTORNEY & CLIENT	7 C. J. S.
➤ His first duty is to the courts and the public, not to the client,⁵⁵ and wherever the duties to his client conflict with those he owes as an officer of the court in the administration of justice, the former must yield to the latter.⁵⁶ The office of attorney is indispensable to the administration of justice and is intimate and	peculiar in its relation to, and vital to the well-being of, the court.⁵⁷ An attorney has a duty to aid the court in seeing that actions and proceedings in which he is engaged as counsel are conducted in a dignified and orderly manner, free from passion and personal animosities, and that all causes brought to an issue are tried and decided on their merits only;⁵⁸ to aid the court

2. ábra: Te és a Bíróság kapcsolata.

➔ In propria persona /in prɔwˈpriːə pɜːsɔːnə/. In one's own proper person. It was formerly a rule in pleading that pleas to the jurisdiction of the court must be plead in propria persona, because if pleaded by attorney they admit the jurisdiction, as an attorney is an officer of the court, and he is presumed to plead after having obtained leave, which admits the jurisdiction. See Pro se.

3. ábra: A Bíróság egyik osztálya.

➔ In propria persona /in prɔwˈpriːə pɜːsɔːnə/. In one's own proper person. It was formerly a rule in pleading that pleas to the jurisdiction of the court must be plead in propria persona, because if pleaded by attorney they admit the jurisdiction, as an attorney is an officer of the court, and he is presumed to plead after having obtained leave, which admits the jurisdiction. See Pro se.

Mi az a bíróság védnöke? Lásd a 3. ábrát. Meg kell támadni a joghatóságot? Jobb, ha lásd a 4. ábrát, különösen azt a részt, amely így szól: „... mert ha egy ügyvéd kéri...”. Ez azt jelenti, hogy elfogadja a Bíróság joghatóságát.

4. ábra: egy perbeli személy.

§§ 2-3 ATTORNEY & CLIENT

7 C. J. S.

and the term is synonymous with "attorney."¹⁴ Therefore, anyone advertising himself as a lawyer holds himself out to be an attorney, an attorney at law, or counselor at law.¹⁵

If one appears before any court in the interest of another and moves the court to action with respect to any matter before it of a legal nature, such person appears as an "advocate", as that term is generally understood.¹⁶ The phrase "as an advocate in a representative capacity," as used in the statute regulating the practice of law, implies a representation distinct from officer or other regular administrative corporate employee representation.¹⁷

In England and her colonies a "barrister" is a person entitled to practice as an advocate or counsel in the superior courts.¹⁸ A "solicitor" is a person whose business it is to be employed in the care and management of suits depending in courts of chancery.¹⁹ In the great majority of the states of the Union, where law and equity are both administered by the same court, it has naturally come about that the two offices of attorney at law and solicitor in chancery have practically been consolidated, although in the federal equity practice the term "solicitor" is in

general use; but in some states the office of solicitor in chancery is a distinct and separate office from that of attorney at law.²⁰

→ A client is one who applies to a lawyer or counselor for advice and direction in a question of law, or commits his cause to his management in prosecuting a claim or defending against a suit in a court of justice;²¹ one who retains the attorney, is responsible to him for his fees, and to whom the attorney is responsible for the management of the suit;²² one who communicates facts to an attorney expecting professional advice.²³ Clients are also called "wards of the court" in regard to their relationship with their attorneys.²⁴

ward of court

§ 3. Nature of Right to Practice

While it has been broadly stated that the right to practice law is not a natural or constitutional right, but is in the nature of a privilege or franchise, the practice of law is not a matter of grace but of right for one who is qualified by his learning and moral character.

Library References

Attorney and Client ⇨ 14.

The right to practice law is not a natural or constitutional right.²⁵ Nor is the right to practice

13. fejezet: Veronica nagyon ravasz kétlépcsős terve a szabadságért

Ezt már említettem az előszóban, de ki kell fejtenem. Ezek a lépések nem mások, mint a józanész. És ez ugyanaz, mint a Szokásjog. És ezen a bolygón a legtöbb nemzet a Szokásjog alapján működik, mint alapvető alap, különösen azok, amelyek - történelmileg - a Brit-szigetektől származtak (például az Amerikai Egyesült Államok és a Nemzetközösség országai, amelyek a Brit Birodalom idejéből maradtak vissza).

1. lépés: Szabad vagy, mert azt mondd, hogy szabad vagy. Mert senki más nem fogja. Szabadon kell gondolkodnod a hét minden napján, szabadnak kell lenned a hét minden napján, és szabadon kell cselekedned a hét minden napján. Ha ezt nem teszed meg, akkor színleled, és a tüzzel játszol, és valószínűleg megégeted magad.

2. lépés: Biztosítanod kell, hogy mindenki más is felismerje, és ennek megfelelően bánjon veled. Ez a trükkös darab. Fel kell készülni a példamutatásra. Meg kell tanulnod, mi a szabadság – ami azt jelenti, hogy teljes felelősséget kell vállalnod a szavaidért és a tetteidért, hogy békésen együtt élhess az összes többi életformával, amennyire csak lehetséges. Komolyan el kell gondolkodnod azon, hogy ez mit jelent. Meg kell tanulnod, hogy a béke megszegése súlyos vétség a józanész és (tehát) a Szokásjog ellen. Az, hogy valakinek kárt vagy veszteséget okozunk, szintén ellentétes a józanésszel és a Szokásjoggal. Ugyanígy a

józanésszel és a Szokásjoggal ellentétes az, hogy a mindennapi üzleti életben huncutságot alkalmazol. Bármilyen, ami szándékosan dühöt provokál vagy okoz, az ellenkezik a józanész és a Szokásjog szabályaival – és ezért ezek nemcsak alaptűnök, hanem az egyedüli bűncselekmények.

Ezek az alapok, és ha megérted őket, minden más természetesen a helyére kerül. Valójában a józanész világszerte ... magából az emberiségből fakad. Ez alól kivételt képeznek az erősen vallásos államok, amelyek irracionális dogmákkal elnyomják a józanészt. Nehéz megérteni, hogy azok a szegény lelkek hogyan lehetnek valaha is szabadok, de azt hiszem, soha nem szabad feladni a reményt irántuk.

A harmadik világháború a második világháború vége óta tombol. Elhitették velünk, hogy a harmadik világháború a végső atomháború lesz. Mivel életünk minden más területén becsaptak bennünket, nem meglepő, hogy ebből a szempontból is becsaptak bennünket. A harmadik világháború információs háború. Háború az elméd irányításáért. És az alkalmazott elmekontroll rendkívül sikeresnek bizonyult ebből a szempontból, egészen addig a pontig, ahol beépült.

A Szabadság Mozgalom az elmekontroll ellentéte. A Freedom Movement azt mondja: „Lépj ki az elme által irányított Szerves Robotból, és kezdj el önállóan gondolkodni. Nézz a szívedbe. Hallgasd meg. Minden válasz megvan.” És ennyit mond a Szabadság Mozgalom. A többi csak a józan eszedre van bízva. Ez azonban nem jelenti azt, hogy mindent egyszerre kell a fedélzetre venni.

Rengeteg hely van a törvényes lázadásba való bejutáshoz. Például nem kell lemondanod a nemzeti biztosítási számaról mindaddig, amíg egyedül meg nem tudod szerezni. Hülyeség lenne ezt csinálni. Semmi akadálya annak, hogy egyre ritkábban használd, míg egy nap azt nem mondhatod: „Nincs rá többé szükségem”. A jogokat az Egyetértésről és a Szándékról és a Jogkövetelésről szóló értesítés útján követelheted, az enyémet pedig egy Függelékbe csatoltam.

Ez nem jelenti azt, hogy azonnal végre kell hajtanom az általam igényelt jogokat. Hagyom őket felfüggeszteni, ameddig csak akarom. Ez teljesen az én döntésem. Attól, hogy valakinek van biciklijé, még mehet az autójával dolgozni. (Főleg ha esik). Hatékonyabbnak találhatod, ha egyszerűen bemutatod ezeket az ötleteket a lehető legtöbb barátnak (nem bármi mást), ha hasonló gondolkodású egyénekből álló helyi csoportot alapítasz.

Akkor nagyon könnyen rájöhetsz, hogy mindenki számára méltányos módon rendezheted a dolgokat. A hír terjesztésén túl ez is hozzájárul az egész csoport önállóságának megőrzéséhez, megszüntetve a korrumpált államtól való függést. Ily módon minden elképzelésed világossá kell tenned. Semmi sem olyan, mint elmagyarázni egy ötletet, hogy a saját elmédben tisztázd azt.

Mindössze annyit kell tenned, hogy ragaszkodj a 2 lépéshez, mint végső célodhoz. De apránként megvalósíthatod őket. Soha ne vegyél bele többet, mint amennyit egyszerre meg tudsz rágni. Ne próbálj meg futni, mielőtt járni tudnál. És soha nem szabad hagynod, hogy megfélemlítsen valaki vagy valami. Ha ismered a jogaidat (a szíved megmondja, mik azok), akkor helyt kell állnod. Nem számít, mit mondanak. Tévednek. Mindig ésszerűen udvariasnak, de határozottnak kell maradnod, és készen kell állnod arra, hogy „mond úgy, ahogy van”.

Csak az a fontos, hogy megértsük azokat a technikákat, amelyekkel megmutathatjuk nekik, hogy tévednek. Ezeket a módszereket a Függelékben található példasablonokban találod meg. Ez nehéz lehet azoknak, akiknek partnerei nem állnak teljesen mögöttük. Ilyen esetekben talán jobb, ha nem kezdjük el azt, amit nem lehet befejezni.

14. fejezet: A Szokásjog alkalmazásának elvei

Elengedhetetlen, hogy megértsd őket. Valójában nem nehezek, mert teljes mértékben a békés és méltányos együttélés józan eszén alapuló létezés.

A Szokásjog szerint természetesen lehetségesek a bűncselekmények. Ezek a következő összetevőket tartalmazzák majd:

1. A Bűncselekmény leírása, mint a bűncselekmény (pl. gyilkosság, csalás stb.)
2. Az a fél, aki megsérült - kárt vagy veszteséget szenvedett, vagy akit huncutság megtévesztett. Ennek egy Emberi Lénynek kell lennie.
3. Valaki, aki ezt állítja. Ennek egy Emberi Lénynek kell lennie. Mert csak egy Emberi Lénynek van olyan elméje, amellyel igényt tud kidolgozni. Nem lehet „A BÍRÓSÁG”, „A KORONA ÜGYÉSZSÉG” stb., mert ezek nem Emberi Lények, és ezért nincs eszük, amivel kidolgozhatnák a keresetet.

Összefoglalva tehát a bűncselekmény magában foglalja az ELKÖVETT CSELEKVÉST, a SÉRÜLT FELET és a BEJELENTŐT. Ezért, akit egyáltalán bármivel megvádolnak, minden körülmények között jogosan felteheti a kérdést: "Mi a BŰNCSELEKMÉNY, és ki az, aki ezt ÁLLÍTJA, és ki a SÉRÜLT FÉL?" És ezek a kérdések megválaszolhatatlanok lesznek, ha nem történt Szokásjogsértés.

Talán arra is fontos rámutatni, hogy magának a BŰNCSELEKMÉNYNEK két összetevője van: maga a cselekmény, és hogy a cselekvés szándékos volt. Ez figyelembe veszi a valóban véletlenszerű károkat, amelyeket ésszerűen nem lehetett előre látni. Más szóval, a bűncselekmény bizonyításához be kell bizonyítani, hogy a vétkes elme bűnös volt (a törvényben „mens rea”).

A szerződések a Szokásjogból származnak. A szerződések két Emberi Lény közöttiek. És ez a „Szabadember üzletének” a lényege. És ez az oka annak, hogy a Jogi nyelv megkísérli azt a cselszövést, hogy a partnerséget az Emberi Lényekkel egyenértékűként határozza meg a Jogi fikciós személy konstrukción keresztül. Mert ahhoz, hogy egy szerződés jogilag kötelező erejű legyen (végrehajtható), annak az „Ígéretes és szerződések” fejezetben leírt négy összetevőből kell állnia. A jogilag kötelező érvényű szerződés megkötése elkerülésének egyetlen pozitív módja a Szándék komponens használata, és előre kijelentés: „Nem járulok hozzá” (tanúk előtt). Bár jobb módszer, amelyhez nincs szükség tanúkra, ha ezt levélben közlöd.

15. fejezet: Alapvető megállapított axiómák

Ezek a lehető legegyszerűsítettebbek, Robert-Arthur: Menard, Mary- Elizabeth: Croft és (bizonyos mértékben Winston) munkái alapján. Shroul és Irene-Maus: Gravenhorst). Ennek jó

80%-a az ő munkájuk, amelyet egy kicsit átírtak az újraírással, és eltávolították a szükségtelen "Isten" biteket - ezáltal az abszolút alapokra redukálták.

1) A „törvényszerűségről” van szó. 'Törvényes' .vs. 'Törvénytelen'. Soha ne ess csapdába, a „legális”/„illegális” megvitatásába. Például, ha olyan választ kapsz vissza, amely nem foglalkozik leveled lényegével, akkor az mindig valamilyen „törvényes kötelezettségről” próbál tájékoztatni. Néhány „jogi kötelezettség” rólad feltételezhető. (Természetesen a Válaszadó szokatlanul cselekszik. Mert ez az egyetlen világ, ahol Szerves Robotok laknak).

Nincsenek törvényi vagy jogi kötelezettségeid, kivéve, ha beleegyezel. Ezért a következőképpen lehet válaszolni:

„Ha a jogi tanácsadója a törvények és a szabályok kitalált világa alapján tanácsot adott Önnek, akkor azt javaslom, hogy fontolja meg a kirúgását csalás elkövetése miatt. Abból az egyszerű okból kifolyólag, hogy súlyosan hanyagul viselkednek azzal, hogy figyelmen kívül hagyják a Szokásjog valós világát, amint azt hamarosan megtudhatja, ha továbbra is az ő tanácsai alapján folytatja ezt az ügyet. „Ezúton értesítem, hogy az ebben az ügyben folytatott további levelezésért levelenként 500 fontot számítok fel.

Ha ügyvédje azt tanácsolja, hogy ezt nem tehetem meg, akkor ez alátámasztja az előző bekezdésben foglalt állításomat. "(Kérdezze meg tőle, hogy ő megteszi-e? És kérdezze meg tőle, hogy mi ad neki jogot arra, hogy ezt megtegye. **A válasz: Szokásjog.** Ez után kérje meg, hogy adjon tanácsot ennek megfelelően. Például, hogy adjon tanácsot, hogy szüksége van-e érdemben válaszolnia a bectelenség elkerülése érdekében. És győződjön meg róla, hogy tanácsot ad Önnek arról, hogy van olyan, hogy viszontkereset. Zaklatásért. És nem félek használni)"

... az a fajta dolog. Az ügyvéd vagy az ügyész ezután ezt válaszolta az Ügyfélnek: „Nos, azt hiszem, lehet, hogy van dolga. Gondolom, jó ötlet lehet humorizálni őket? Csak abban az esetben? Hallottam egy kicsit a Szokásjogról, de nem vagyok túlságosan birtokában a dolgok ezen oldalával kapcsolatban”.

Küldj nekik egy példányt ebből a könyvből(?)

2) Ahhoz, hogy felhatalmazz egy képviselőt, saját magadnak kell rendelkezned a hatalommal. Senkinek nem adhatsz olyat, amivel te nem rendelkezel. Nem adhatsz nekik többet, mint amennyivel rendelkezel. Következésképpen bármit megnézhetsz, amit bármely képviselő tesz, és azt mondhatod: „Jónak kell lennem erre magamnak is, anélkül, hogy – szükségszerűen – felhatalmaznék valakit, hogy megtegye helyettem”. Jó példa erre a béketiszták. Ha felhatalmazhatod a képviselőidet (a kormányodat) Békeerő létrehozására (rendőrségnek hívnák), akkor rendelkezned kell a saját Béke Erő létrehozásával. Végül is honnan származik a népkormány hatalma – ha nem a néptől?

3) Egy demokráciában a „többség” nem függ a „nagy számoktól”. A többség akár egy is lehet. És ennek önmagában (tehát) elegendő felhatalmazással kell rendelkeznie ahhoz, hogy bármilyen mozgást a gyakorlatban megvalósíts. (Az Egyesült Államok Legfelsőbb Bíróságának 9 tagja van. Az 5-4-es többség akármilyen döntést meghoz. Ez a „demokrácia”)

4) A fenti 3. axióma értelmében egyetlen kormánynak sincs nagyobb hatalma, mint neked, magadnak. A hatalmak egyenlők. Az egyetlen különbség az, hogy a Te hatalmad

elidegeníthetetlen – nem vehetik el Tőled –, míg a kormányt felválthatják más szerepjátékosok. Következésképpen Te vagy a „legfelsőbb”.

5) Az „engedélykérés” egy gyermek cselekedete. Az „engedélyezés” az „engedélyért könyörgés” és „megengedés valaki más akaratának”. A felnőttek nem kérnek engedélyt olyasmire, amire törvényesen jogosultak, és készek teljes felelősséget vállalni ezért. Mindennek, amire engedély adható, definíció szerint alapvetően törvényesnek kell lennie (ellenkező esetben nem engedélyezhető), és ezért egyáltalán nincs szükség arra, hogy egy felnőtt „ilyen engedélyt kérjen”. Az „engedély megszerzése” egy alapvető jog eldobása, és a kiváltság helyettesítése egy visszavonhatóval.

6) Bárminek a „nyilvántartásba vétele” a felsőbbrendű tulajdonjogot a nyilvántartásba vételt elfogadó entitásra ruházza. Miután egy tételt nyilvántartásba vettek, többé nem Te vagy a TULAJDONOS (annak ellenére, hogy továbbra is fizetned kell a tételért), hanem Te leszel a TARTOZÓ. Ebben beletartoznak az autók, házak, gyerekek (akik az anyakönyvi bejegyzés alapján az „állam gyámsága alá kerülté válnak) stb. ('regis...' = tulajdonjog átadása a Koronának... ami egyébként a Brit korona Temple Barban, és nem II. Erzsébet.)

Nem vagy meggyőzve? Talán ezt gondolhatod: Mi az előnye annak, ha bármit is nyilvántartásba vetetek? Ó! Ez teszi „hivatalossá”! De mit is jelent ez pontosan? A nyilvántartásba vétel:

1. Megváltoztatja bárminek a méretét?
2. Megváltoztatja bárminek az alakját?
3. Megváltoztatja bárminek a színét?
4. Megváltoztatja bárminek az értékét?

Nem? Nos... akkor mit csinál a „nyilvántartásba vétel”? Mit jelent a „hivatalossá tétel”? Mármost neked. Neked, a „nyilvántartásba vetetőnek”? Nem biztos? Nos, tenned kell valamit, mert - úgy tűnik - olyan fontos. Bizonyára csak egy válasz lehetséges. A „nyilvántartásba vétel” átruházza a tulajdonjogot. Tőled távol, és ahhoz, aki elfogadja a nyilvántartásba vetetést. Mi mást tehetne? Ismétlem: „Mi mást tehetne?” (Kérlek, ne mondd: „Nem tudom”, mert Te is annyit tudsz, mint bárki más).

Milyen előnyökkel jár, ha „nyilvántartásba vetetsz valamit”? Az egyetlen, ami eszembe jut, az a „szabadság az indokolatlan és a szükségtelen zaklatástól”. De ez aligha jelent előnyt, ugye? Az autók esetében például az az előnye, hogy ha nyilvántartásba veteted az autódat, akkor rendszeresen követelik az útdíjat – mivel Te vagy az Üzemeltető (nézd meg a V5-öst. Üzemeltetőnek hív), és már nem Tulajdonosnak.

De továbbra is Neked kell fizetned mindent, beleértve a MOT-ot és az összes szervizköltséget. Ez „előny”? Ha ez „előnynek” számít, akkor nekem úgy hangzik, mintha valaki rossz szótárt használna.

Milyen előnyökkel jár a gyermek anyakönyvezése? Hogy tele legyen mérgező oltással, miközben semmiképpen nem tudja megvédeni magát? Akkor, amikor a legjobban kell bízni benned? (Ellenőrizd az oltások összetevőit, égne fog állni a hajad. Az oltások nem hatnak. Nem mások, mint mérgezők). Nyilvántartásba vétel azért, hogy gyermeked olyan házi orvos „kezelhesse”, aki vakon követi a Brit Orvosi Szövetség által lefektetett szabályokat, és nem más, mint „konszenzusos gyógyszer” hoz létre? Ahol mindegyik azt teszi, amit a többiek –

helyesen vagy helytelenül – úgy, hogy egyiküket sem lehet kiemelni és beperelni káros gyakorlatokért?

Eközben vannak holisztikus gyakorlók, akik tényleges gyógymódokat kínálnak (mellékhatások nélkül, és nem csak "kezelésekkel"). Ha ezek bármelyike újdonság a számadra, további információkért tekintd meg a Nurses Movement for Responsibility in Medicine webhelyét (www.nmrm.org).

És persze ott van az 5 éves kortól kezdődő indoktrináció [valamilyen politikai célnak vagy eszmének alárendelt céltudatos (elő)nevelés] „előnye”. Bocsánat, az "oktatás"-ra gondoltam. Nem indoktrináció? Nos, mennyit tanultál meg a könyv tartalmából az iskolában? Tanultál a Pénz, a Jogi nyelv és a Vallás nagy csalásáról az iskolában? Vagy csak arra neveltek, mint engem, hogy csak egy engedelmes igásló legyél? Miután befejezte a gyermeked (mondjuk) az „iskolai tanulmányait”, a gyermeked elmegy dolgozni, és mindenhol lemarad a nemzeti biztosítási számáról. Ez lehetővé teszi, hogy gyermeked a markolatig adózzon. Ami teljes csalás, amint azt a pénzről és a tömeges elmekontrollról és a rabszolgaságról szóló fejezetek teljes mértékben kifejtik.

Az autók és a gyermekek nyilvántartásba vételének vannak előnyei? Igazán? Az autó nyilvántartásba vétele azt jelenti, hogy a kormány tulajdonolja az autót, és Te vagy az Üzemeltető úgy, hogy az összes költség megmarad neked. Gyermekednek nyilvántartásba vétele pedig azt jelenti, hogy a kormány tulajdonolja gyermekedet, Te pedig vagy a gyámja úgy, hogy az összes költség megmarad neked. (De igen, akkor is megkapod a szeretetet... hacsak nem döntenek úgy, hogy elveszik tőled a gyermekedet... amit megtehetnek, és meg is tesznek, néha a legkisebb ürügyre hivatkozva). A ház nyilvántartásba vétele azt jelenti, hogy a kormány tulajdonolja a házat, és Te vagy a birtokos úgy, hogy az összes költség megmarad neked. A kormány visszaveheti a házad, ha nem hagyod a legközelebbi rokonra. A kormányt nem érdekli. Egy nap meglesz. Közben te finanszírozod az összes fenntartását.

7) Amikor a Magna Carta egyes részeit „átvitték” a szabályokba, valójában az történt, hogy az alapvető jogokat visszavonható kiváltságokba helyezték át. Így felvizezték őket. Diffúzak lettek, Téged tehetetlenné téve. A Magna Carta Statútum azonban nem vonja vissza a Magna Carta békeszerződést, amelyet János írt alá a királyi pecséttel 1215-ben. A statútum nem teheti ezt meg. Így bármilyen része is kimaradt a Magna Carta Statútumból (nevezetesen a törvényes lázadás jogát és kötelességét létrehozó 61. cikk), és a Magna Carta Statútum bármely részét is hatályon kívül helyezték, a teljes eredeti, 1215. évi Magna Carta Békeszerződés örökkévalóan a Szokásjog visszavonhatatlan alapjaként áll fenn.

8) Minden esetben mindig kínálnak neked egy szolgáltatást – amely magában foglalja az „előnyöket” is – kiváltságok formájában. Te mindig teljes mértékben jogosult vagy lemondani ezekről a szolgáltatásokról, és természetesen az ezzel járó juttatásokról is lemondasz, ha úgy döntesz. Végző soron a Te választásod az, hogy érvényesíted a (elidegeníthetetlen) jogaidat, vagy elfogadod a (visszavonható) kiváltságaidat.

9) A jogból lehet fikció, de a fikcióból nem keletkezhet törvény. **Következésképpen a KORMÁNY nevű jogi fikciónak nincs joga törvényt alkotni.** Valójában a törvény köti (mint mindenki mást, beleértve az összes többi jogi fikciót is). A PARLAMENT egy másik jogi fikciós entitás. **Az Országgyűlés által alkotott alapszabály tehát nem törvény.** Ezek „egy társaságra vonatkozó alapszabályok”, és csak a társaság tagjaira vonatkoznak. Ha csatlakoznál egy másik társasághoz, más szabályok vonatkoznának rád. (Ha ez nem így lenne, lehetetlen lenne például szabadkőművessé válni, és betartani a szabadkőművesség szabályait).

Az alapszabályok nem mások, mint az EGYESÜST KIRÁLYSÁG VÁLLALAT vagy az AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK VÁLLALAT Vállalati szabályzata, stb. (Lásd fent a „Society” részt)

10) Csak egy szuverén hús-vér emberi lénynek van elméje, élő lélekkel. Csak valami elmével rendelkező dolog képes követelést kidolgozni. A jogi fikciók lelketlenek, és nem rendelkeznek külön elmével. Ezért a Törvény értelmében nem támaszthatnak igényt.

11) A fentiekből következően, és mivel a bíróságok bírói testülete de facto minden hatalmát az alapszabály színéből/szabályaiból meríti, de facto (tényszerűen) egyetlen bíróságnak sincs valójában hatalma feletted, mint szuverén Emberi Lény felett (bár persze nem veszik a fáradságot, hogy ezt elmondják neked!). Az egyetlen bíróság, amely alá de jure (törvény szerint) tatózol, az olyan bíróság, amely Szokásjogi, és kevés ilyen maradt (hacsak nem ragaszkodsz ahhoz, hogy a Bíróság de jure (törvény szerint) működjön, esküdtszéki tárgyalást követelve. De megpróbálnak majd ellenállni a „vállalati” lélektelen „testük” minden sejtjével). A bíróságok de jure (törvény szerint) általában csak felsőfokú bíróságként léteznek, ahol (például) gyilkossági perek zajlanak. Mindazonáltal a Magna Carta mindenkinek jogot ad az esküdtszék általi tárgyaláshoz – vagy: „...a föld törvénye szerint...”, ami természetesen a Szokásjog, mindenkinek joga van az esküdtszék általi tárgyaláshoz.

12) Te és honfitársaid alkotják országod egész és teljes „vagyonát”. Az erőforrások vagyonnak tekinthetők, de nélküled és honfitársaid nélkül semmit sem érnek. A szántóföldet fel kell szántani és be kell vetni, mielőtt a burgonya megnő. Miután megnőtt, ki kell ásni, be kell csomagolni és el kell szállítani a burgonyát, mielőtt elvégezheti az élet fenntartásának érdemes munkáját. Ti és honfitársaitok erőfeszítései nélkül semmi sem történhet, és az országod magában egy értéktelen földcsomó.

13) A society lényegében nem más, mint hasonló gondolkodású lelkek csoportosulása, mivel úgy definiálják, mint több ember, akikhez közös megegyezéssel csatlakoznak, hogy közös cél érdekében megfontoljanak, elhatározzanak és cselekedjenek. A society saját szabályzatot alkot, és tagjai kötelesek betartani azokat. Különböző society-k létezhetnek, saját egyedi szabályokkal. A bíróság ténykedése „fojtásának” egyik módja az, ha olyan society-ben való tagságot követelünk, amely csak a Szokásjog joghatósága alatt létezik. A World Freeman Society (Google it) pontosan erre a célra jött létre.

14) Szerződéses kötelezettség. Ahhoz, hogy bármely szerződés törvényes legyen, a következőket kell tartalmaznia:

A) Mindkét fél teljes körű közzététele. A későbbiekben egyik fél sem hivatkozhat arra, hogy „tudnia kellett volna”, ha ezt a Szerződés megkötésekor nem jelezték kifejezetten.

B) Mindkét Fél által felajánlott egyenlő ellenszolgáltatás, amely a csere tárgyát képezi. Ennek pénzüsszegnek vagy értéktárgynak kell lennie, és a fél saját forrásaiból kell származnia. Mindkét Fél egyetért abban, hogy az ő Ellenértéke (számukra) megéri a másik Fél Ellenértékét. A Megfontolásokat, ha már megegyeztek, rögzíteni kell – különben nem maradhatnak „egyenlők”.

C) A Szerződés törvényes feltételei azok, amelyekben mindkét fél egyetért. Ezeknek teljes mértékben a Szokásjogon kell alapulniuk.

D) Mindkét fél szándékának megnyilvánulásai, mint például „nedves” (kézzel írt) aláírások, vagy „Szerződési szándékot” mutató magatartás vagy teljesítmény.

Annak ellenére, hogy a vállalkozások és a tisztviselők úgy viselkednek, mintha törvényes szerződés lenne érvényben, 100-ból 99 alkalommal nem tartották be ezeket a szabályokat. (Talán 1000-ból 999-szer – vagy még annyiszor se!). E négy szabály betartása és bizonyítékok kérése a legegyszerűbb módja annak, hogy szinte minden ellened irányuló intézkedést megállíts. (Lásd a 16. axiómát lentebb)

15. Fizetési megállapodás. A fenti 14. Axióma értelmében minden „fizetési követelés”, amely bírósági eljárást vonhat maga után ellened, leállítható azzal, hogy „feltételesen beleegyezel a követelt összeg kifizetésébe”: feltéve, hogy a négy szabályt először is betartották. (Győződj meg arról, hogy ezt a levelet ajánlott levélben küld el, a Feltételes Megállapodás fejlécével és a megfelelő helyen feltüntetve az „Előítételek nélkül” szöveget). Szinte egy esetben nincs lehetőség bizonyításra (mivel a szabályokat soha nem követték törvényesen). Azzal azonban, hogy „beleegyeztél a fizetésbe”, eltávolítottál minden vitát. Így nem kerülhet sor olyan bírósági keresetre, amely csak a viták eldöntésére szolgál. Ha idézést kapsz, visszaírhatsz (regisztrálva!) a Fizetési Feltételes Megállapodás másolatával, a bizonylatok bemutatása mellett. A Bíróságnak úgy kell tekintenie, hogy minden további intézkedés „komolytalan”, azaz teljes időpocsékolás, mivel nincs olyan vita, amelyről tudna dönten. (A Bíróság akár lenézőnek is tekintheti azt, aki jelentkezett). (Lásd a 16. axiómát lentebb)

16. „Bűnösnek érzem magam, mert tartozom a pénzzel. Elvettem és elköltöttem”. Nem, semmivel sem tartozol! A kölcsön felvételekor azt adták „kölcsönként” vissza, ami a tiéd volt. Te hoztad létre a „pénzt”, amikor aláírtad a kölcsön- vagy hitelkérelmet. Ezzel a „pénz” nevű forgatható eszközt adtál nekik. Beváltották ezt (*), majd ezzel kölcsönadták neked a saját pénzedet. Egy fenével sem tartozol! Ők tartoznak neked – legalább egy bocsánatkéréssel –, amiért ezt a magabiztossági trükköt alkalmazták rajtad – és amiért üldöztek valamiért, amit már adtál nekik! (* Valójában csak elsétálhattak volna a pénzzel. De nem tették, mert kapzsik és mohók. Tudták, hogy rávehetnek, hogy fizess vissza mindent, és fizess nekik kamatot is. Így egyszer már teljes egészében kifizették őket, amikor beváltották a pénzedet, de még kockáztattak azzal, hogy visszakínálták neked, és számoltak azzal is, hogy akár kétszer vagy akár többször is kifizeted nekik a Kamaton keresztül. Most kezded kicsit kevésbé szimpatikusnak érezni? Ha nem, akkor nem tudom, mit mondjak más, kivéve talán a Google Money as Debt-et, Paul Gringnon nagyszerű animációját, amely lépésről lépésre elmagyarázza az egész folyamatot, és azt is, hogyan is jött ez létre történelmileg).

(A fordító megjegyzése: A Money as Debt-et itt megnézheted:

<https://www.youtube.com/watch?v=4AC6RSau7r8>)

17. 'Felelősség' .vs. 'Hatóság'. Hogy a Te nevedben cselekedjenek, arra adhatsz megbízást, de a felelősséged csak megoszthatod. Más szóval, ha megbízol valakit valami megtételére, továbbra is fenntartod a felelősséget az elvégzéséért, és mindenért, ami ennek eredményeként megtörténhet. Ha például egy rendőr végrehajtja a felettese által adott parancsot, akkor ez a tiszt személyesen felelős azért, ami ennek eredményeként bekövetkezik, és a parancsnoki láncban feljebb lévők a törvény szerint cinkosnak minősülnek. (Erről szólt a nürnbergi per). Ezért fontos, hogy ha megbízol egy egyént, a megfelelő egyént vagy egyének csoportját bízd meg. Olyan egyént bízz meg, aki elvégzi a feladatot, mielőtt visszatérne. És hogy kit választasz, az a te döntésed, és mindig a te felelősséged marad.

18. Az ügyvédnek illetve ügyésznek a Bíróság és a nyilvánosság felé van az elsődleges feladata, nem pedig az Ügyféllel szemben. Ebben a helyzetben a Bíróságon „ők” a „felnőttnek”, az Ügyfelet pedig „a Bíróság gondozottjának” tekintik. A Bíróság gondozottja „nem értő gyermek”-nek minősül. Jó okkal, ha belegondolsz. Valójában az Ügyfél státusza lényegében egy „szellemi fogyatékos gyerek”. Ezen túlmenően, mivel az ügyvédnek illetve ügyésznek az elsődleges kötelessége a Bírósággal szemben van, és annak joghatósága az, hogy az illúziók jogi világában a „szellemi fogyatékos gyerek” hallgatólagosan azonnal beleegyezett a törvényhozás joghatóságába. (Kivéve, ha ezt az ügyvéddel vagy az ügyésszel együtt már az elején teljesen tisztán látod. Azonban hosszú utat kell megtenned, mielőtt megfelelőt találsz).

16. fejezet: Aláírások

Ne írd alá semmit, hacsak nem szándékozol Szerződést kötni. Ez nyilvánvalónak hangzik, de nem nyilvánvaló. Ha nem írunk alá semmit, az magában foglalja a cáfoló leveleket is. Az ok egyszerű. Manapság az aláírás hamisítása teljesen lehetséges. És megtörténik. És megtörtént. Nyilvánvaló, hogy a hamisítási mechanizmus nem lesz tökéletes, de az emberi aláírási jel idővel változik. Egy dolog azt mondani a Bíróságon: „Ez az aláírás hamisítás”, de más dolog bizonyítani, hacsak nem vagy hajlandó fizetni egy Írásszakértő díját.

Előfordulhat, hogy egyéb levelezés útján kimutathatod, hogy soha nem állt szándékodban szerződést kötni. A Bíróság vagy elfogadja ezt az érvelést, vagy nem. A legjobb, ha nem engeded, hogy bárki megkapja az aláírásod mintáját. Számos lehetséges trükk létezik. Megkérheted egy barátod, hogy írja alá a dokumentum alját. Ez biztos módja lenne a hamisítás és az ebből következő hamis tanúzás bizonyításának.

Egy másik javasolt módszer egy bélyegző felhelyezése és aláírásod tetejére, ami nagyon megnehezíti a tényleges aláírás adott részének kinyerését. Egy másik lehetőség az, hogy egy bonyolult grafikát Signature Box-ként nyomtatunk, és nyomjuk meg benne a jelünket. Egy másik lehetőség egy gumibélyegző használata, amelyen különféle minták láthatók. Végül egyszerűen nem írható alá.

17. fejezet: Bíróságok és eljárások

Mielőtt tovább mennél, el kell magyarázni a bíróságokat. Két fajtája létezik, ezek a „de jure (törvény szerinti) Bíróság” és a „de facto (tényszerű) Bíróság”. A „de jure” jelentése „az igazságszolgáltatás”, így a Bíróság de jure az Európai Bíróság. A „de facto” azt jelenti, hogy „tény”. Ez van. Csak „van” (létrehozva). De ennyi. Ez egy magánvállalkozás, amely választott bírósági szolgáltatást nyújt. (Állítólag független, de azzal az általános szándékkal - mint minden magánérdek -, hogy egyszerűen profitot termeljen).

A Bíróság a Szokásjog szerint fog működni (azaz Szokásjog joghatósággal fog rendelkezni). A tárgyalásokra sor kerül. Esküdtszék előtt, amelynek ítélete szent. A bíró nem befolyásolhatja az Esküdtszék ítéletét. Ha ő megpróbálja, akkor neked kell közbenjárnod. Az Esküdtszék visszahozhatja a „Nem bűnös” ítéletet, ha úgy gondolja, hogy akkoriban a te

helyedben ugyanezt tette volna, függetlenül attól, hogy a „törvény” mit követel. Ezt neked kell elmondanod az Esküdtszéknek. Manapság nem valószínű, hogy a bíró elmagyarázza ezt az Esküdtszéknek (ez mind része a Nagy Csalásnak, amelynek célja, hogy esküdtszéki tárgyalások formájában elnyomja az igazságszolgáltatást).

A bíró általában elmagyarázza a törvényt (ahogyan látja!) az Esküdtszéknek, és nem mutat rá arra, hogy az Esküdtszék valódi feladata a törvény megalkotása, az adott ügy konkrét körülményei között. A de jure bíróságok (igazságszolgáltató bíróságok) manapság nagyon ritkák. Csak a Legfelsőbb Bíróságok működnek „de jure”, és ahogy mondtam, ritkán irányítják őket megfelelően.

Általánosságban elmondható, hogy de facto bírósági idézéseket kapsz, és a de facto Bíróságon nagyon kevés „igazságszolgáltatás” lesz. Az egész megalapozása a pénz illúzióján alapul. Ezért a korrupció lehetőségei beépítettek és végtelenek.

Mi az a de facto bíróság? Nem más, mint egy nyilvánosan működő magáncég. A Dun & Bradstreet-en keresztül hiteljelentést kaphatsz róla.

A 11, 12. és 13. században ezek a bíróságok magánvállalkozásokká fejlődtek, és az állítólagos pártatlan bíráskodás szolgáltatását kínálták, persze díj ellenében. Az ötlet az volt, hogy csökkentse a kardélel eldőlő vitákat. Ez azonban néhány nagyon furcsa ítéletnek köszönhető (feltehetően a hátasok alapján... természetesen mindig fennáll a lehetőség, amikor „díjakról” van szó!), amelyek 1215-ben Runnymedesnél robbantották ki a végső konfrontációt.

Eljön egy pont (nem?), ahol „elég volt”. Azt hiszem, ismét a 21. század ilyen pontján vagyunk. Egy de facto bíróságon (általában) három „bíró” ül „panelként” vagy „tanácsként”. Magisztrátusnak vagy bírónak (a felsőbb bíróságok bíráinak) nevezik magukat. Egy de facto bíróság nem rendelkezik Szokásjog joghatósággal. Csak alapszabályok (amely valójában tengerjog) alapján szabad ítélezniük. Ez tehát valójában egy Admirális Bíróság. Ha egy ilyen bíróságon tárgyalás lesz, az nem tárgyalás. Ha a Szerves Robotokkal folytatott levelezést követően továbbra is folytatják a bírósági keresetet, számos lehetőség közül választhatsz. A Bíróság szinte biztosan de facto bíróság lesz. Meg fogod tudni állapítani, ha megnézed, hogy minek a megszegésével vádoltak meg. Ha gyorsajtás vagy parkolás szabálysértésről van szó, akkor az alapszabályból származik, nem pedig a Szokásjogból. Ha sérelmet okoztál egy másik Emberi Lénynek, veszteséget okoztál neki, megszegted a békét, vagy azzal vádolnak, hogy csaltál, akkor a vád valószínűleg Szokásjogi vád lesz, és a legjobb, amit tehetsz, ha normálisan küzdesz ellene (bűnösnek vallod magad, vagy nem bűnösnek, és ügyed az esküdtszék elé terjeszted). Bármilyen más, beleértve azt is, amikor az állam vagy annak bármely ügynöksége megcsalásával vádolnak, az alapszabály szerinti vádnak számítana, és ellene küzdhetsz a függelékekben található példasablonok segítségével. És – ahol szükséges – végül a Szokásjog joghatóságára hivatkozva (az alábbiakban kifejtettek szerint).

Először is meg kell cáfolni az idézést. Ezt az Értesítésekről, meghívókról és idézésekről szóló fejezet tárgyalja – a módszertan az, hogy először küld vissza a saját értesítéset a Bíróságnak. Nem valószínű, hogy érdemben válaszolnak, ami aztán magát a Bíróságot is megbecsteleníti. És erre lehet rámutatni, hiszen a törvényben: „Aki megbecstelenít, az veszít”.

Ha úgy tűnik, hogy figyelmen kívül hagyták az értesítéset, akkor harcolnod kell. A következő lépés az összes levelezés másolatának elküldése a Bíróságnak, rámutatva arra, hogy Te Feltételes megállapodást ajánlottál fel, és így te nem látsz ellentmondást. Azt is

követeld, hogy minden levelezésed a bírói vagy bírói bizonyítékok közé helyezték, ha a meghallgatás valóban folytatódik.

Visszakaphatod a következőt: „Az ügy visszavonva”. Ez csak akkor fog megtörténni, ha annak, akivel éppen foglalkozol, van esze, és az nem akkora, mint egy borsó.

Következésképpen nem kapod meg ezt a választ, ha mindannyian hülyék. (A Szerves Robotok lehetnek ilyenek, különösen ezekben a közös célú napokban). Így végső soron szükséges lehet ténylegesen részt venni a meghallgatáson. Elsősorban annak biztosítására, hogy ha a meghallgatás lezajlik, és a Szokásjog követelése kudarcot vall, akkor a levelezésed felolvassák. Nem engedheted meg magadnak, hogy önmagadon kívül másban bízz. Azonban lehet, hogy még mindig nem érsz rá.

Ha a megadott időpont előtt fél órával érkezel, akkor a Bíróságon kívül lesz egy felügyelő vagy hivatalnok. Elmagyarázod neki, hogy Te csak **különleges megjelenés, joghatóság megállapítása érdekében** vagy jelen, mert nem fogsz átmenni az ügyvédi kamarán a hajójukra, és a következő lesz: **„Követeld a Szokásjog joghatóságát, és ne fogadj el semmilyen szolgáltatásajánlatot, és mondj le minden előnyről”** – valószínűleg ez lázba hozza az illetőt. Főleg, ha felhívod a figyelmét arra a levelezésre, amelyet bizonyítékként használsz fel. (*Ez egy Admirális Bíróság!) Valószínűleg azt fogják mondani, hogy mindez: „alap nélküli”, vagy: „Nincs jogalapja vagy helytállósága”. A válasz a következő: „Teljesen egyetértek azzal, hogy ez jogi értelemben alaptalan, de TELJESEN TÖRVÉNYES álláspontom van”, és ezért semmiképpen sem „TÖRVÉNYESEN alaptalan”. **És ez a legfontosabb szempont. És az egyetlen fontos szempont.**

Ha azt mondják a Bírák és a Bíróság, hogy bármilyen „törvényes (alapszabály szerinti) kötelezettséged” van, a válasz a következő:

„Nagyon is előfordulhat, hogy az Ön Vállalatának van valamilyen alapszabály szerinti kötelezettsége az üzleti gyakorlata részeként. Én Szuverén Emberi lényként azonban nem vagyok köteles elfogadni a Vállalat által kínált szolgáltatásokat, beleértve az Ön Vállalata által nyújtott Ítélt szolgáltatást is.”

Nyilvánvalóan ezt ellensúlyozzák: „Hogy érti? Mi nem vagyunk Vállalat!”, „Ó, de igen. Ez egy magáncég, amely aktívan kereskedik. Még azt sem tudja, kinek vagy minek dolgozik valójában?

Mindig ésszerűen udvariasnak, de határozottnak kell maradnod, és senkitől vagy semmitől nem kell megijedned, és készen kell állnod arra, hogy „úgy mond ki, ahogy van”. Nagyon kicsi annak a valószínűsége, hogy ez tovább megy. Az egyik valószínű lehetőség az, hogy a „főnökkel” folytatott konzultációt követően a meghallgatás elnapolása mellett döntenek. (Megjegyzés: Ez azelőtt történik, hogy belépnél a tárgyalóterembe).

Ezután kérhetsz utazási költségeket, ha ez a helyzet. Valószínűleg egy napon belül kapsz egy levelet, amelyben azt írják, hogy az ügyet visszavonták (nem árulják el, hogy miért). Ha nem, akkor lehet, hogy újra végig kell menned az egész ritmuson a halasztás napján. Ha az ügyben szereplő összeg nem nagy, akkor nagy ösztönzést kapnak arra, hogy egyszerűen lemondjanak rólad, például: „Mi a fene? Nem nyerhetünk meg mindenkit! És ez nem lesz túl jövedelmező”. Igen, van egy „elhasználódási” tényező, amely a te oldaladon áll.

Végül azonban előfordulhat, hogy Bíróság elé kerülsz. Magán a meghallgatáson. Amikor meghallod a neved, közeledsz a Bíróság külső részéhez ezt mondd: **„KÜLÖNLEGES MEGJELENÉSEMEL vagyok itt, hogy a JOGHATÓSÁGOT MEGÁLLAPÍTSAM. Követelem a Szokásjog joghatóságához fűződő elidegeníthetetlen emberi jogomat, és nem járulok hozzá az Ön által kínált szolgáltatásokra vonatkozó szerződések megkötéséhez, és lemondok minden előnyről.**

Ne mondj mást. Ha bármilyen kérdést tesznek fel neked, ismételd meg pontosan ugyanazt a mantrát.

Ha azt mondják neked, hogy a Bíróság lenézése lesz, ha még egyszer megismétled ezt a mantrát, akkor kérdezd meg: „POLGÁRI LENÉZÉS lenne, vagy BÜNTETŐ?

Ezután ne mondj többet, csak ismételd meg a második mantrát, ha bármilyen kérdést tesz fel neked.

Ha azt válaszolják: „Polgári” (a legvalószínűbb), akkor kérdezd meg: „Hol van a Szerződés? Nem kötöttem Önnel erre szerződést. Kifejezetten kijelentettem, hogy visszautasítottam minden szerződéses ajánlatát”.

Ezt követően módosíthatják: „Büntető”, ebben ez esetben a válaszd: „Mi a BŰNCSELEKMÉNY, ki aki ÁLLÍTJA, és ki a SÉRÜLT FÉL?”

Lehet, hogy csak egy végső útjuk van: „A Bíróság (vagy a koronaügyészség, vagy az igazságügyi minisztérium, vagy bármi más) benyújtja a keresetet”, amire a válaszd: „Tudja, hogy csak Emberi Lény tud keresetet kidolgozni”. Ezen a ponton a Bíróság teljesen kifogyott a lehetőségekből, mert amúgy sem létezik Sértett.

Ha viszont az eljárás továbbra is folytatódik, győződj meg róla, hogy a levelezésed bizonyítékként felolvassa.

Ha végül veszítesz, az egy totális Kenguru-udvar volt, és „teljesen azon voltak, hogy elkapjanak, akár horoggal, akár csalással”. Bármit is tettél volna, ugyanaz lett volna az eredménye. Ebben az esetben bírósági felülvizsgálaton keresztül kell fellebbezned, vagy be kell nyújtanod egy ügyet, hogy megsemmisítse a Kenguru-határozatot. A legutolsó tennivaló az, hogy feladjuk a fellebbezést. A Legfelsőbb Bíróság szinte bizonyosan megsemmisítené egy technikai ok miatt.

Az információszabadság iránti kérelmet egy Magistrates Bírósághoz nyújtották be High Peaks körzetben. Feltették a kérdést:

„Ön egy de jure bíróság, vagy egy de facto bíróság?”

A válasz a következő volt:

„Nem értjük a kérdést”.

Tehát lényegében az a tény, hogy a bíróságok azt sem tudják, hogy mik, és az illúziók jogi világában élnek. A tapasztalatok és a fentebb elmondottak alapján az egyik lehetőség lehet egy beszélgetés a felügyelővel vagy hivatalnokkal a tárgyalótermen kívül (kérjük, ne utasítsd el ennek a valószínűségét, több mint valószínű, és - egyébként - mit veszíthetsz?):

– Elnézést, de jure vagy de facto bíróság? "Bocsánatáért esedezem?" „Azt kérdeztem, hogy ez egy de jure Bíróság vagy egy de facto Bíróság?” "Sajnálom, nem tudom mire gondol" „Bíróság, vagy Ítéletábra” „Nos, errr... Azt hiszem, egy Bíróság” – Akkor lesz esküdtszék? „Esküdtszék? Nem... nem lesz esküdtszék. – Ööö... hát azt hiszem, az a másik fajta, amit említett. „De facto bíróság? Meghallgatásokkal tárgyalások helyett?” „Ó! Igen... lesz meghallgatás!” – Akkor ez egy de facto bíróság? "Igen, ez a helyzet" – Akkor miért mondta, hogy ez egy Bíróság? Ó, hát, mindegy, ebben az esetben visszautasítom a választott bírósági szolgáltatás ajánlatát, és lemondok minden előnyről." "Bocsánatodért esedezem?" „Nem járulok hozzá semmilyen választott bírósági szolgálathoz. Maradok a Szokásjog joghatósága alatt. Csak de jure bíróságnak vagyok alávetve. Mint mindannyian, ha észrevesszük”

„Hogy érti azt, hogy csak de jure bíróságnak van alávetve?” "Amit mondtam. Szóval lenne olyan kedves kifizetni az eljövetei költségeimet, mivel hamis ürügyből vagyok itt, elég lesz 10 font, és már indulok is? – A... mit ért azon, hogy „hamis ürügy”? – Nos, milyen Szokásjogot szegtem meg? – Nem értem... beszélnem kell a felettesemmel... "Igen, ez egy jó ötlet. Talán tudja, milyen bíróságról van szó. Azt kell mondanom, hogy kissé riasztónak találom, hogy ott ül - csinálja, amit csinál -, és azt sem tudja, milyen bíróságról van szó. Nagyon remélem, hogy a felettese tudja...” (Visszajön) „Nincs szükségünk a beleegyezésére ehhez a meghallgatáshoz...” „Elnézést kérek... hallottam, hogy azt mondja, hogy nem kell a beleegyezésem?” „Igen, nincs szükségünk az ön beleegyezésére” „Hogy lehet ez?” – Hát, nem igazán tudom... ezt mondták nekem... - Akkor legyen olyan kedves, és térjen vissza ahhoz, aki ezt mondta önnek, és mutasson rá, hogy mindannyian egyenlők vagyunk a Föld Törvénye szerint, és ha nincs szükség a beleegyezésemre, akkor nekem meg nincs szükségem arra, hogy önök választott bírósági szolgáltatást nyújtsanak nekem” (Elmegy újra tanácskozni... visszajön) „Úgy tűnik, van egy kis probléma. A meghallgatását egy hónapra elnapolták” – Most pedig bocsánatot kérek! „Egy hónapra elhalasztották” „Időt adni maguknak arra, hogy ezt a de jure Bíróságot átalakítsák? Egy hónap alatt megtehetik?” "Erről én nem tudok" – Nos, minden tisztelem az öné, lenne szíves tájékoztatni erről? Végül is itt vagyok, itt a bíróság, itt van ön, itt van a felettese is, miért van szükségünk halasztásra? „Megyek és megtudom” „Igen, köszönöm” (Elmegy újra tanácskozni... még egyszer... visszajön) Könnyen lehet, hogy ezt látja: „Az ügy visszavonva”.

Semmi sem akadályoz meg, hogy ezt a beszélgetést jóval a meghallgatás időpontja előtt lefolytasd. Csak menj el a Bíróságra, és tedd fel ugyanezeket a kérdéseket, és ennek megfelelően igazíts ki mondandódat.

Az ügyészek, ügyvédek és közjegyzők teljes egészében az illúzió Jogi világában élnek, és szinte minden általuk írt mondatot alapos vizsgálat mellett be lehet mutatni, hogy kettős gondolkodásúak, és teljesen sikertelenül próbálják kiszámítani a fikciót a tényekkel.

Egy példa, amiről hallottam: „Amikor megszülettél, a szüleid nevet adtak neked. Nyilvántartásba vetették a születésedet, és ezért te Mr. Bla Blah vagy.”

Először is a szülők nem vetették nyilvántartásba a születést. A születési és halálozási anyakönyvvezető néven ismert kormányhivatal viszont nyilvántartásba vette a születést. A szülők csak a szükséges információkat adják meg. A szülők csak tájékoztatnak. Szóval ezt húzd ki.

Másodszor, az ügyvéd az első mondatban elismeri, hogy az alanynak a szülők „adták” a nevet. Ez azt jelzi, hogy a Hús és Vér, valamint a Név nyilvánvalóan két teljesen különböző dolog, amelyek a születés után kapcsolódnak egymáshoz. (Erről bővebben a nevek fejezetben van szó).

Tehát itt az ügyvéd a józan eszt használja, anélkül, hogy észrevenné, és kétségbeesetten próbálja levonni a kitalált következtetést a második mondatban. Ezzel teljesen ellentmond önmagának. Ezt a másodikat is húzd ki.

Ezen túlmenően, amikor a neved és a születési dátumod megadására vagy megerősítésére kérnek, hallomásból beszélsz a Bíróság előtt. Erre a két dologra csak a szüleid és a születési anyakönyvi kivonatod van. Ezeket a dolgokat csak hallomásból tudod. A hallomásból származó bizonyítékok pedig nem megengedettek a Bíróságon.

Tehát lényegében az a tény, hogy a bírák, ügyészek, ügyvédek és közjegyzők stb. nem tudják, mit csinálnak, és miről beszélnek. És van egy csapat politikusunk, akik nem értik a hatalmas különbséget a Szokásjog (törvényes) és a vállalati politika (jogi) között. Valóban csoda, hogy ennyi baj van mindenfelé?

Forró hír a sajtóból, 2009. augusztus.

A közzététel időpontjában úgy tűnik, elterjedt az a hír, hogy vannak olyan emberek, akik – amikor bírósági tárgyalás előtt állnak – Szokásjog joghatóságot követelnek, és nem lépnek be a tényszerű bíróság elé. Számos esemény adott okot erre a feltételezésre. Például az alperesek, akik a Nyilvános Képtárban maradnak, és azt mondják: „Azért vagyok itt, hogy különleges megjelenést tegyek, hogy megállapítsam a joghatóságot. Követelem a Szokásjog joghatóságát, és nem fogadom el az ítélkezési szolgáltatásokra vonatkozó ajánlatait. És lemondok minden előnyről” ... azt mondják: „El kell jönnie, itt kell állnia, és helyesen azonosítania magát”. Miért lenne ez? Miért kell egy „kijelölt helyen” állni és „helyesen azonosítani magát”? A válaszok Természetesen a „kijelölt hely” a „hajójuk” fedélzetén van. A „helyes azonosítás” pedig azt jelenti, hogy „felelősségvállalást vállalnak jogi kitalált személyként azáltal, hogy elismerik a jogi kitalált nevet a papírjaikon”. Nem igazán jelenthet mást. Ha valaki úgy dönt, hogy nem engedelmeskedik ezeknek az utasításoknak, úgy tűnik, hogy a Bíróságot utasították, hogy a jogi fikció személy távollétében mindenképpen járjanak el.

Rövid visszavonulás után (általában) a magisztrátusok és a hivatalnok visszatérnek, és azt mondják: „A Felelős személy nincs jelen”. Ez tényleg jó, nem? Akkor ennyit az "igazságosságról"! A meghallgatás megkezdése előtt a „személy” már „felelősnek” van ítélve! Ez azonban egy kicsit kettős csapás – vissza a bírósági titkárra. Mert ha valaki a Nyilvános Képtárban ül, akkor biztosan „jelen van a teremben”. Természetesen nincs jelen a „hajón”, de jelen van a teremben, hogy hallja az elhangzottakat. Következésképpen lehetséges lenne azt válaszolni: „Ebben az esetben, mivel jelen vagyok, hallom, Ön kijelentette, hogy én, az Emberi Lény nem vagyok felelős – ahogyan bármelyikőjük sem az. Így, ha bármi kellemetlen történik velem, például bármilyen Szokásjogsértés velem vagy a tulajdonommal, akkor személyesen felelősségre vonhatom önöket, ugye? Ülhet a kitalált hajójában, de én hallom. Az igazság az, hogy egyetlen felelős személy sem száll fel a kitalált hajójára, és nem fogadja el a kitalált ítéletét. Pontosan ez az, amit már elmondtam a Szokásjog joghatóságának követelésével. Nincs joghatósága rám, mint Emberi Lényre, és ezt akár be is ismerhetnék”.

A cikk írásakor várjuk a válaszukat. A mai napig senki sem válaszolt, akit ebbe a pozícióba helyeztek. Ez összességében annak köszönhető, hogy nem a pillanat hevében gondolnak rá. Ez azonban nem más, mint a józanész. Végül is egy komoly problémával állnak szemben, mégpedig azzal, hogy lehetetlen ítélkezni a fikciók (személyek/vállalatok) és a valóság (emberek) között. Csak fikciók és fikciók VAGY Emberek és Emberek között lehet ítélkezni. (Természetesen az előbbi esetben az elbírálás: „Ez a fikció inkább kitalált, mint az a fikció?”).

Az egyik reakció, amit láttunk, az, hogy „hívjuk a rendőrséget”. Ennek cáfolata: „Ha be kell vonni a rendőrséget, akkor elvesztetted a vitát, nem igaz? Valójában azt mondd, „lehet, hogy igaza van”. Nem így van? Mi más oka lehet? Nem okozok erőszakot és nem szegem meg békét. A tény az, hogy egyszerűen csak az „izmokhoz” nyúlunk, amikor az őszinteség az lenne, ha beismernék, hogy elvesztettük a vitát. Ők teljesen becsúsznak és rossz hírűen cselekszenek, és ezt a saját tetteik is bizonyítják”.

Forró hír a sajtóból, 2009. szeptember

Noha egyrészt ennek a könyvnek a tartalma igaz, a „hatalmak” nem adják fel harc nélkül. Az élvonalban a Szerves Robotok állnak, akik egyszerűen „könyv szerint működnek”. Tehát itt van néhány példa a Kenguru Bíróságok megállítására. A Szerves Robotoknak írt levelek, amelyek a Függelékben található sablonokon alapulnak, „kívül vannak a kezelési útmutatójukon”.

Ezért egyszerűen nem tudnak mit kezdeni a leveleiddel. Tehát figyelmen kívül hagyják őket. Valójában rájössz, hogy a Törvényes lázadás kipróbálása során vagy figyelmen kívül hagynak, vagy az úgynevezett „törvényes (alapszabály szerinti) kötelezettségek” ismétlésével válaszolnak rád.

A lényeg itt az, hogy a Szabadember-elvekkel, amint azt ebben a könyvben leírtuk, összegyűjtöd az összes bizonyítékot, amire valójában szükséged van... A TÖRVÉNYBEN.

Az a baj, hogy amikor (végül) „meghívunk a telephelyükre, hogy felkínálják az ítélkezési szolgáltatásaikat” (azaz megidéznek), be fogsz hódolódni, ha nem tudod, hogyan védekezz ez ellen.

A legtöbb idézés a meghallgatásokra (megjegyzés: nem tárgyalásokra) történik, amelyekre a Magistrate's Bíróságon kerül sor. A Magisztrátusok nem rendelkeznek sem „jogi”, sem „törvényes” képzéssel. A Bíróság titkárára kiterjedt a „JOGI képzésben” fog részesülni, és gyakran „a magisztrátus jogi tanácsadójaként” is emlegetik. Valószínűleg azonban már rég elfelejtett minden „TÖRVÉNYES kiképzést” (ha valaha is volt neki) – abban a kétségbeesett küzdelemben, hogy „lecsapjon a lehető legtöbb gonosztevő” a Magistrates Bíróság futószalagján keresztül. Szóval lehet kérdezni:

– Igen, látom, hogy van jogi tanácsadója, de ki az Ön TÖRVÉNYES tanácsadója?

Igazi példa erre, hogy az egy napra kiállított 178 idézésből csak 3 ember jelent meg a meghallgatásán. És ez az, amit „ők” várnak. Arra számítanak, hogy a 175-tel foglalkoznak (akik abban reménykedtek, hogy „minden elmúlik, ha nem jelennek meg”), és egyszerűen csak ellátják gumibélyegzővel a Felperesek követeléseit (pl. a Tanácsnak az önkormányzati adó követelését). (Van az az érv, hogy ha a mechanizmusok tisztességesek és

felülmúlhatatlanok lennének, és mindenki ismerné a jogait, akkor több alperes fordulna meg, hogy megtámadja az ellenük benyújtott követeléseket. Ez az egyik oka annak, hogy „ők” nem engedhetik meg maguknak, hogy Te ismerd a jogaid, mert ez tönkretenné a futószalagot).

Szóval, mit tehetsz a futószalag megszakításához? Nos, erre az a válasz, hogy ismerni kell, hogyan működik, és csavarkulcsokat kell bedobni a munkákba, és elegendő indokot kell feltárni a fellebbezéshez.

Rengeteg anyagból lehet majd választani, mert a futószalag alapvetően csak a sarkok levágásával működik. Ezért ne hagyd, hogy ezeket a sarkokat levágják, és/vagy jegyezd fel, amikor levágják.

Íme néhány (biztosíthatlak téged, igazi) példa (ahogyan személyesen is tanúskodtam):

1. Ragaszkodni fognak ahhoz, hogy „helyesen azonosítsd magad”. Ez úgy történik, hogy a jogi fikciós (kitalált) neved, születési dátumod és címed fogadják el. Még akkor is, ha kijelented, hogy te az Y család tagja vagy, és X, ahogy téged „általában hívnak”, általában ragaszkodnak ahhoz, hogy a fikciós (kitalált) neveden hivatkozzanak rád. Azt állítják, hogy ez „udvariasság”, de természetesen azonnal a joghatósága alá von téged, ha nem támadod meg folyamatosan. Mindezt úgy kell megkerülni, hogy meg kell kérdezned: „Hogyan szeretné, hogy megszólítsam?” Azt fogják mondani: „Ön hívjon engem „Bíróságnak”. Erre azt válaszolhatod: „Ha ez a kívánsága, akkor én általános udvariasságból „Bíróságnak” fogom szólítani, és azt várom viszonzásul, hogy Ön is úgy szólítson meg engem, ahogy én szeretném, vagyis szólítson X-nek... és ne „XY-nak... mivel már mondtam, az XY-t udvariatlanságnak tartom”.

Ó, fiú... most bajban vannak... mert visszahoztad őket a Szokásjog alaptalajára – Emberi Lénynek szólítva téged! És mindezzel a hókusz-pókusszal könnyen elfelejthetik, hogy ragaszkodjanak a születési dátumod és laccímed megerősítéséhez!

Amikor a születési dátumod kérdezik, azt mondhatod: „Akkor szabad hallomásból beszélni?” Azt fogják mondani: „Nem”. Ezt követően azt mondhatod: „Csak azért vagyok tisztában a születési dátumommal, mert a szüleim mondták el, így a válasz erre a kérdésre csak hallomásból származik. Meg kell kérnie a szüleimet, különösen az anyámat, hogy erősítsék meg a születési dátumomat. Vért fognak köpni. De vedd figyelembe... továbbra is folytatják.

Most azonban jogod van a fellebbezéshez, mert úgy folytatták, hogy nem azonosították megfelelően azt, hogy ki ellen indították az eljárást.

2. Egy másik nagy buktató számukra az, hogy ragaszkodnak az eskü letételéhez. Ez általában időpocsékolás, mert nem engedik, hogy sokat mondj. AZONBAN NEKED EZ A LÉNYEG! A „vallásodnak” megfelelően nagyon körültekintően választják meg az esküdet. (Egy dolog, amit meg kell próbálni... amit még nem próbáltak..., az az, hogy azt mondjuk: „A vallásom nagyon személyes számomra, és ez az én dolgom, nem a Öné”. Ez inkább problémát okozna nekik). A „nagydolog” azonban az, hogy bármilyen esküt is teszel... meg kell esküdnöd, hogy: „... elmondd az igazságot, a TELJES igazságot... stb.”. Vitatkozhatsz: „Nem teszek esküt, hogy elmondom a TELJES igazságot, mert nem tudok mindent, amit tudni kell. Van ott egy Biblia. Ha ismerném a TELJES igazságot, benne lenne a nevem.” (Ez megtörtént. Ez összezavar!)

Le lesznek győzve azáltal, hogy egyetértenek abban, hogy az „TELJES” igazság csak az, ami a szóban forgó ügyre vonatkozik. Ez a fajta akadályozás azonban bosszantja őket, ezért hibáznak. A céljuk az, hogy „futószalagon keresztül dolgozzanak fel téged”... hogy ne engedjék, hogy megvédd magad.

Tehát rá kell mutatnod erre, akár a Bíróságon, akár fellebbezés útján (ha még mindig nem veszik észre): „Ő ragaszkodott hozzá, hogy esküt tegyek, hogy elmondom az igazat, aztán megállított, és durván átlépett rajtam, amikor megpróbáltam megvédeni magam. Ezzel nem engedi meg a TELJES lehetőségét annak, hogy megvédjem magam úgy, ahogy jónak látom, és ez, bármi lesz is a döntés, fellebbezésre ad okot.”

3. Megtagadhatják, hogy kérdéseket tegyél fel (keresztvizsgálat) az ellened benyújtott követelésekkel kapcsolatban. Láttam ezt megtörténni. Ah-úú! A fellebbezés okai! A törvény szerint jogod van az ellened benyújtott összes követelés keresztvizsgálatára. Összességében minden bizonnyal jogod lesz a fellebbezésre – azon az alapon, hogy nem volt lehetőség megvédeni magad. (Meghallgatásnak hívták, de senki sem „hallgatott meg”!) A fellebbezés az Egyesült Királyságban egy meglehetősen egyszerű űrlap kitöltése, és 75 fontba kerül. Mindazonáltal nagyon fontos, hogy a fellebbezésedet a lehető legtöbb Tanú nyilatkozata támassza alá. Legyen pár barátod, jegyzetelj a Public Gallery-ben. A fellebbezés hatályon kívül helyezheti az ítéletet, és az ügyet vissza lehet küldeni a Magistrates Bíróság elé. De a második alkalommal kétszer is meggondolják, hogy figyelmen kívül hagyjanak-e téged.

18. fejezet: Felelősség és a végső szankciók

A „bűncselekmények” túlnyomó többsége (ezek valójában nem „bűncselekmények”, hanem „alapszabálysértések” természetesen) a „pénzt” érintik. Pontosabban: „A nem fizetést”. A pénzről szóló fejezet elmagyarázza, hogyan nem létezik pénz a valóságban, és a pénz nem más, mint egy hitrendszer. Emiatt a legtöbb, amit valaha ki lehet hozni belőled, az a „hit valamiben, amit értékelsz”, más szóval a hitelminősítőd vagy a szabadságod. Míg a monetáris rendszer a király, a hitelminősítésről feltételezhető, hogy van értéke. Azt azonban el kell mondanom, hogy a saját esetemben az 1980-as évek elején kifizettem a hitelkártyámat (ACCESS Card, ha emlékszel rájuk), és felvágtam. Azért tettem ezt, mert rájöttem, hogy a semmi elől bujkálok. Hitelkártyát pedig azóta sem használtam (annak ellenére, hogy folyamatosan bombáztak a nekem kínált levélszeméttel). De ez vagyok én.

Ez azonban megmagyarázza, hogy nekem személy szerint miért nincs fogalmam a hitelminősítésről, és ez tényleg nem érdekel. Ez olyan dolog, amit semmire se értékelek. Ha akarok valamit, megvárom, amíg megengedhetem magamnak, és megveszem. Ez ilyen egyszerű. De ez nem akadályozta meg az Inland Revenue-t abban, hogy „elvi adósságba” (ahogy ők nevezték) helyezzen, és csődöt jelentsen ellenem (mert azt gondoltam, hogy nem tartozom nekik semmivel). És ez nem akadályozta meg a Margaret Thatcher-kormányt abban, hogy eljárást indítson ellenem, és börtönbe helyezzen, amiért megtagadtam a szavazási adó fizetését. Mindezt tehát két személyes tapasztalat alapján írom. Először is, csődbe estem, és elvesztettem a hitelminősítésemet. Másodszor pedig, hogy börtönbe kerültem, és így egy időre elvesztettem a szabadságom. És miután mindezt valóban megtapasztaltam, szilárdan hiszem, hogy SEMMI sem történt volna meg, ha akkor tudtam volna, amit most tudok: a Szabadember (Freeman) elveket. Abszolút biztos vagyok benne, hogy mindkét ellenem

irányuló akciót le tudtam volna állítani, a maguk nyomában. Tudom, mit mondtak annak idején, mert ott voltam. És most már tudom, mit mondhattam volna, de teljes mértékben a tudás hiánya miatt, nem tettem.

Még e tudás nélkül is volt – tulajdonképpen – két „sikerem”. Pusztán a józanésztől vezérelve mindkettőt úgy harcoltam ki, hogy egyszerűen nem működtem együtt. Az eredmény az volt, hogy a Helyi Tanács soha többé nem zavart (mert, gondolom, rájöttek, hogy nem éri meg a fáradságot... elvégre ezt többször is elmondtam nekik), és az Inland Revenue soha többé nem zavart, (feltételezem) ugyanazon, vagy hasonló okból. Ez legalábbis számomra azt bizonyítja, hogy ha szokatlanul működünk, megnyerhetik a csatát, de nem nyerik meg a háborút.

Az ellened indított eljárás mindig két szakaszból áll:

1. A felelősség megállapítása, és ennek megfelelő bírósági végzés ellened a követelt összeg tekintetében;
2. Ha a követelt összeget a megadott határidőn belül nem fizeted meg, új idézést indítanak a csődbe vagy börtönbe helyezésedre.

A körülményektől (az Alapszabálytól) függ, hogy ezen követelések közül melyiket terjesztik elő. A Tanácsadó esetében például börtönbüntetést követelnek a fizetés elmulasztása miatt. A szankció az, hogy elveszik a szabadságod. Ennek az az oka, hogy értelmetlen lenne csődbe vinni... mert a csőd lejártáig nem áll módjukban további követeléseket támasztani veled szemben. (És ezt nem kaphatjuk meg, ugye!). A következő meghallgatásig nem ítélnék börtönbüntetésre, így nincs lehetőségük arra, hogy ténylegesen börtönbe szállítsanak. Egy ítéletet kell meghozni, mielőtt ezt megtehetik.

Ebben az esetben, mivel polgárjogi bűncselekmény, fizetéssel bármikor kiszabadulhatsz az egész helyzetből. Még akkor is, ha eljutsz a börtönig. Felveszik a büntetés hosszát, felosztják az összegre, és kitalálják a „napi bebörtönzött összeget”. Ahogy telik minden bebörtönzött nap, ezt az összeget leírják. A maradékot mindig kivásárolhatod. Büntetésednek utolsó napján mindezt leírták, és újra szabad vagy. (Polgárjogi bűncselekmény esetén nincs feltételes szabadságra bocsátás).

Például a jövedelemadó fizetésének elmulasztása esetén fennáll annak a valószínűsége, hogy csődbe mész. Az ötlet az, hogy így elvehetik a házad, hogy kifizessed a „gondolatbeli adósságukat” („gondolat”, mert a „pénz” csak egy illúzió). Hajlamosak nem aggódni amiatt, hogy egy ideig (tehát a csőd lejártáig), lehetőleg egyszeri lefölezéssel, semmit sem tudtak megkapni tőled. A „távol látás” nem tartozik az erősebb oldalaik közé. (Egyébként eleve nem végeznék a dolgukat!). Ha együttműködsz a Hivatalos Megtévesztővel (Átvevővel), akkor a csőd 3 év után automatikusan feloldódik. (De valószínűleg nem fogják megmondani.) (Már 2 év is lehet).

A lényeg azonban itt a második fázis. Akár a bebörtönzési kérelem, akár a csődbejelentés. Semmi sem történhet veled mindaddig, amíg ezt a Második Fázist sikeresen be nem fejezte bárki, aki kéri. Az emberek túl gyakran nem veszik észre, hogy valójában mi folyik, és mi történik, és hogy van ez a két, egymástól elkülönülő fázis. És mindkettő megtámadható a Szokásjog joghatóságával. Ha a felelősségre vonatkozó beadványt azért utasítják el, mert a Bíróság „de facto”, és így nem rendelkezik Szokásjog joghatósággal, akkor a végső szankció szakasza nem jöhet létre.

19. fejezet: A vizek törvénye

A Szokásjogról szóló fejezet elmagyarázta, hogy a Szokásjog a Föld törvénye. Ez az egyetlen földtörvény. És az egyetlen Törvény, amelyet be kell tartani a szárazföldön. Alapelvein belül teljes mértékben meghatározza a békés együttélést. Semmi sem történhet rosszul, ha mindenki ragaszkodik a Föld törvényéhez. Semmi más nem szükséges. A Szokásjog betartása mindenkinek teljes szabadságot ad, feltéve, hogy tiszteletreméltó marad, és tömb téglaként képes rátörni mindenkire, aki eltér a tisztességes, békés együttéléstől.

Szóval mi a fenét csinált a Parlament? Mivel az egészet a 11, 12, és 13. században rendezték? Milyen baromi jó kérdés! A válasz az, hogy a Bankszterek által vezérelve nagyon lassan és a legfinomabb módon vették be a Nagy Csalásokat. Ezt úgy tették, hogy teljes mértékben kihasználták az emberiség általánosan hiszékeny természetét. Lehet vitatkozni, hogy míg a Föld törvénye rendezi, mi történik szárazon, de mi történik a vízen?

Nincs szükségünk a vizek törvényére, hogy figyelembe vegyünk a nyílt tengert? A józanésznek meg kell mondania bárkinek, hogy a lehetséges válasz: „Nem”. Hogy a Szokásjog továbbra is tökéletesen működik a nyílt tengeren, mert alapvetően az emberi helyzettel foglalkozik (becsület, becsstelenség stb.), és a nyílt tengeren élő embereknek továbbra is tiszteletreméltónak kell maradniuk.

Másrészt vannak olyan dolgok, mint a kalózkodás, a mentés, és a különböző kultúrák, és így tovább. És ésszerűen nem várhatod el a kalózkodástól, hogy tiszteletreméltóak legyenek, és nem várhatod el, hogy a saját földtörvényedet rákényszerítsd egy másik kultúra saját földjük törvényére. Lesznek figyelemreméltó hasonlóságok, de lehetnek vallási különbségek (amivel nekik meg kell küzdeniük, szegény lelkek, nektek meg nem).

Másrészt meg olyan dolgokat csinálnak, amiket én nem szívesen tennék. Például közúti balesetek következtében felszakadt végtagok felszedése. Üdvözlöm őket és az összes sürgősségi szolgálatot ebből a szempontból. A béketisztek szerepvállalásáért fizetik őket. Nincs ezzel semmi bajom, és üdvözlöm. Vállalati irányelvek végrehajtásáért felelős tisztként (rendőrként) tevékenykednek, a víztörvényt szárazon érvényesítik, de nem veszik észre, és egyáltalán nem tesznek kísérletet annak megvalósítására, ahol nincs felhatalmazásuk, nincs joghatóságuk, és súlyosan hanyag módon egyfajta magatartást tanúsítanak. Itt adódik számomra a probléma. Továbbá azt hiszem, hogy a legtöbb ember a józanése mélyén ugyanígy érzi magát, anélkül, hogy rá tudna mutatni.

Tehát ésszerű azt feltételezni, hogy egy víztörvényt – amelynek teljes mértékben nemzetközinek kell lennie, és meg kell küzdenie az összes különböző kultúra törekvéseivel – létre kell hozni és kölcsönösen meg kell állapodni. Persze, ez mind nagyon finom és elegáns. Rendben van, ha létrehozunk valamilyen törvényt a vizekre... de ugyanezt a törvényt bevezetjük a szárazföldre? Ó, ne már! Senki nem dőlné be ennek, igaz? Brrr... nos... igen, álbeszédből mindenki erre esett, és a leghangzatosabban tudja támogatni az irracionalitást!

Próbáld meg elmagyarázni egy rendőrnek, hogy esküvel megesküdtél, hogy betartja a Föld törvényét. És azzal, hogy a vállalati alapszabályokról bömböl, a víz törvényét kényszeríti ki a szárazon. Az a tény, hogy a Rendőrségnek kötelessége ezt megérteni, és súlyosan hanyag, ha

nem teszi meg - ha nem, akkor súlyos bűncselekményt követ el - az teljesen átmegy a radarjukon. Mielőtt azonban neked, az Olvasónak, az a benyomása támadna, hogy fejszét kell köszörölnöd a Rendőrökkel kapcsolatban, érdemes lenne korrigálni ezt a feltevést. Amikor feladataik ellátása során betartják a Föld törvényét, szolgálati esküjükkel összhangban, békétisztként járnak el. Ebben a szerepkörben ugyanúgy csodálom és tisztelem őket, mint bárki más. Valakinek el kell végeznie ezt a munkát. Valakinek, valamilyen csoportnak, valamilyen erőnek rá kell kényszerítenie a Szokásjogi Alapelveket azokra, akik úgy döntenek, hogy a határain kívül cselekszenek. Ez az enyém és mindenki más védelmét szolgálja. Csak ha túllépik a joghatóságukat és a szolgálati esküjükön keresztül rájuk ruházott felhatalmazást, akkor nekem (és azt hiszem, józanész szerint a többségnek) van problémám azzal, ahogyan cselekednek. Pusztán az a cselekmény, hogy megállítanak és kikérdeznak valakit, törvényes kifogás nélkül, nagymértékben túllépi a Szokásjog joghatóságát, mégpedig anélkül, hogy figyelembe vesszük a közlekedésben való részvételed (például).

Szóval most már tudod. Amikor Politikusként járnak el, egy olyan vállalat Vállalati alapszabályait hajtják végre, amelyben te nem is vetted észre, hogy dolgozol. Nem csoda, hogy össze voltál zavarodva! A Szokásjog biztosítja az utazáshoz való korlátozás nélküli jogot. Valójában a nemzeti határokon át anélkül, hogy bármilyen útlevélre lenne szükség, ahogy ez megesik.

A Szokásjog szerint a következő bűncselekmények: valakinek sérülés vagy veszteség okozása. Ha 90 mérföld/órás sebességgel utazol az autópályán, és eljutsz A-ból B-be, milyen sérülést okoztál? Milyen veszteséget okoztál? Milyen bűnt követettél el? A válasz: Egyet sem. Ah! Ah! Ah! A politikusok azt mondják majd: „De bánthattál volna valakit! Így nem bánthattál senkit! Foglalni kell. Csak a dolgunkat tesszük!” Először is, ha felveszel egy kést, hogy felvágj egy szendvicset, könnyen megsérthetsz valakit, ha leejted. Megsértheted magad, vagy valakit, aki a közeledben áll. Soha senki nem ejtett le valamit véletlenül? Nem? Soha nem történt meg?

Az ég szerelmére! Átad! A károsodás lehetősége mindig fennáll. A nap 24 órájában ott a potenciálja! De mivel a legtöbbünk valójában tudja, hogy mit csinál, a potenciál általában nem válik valósággá. Ha a potenciál valaha valósággá válik, akkor valóban bűncselekményt követünk el, és a Törvényt valóban ránk kellene hozni. A Föld törvénye pontosan erre való! Megfélekezni azokat, akik felelőtlenségük miatt kárt vagy veszteséget okoznak másoknak. De 90 mérföld/órás sebességgel A-ból B-be menni nem felelőtlenség. Ha igen, akkor A-ból B-be 70 mérföld/órás sebességgel menni majdnem olyan felelőtlenség. Mi a különbség? 20 mph! Duh! A legtöbb ember ezt a józanésszel érti. Ez az oka annak, hogy 70 mérföld/órás sebességgel haladhat az Egyesült Királyság autópályáján, és az autók elsuhanak mellette. Senki sem aggódik különösebben. Én biztosan nem.

Az emberek csak teljesen a saját józaneszükre hagyatkoznak, és alapvetően azt mondják: „Francba a sok alapszabállyal”! Ez a „lábbal szavazás” egyik formája. Mindig megvan a szavazat. (Ha ez nem mond „valamit” az Egyesült Királyság parlamentjének és a munkaértékben dolgozó politikusoknak, akkor nem tudom, mi fog valaha is. Valójában szerintem igen. Úgy tűnik, egyik kamera sem működik, és a közelmúltban egy 4 órás utazáson egyetlen rendőrt sem láttam).

Az alapszabályok az EGYESÜLT KIRÁLYSÁG VÁLLALAT vállalati szabályzata. Ezek a víz törvénye, amelyet szárazon alkalmaznak. Nem baj, ha beleegyezel. De baj, ha nem!

Különböző más elnevezések is ugyanazok: Törvénykereskedő, Kereskedelmi törvény, Tőketörvény, Flottatörvény, Tengerészeti Jog... a törvény – csak a víz törvényének különféle különleges ízei. Valójában csak két joghatóság létezik: a Szokásjog és az Egységes Kereskedelmi Kódex. És egymás mellett léteznek. Az Egységes Kereskedelmi Kódex világszerte érvényes, és meghatározza, hogy mi történik az áruk értékesítésével (vagy az áruk lízingelésével) kapcsolatos tranzakciók során. Ez az. Az „áruknak” mozgathatóknak kell lenniük.

Következésképpen az ingatlanügyletek (nem „áruk”, mert nem ingóságok), és minden szolgáltatás a Szokásjog, azaz a Föld törvénye hatálya alá tartoznak. Ezért a bíróságok és a rendőrség által nyújtott szolgáltatásnak a Szokásjogi békefenntartás alapelvei közé kell tartoznia, semmi több.

Nagyon könnyű belátni, hogy ennek miért kell bekövetkeznie. A víz törvénye, mint egységes kereskedelmi kódex (világszerte), kereskedési szabványokat ír elő a nemzetek között ... a közbeeső tengeri utakon keresztül szállított árukra. De hogyan a csudába lehetne az Egységes Kereskedelmi Szabványokat alkalmazni a szolgáltatásokra, amelyek szárazföldeken zajlanak, és ezek a szárazföldön nyújtott szolgáltatások, hogy a csudába válhatnak ketté tengeri úton? Szóval pl. hogyan helyezkedhetnek el az étkező vendégek Angliában, míg a pincérek (a szolgáltatást nyújtva) mondjuk Franciaországban? Sehogy!

Az egyetlen dolog, amely a Szolgáltatások nyújtásának módjára vonatkozik, a Föld törvénye (a szokások és hagyományok), amelyen belül az étterem, az étkező vendégek, a konyhai személyzet és a pincérek találhatók.

Egy pillanatra visszatérve a víz konnotációihoz, arra számítva, hogy belenyugszunk a megtévesztésbe, és megtévesztve maradunk a víz törvényének szárazon történő alkalmazása révén, sok közhasználatú szót átvettünk. Mindegyiknek van asszociációja a vízzel. Partok = a folyó két oldala, amely a víz áramlását, az áramlást tartalmazza. Ami alkalmas a „pénz” szóra a „pénz” áramlásának meghatározására. Az a gondolat, hogy amikor édesanyád vize megtört (elfolyt), és lejtétél a Születési csatornán, és ezért egy kis „hajónak” (ami termék) vagy tekinthető. Emiatt kaptál kikötői bizonyítványt (bár ennek elrejtésére azt írják, hogy "Születés", de a kiejtés pontosan ugyanaz), mert egy kis hajónak vagy tekinthető a "kikötőben". A „kikötőhely” az a hely, ahol a hajó ki van kötve.

Ha bíróság elé hívnak, akkor a vádlottak padján kell állnod. A dokk egy másik elnevezése annak, ahol egy hajó ki van kötve. Az alapötlet az, hogy ha egy hajót lefoglálnak (a dokkban), akkor megjelenik a Tulajdonos, aki megoldja a helyzetet. Ez egyet jelent azzal, hogy te, mint Emberi Lény vagy, a jogi fikció "hajójának" tulajdonosa. És amikor úgy tűnik, hogy rendezni akarod a helyzetet, megkaphatják a testedet, és azt tehetik vele, amit akarnak. Például megbilincselnek és börtönbe küldenek, ha úgy döntenek, hogy erre szükség van. Még több „víz” asszociáció a „hajóhoz kapcsolódó” szavakból származik nyelvünkben: állampolgárság, kapcsolat, udvarlás, úriasszony, uraság, istentisztelet (hadjárat? parázsnaság? Valójában az istentiszteletből... de egyáltalán úgy tűnik, hogy ugyanazt jelenti, a látottak alapján), Tulajdonjog stb. Túl sok az egybeesés ahhoz, hogy ezek a víztársulások véletlenek vagy véletlenszerűek legyenek. Valójában még az is, hogy az embereknek a „tiszt”(Officer) alcímet adjuk, a hajó személyzetére utal. És ez így van.

20. fejezet: Nevek

„Botok és kövek törhetik a csontjaimat, de a nevek soha nem fognak bántani.” Így mondják. Ha ez igaz lenne, mire te elolvasod ezt a fejezetet, meg fogod érteni, miért mondom ezt. Azon egyszerű oknál fogva, hogy Te nem a neved vagy. A nevedet általában a szüleid „adták” neked. De ha alaposan belegondolsz, mi – pontosan – az a Név, akkor rájössz, hogy az egy szó. Vagy pontosabban egy szócsoporthoz tartozik. Ez abból a szóból áll, amelyet a szüleid „adtak” (lehet, hogy egynél többet is „adtak” neked) neked, és annak a családnak a nevéből, amelybe beleszülettél, azaz a te családnevedből. Ezek nem mások, mint szavak. Felírhatók papírra, és valaki megszólaltathat. Ha hallod a neved kimondva, vagy látod leírva, akkor feltételezed, hogy válaszolnod kell rá. Feltételezed, hogy Neked, Emberi Énednek, Húsnak és Vérednek, Szuverén lelkednek... válaszolnia kell rá. Ez egy mega-csalás. Nem látsz óriási különbséget Emberi Éned, Húsod és Véred, Szuverén lelked... és néhány papírra tett jel között? Vagy hangnyomás hullámok a levegőben? Nem? Nos, akkor lépünk még egyet. Hallottál már a tettek szavazásáról? Gondolom, valószínűleg megvan. Mit csinál? Lehetővé teszi a Név megváltoztatását bármilyen választott szógyűjteményre. Azt mondod: „Emberi Énem, Húsom és Vérem, Szuverén Élő Lelkem, ezentúl csak erre az új szógyűjteményre fog reagálni, akár írva, akár kimondva”. Ezt teszi a Szavazás Tette. És ez csak azért történhet meg, mert lehetséges egy szóképzőlevél leválasztani rólad a válaszadáshoz (az eredeti neved), és lehetséges a helyébe tenni egy alternatív szóképzőlevél (az újonnan választott neved), amelyre ezentúl válaszolsz.

A „nevek” mellékelve! Húshoz és vérhez kötődnek, pusztán a kényelem kedvéért. Képzeld el egy háromgyermekes családot. A szülők úgy döntöttek, nem veszik a fáradságot, hogy elnevezzék őket. Tehát amikor az egyik gyerek szemtelen, a szülő azt kiabálja: „Hagyd abba!” Mindhárman megfordulnak, hogy megnézzék, melyik gyereket nézi a szülő. Ekkor mindháromnak azt kellene mondania: „Úgy érted, hogy én?” Azt hiszem, rá fogsz jönni, hogy nagyon-nagyon régen (egy távoli galaxisban?) úgy döntöttek, hogy – a kényelem kedvéért –, hogy a húsnak és véreknek azt kell mondania: „Figyelj: Amikor én vagy bárki más kimondja ezt a szót, az téged jelent. RENDBEN?” És a gyermek – végül – felfogja. Persze ez a gyakorlatban nem így megy. Ugyanúgy csinálják, mint a házi kedvencekkel. Ismétlés. Így megszokják a hangot. De a gyakorlati kényelem a folyamat mögött pontosan ugyanaz.

Miért olyan fontos ez? Nos, egyszerűen azért, mert a kormányod úgy gondolja, hogy a Te neved megegyezik veled. (Nos, valószínűleg nem igazán, de mindig úgy viselkedik, mintha így lenne, így soha nem jössz rá a különbségre. És biztosan nem tájékoztat a különbségről. Mondták ezt az iskolában?). Minden levél, amit kapsz, a TE NEVEDNEK szól. Szerezd meg? A te nevedre címezve. Nem az Emberi Énednek. Mert az Emberi Ének „névtelennek” születnek. Nem úgy születünk, hogy egy Név van a homlokunkra tetoválva, ugye? Ez az oka annak, hogy a neved valójában egy jogi kitalált név. Ha valaki ír neked, vagy felhív téged ezen a néven, akkor teljesen jogod van figyelmen kívül hagyni, vagy válaszolni: „Elnézést, beszélsz velem? Ha igen, akkor engem általában dah-de-dah-nak hívnak”.

Az én esetemben ez: „Elnézést, beszélsz hozzám? Ha igen, akkor engem általában Veronikának hívnak. És amikor így folytatják: „Igen, Ms. Chapman, én...”, félbeszakítom: „Most mondtam, hogy Veronikának hívnak. 'Kisasszony. A Chapman egy jogi fikció, de Én Ember vagyok és valódi. Nem vagyok kitalált, sem jogi, sem egyéb, mint azt bizonyára látnia kell.”

Joghatóságukon belül csak a Te jogi kitalált nevedet szólíthatják meg. Most már "érted"?

Mi van a névben? Minden kicsim! MINDEN! Kénytelen vagy igazolványt hordani, mert Te és a neved össze vannak ragasztva. A mikrochip beültetése miatt Te és a neved egy és ugyanaz. És van még valami, ami nagyon fontos. Ha egy bíróságon megkérnek, hogy erősíts meg neved (és születési időd), nem teheted meg. Nem teheted meg azon egyszerű oknál fogva, hogy minden tudásod hallomásból származik. Csak azt erősítenéd meg, amit a szüleid mondtak neked. Hazudhattak volna ezekről a dolgokról, amennyit csak akarnak. Persze, valószínűleg nem tették, de honnan tudod? Persze, ott voltál akkor... de nem abban a helyzetben, hogy megértsd, mi történik! Hallomásból beszélni tilos a bíróságon, és emlékeztetheted őket erre (udvariasan!), elmagyarázva, hogy a legjobb, amit tehetsz, ha hallomásból megismételnéd, amit a szüleid mondtak neked.

21. fejezet: Rendelések, Rendelkezések, Utasítások (Orders)

Ha bemész egy függönyöket árusító boltba, és megrendelsz (order) néhány függönyt, számítasz rá, hogy fizetni fogsz? A válasz igen". Ha egy csomagküldő cégnél adsz le rendelést (order), akkor az áru átvételével arányos fizetés vár? A válasz igen". A megrendelés (order) fizető! A felszámítandó összeg a megrendelést (order) végrehajtó személytől függ. A csomagküldő cég és a bolt határozza meg az árakat. Te döntöd el, hogy hajlandó vagy-e kifizetni ezt az összeget, mielőtt bármilyen rendelést feladnál.

Ha valaki utasítást (order) ad neked (pl. PCSO, Rendőr vagy Bíróság), akkor azt kérdezheted: „Ez egy megrendelés (order)”? Ha a válasz: „Nem”, akkor azt mondhatod: „Ebben az esetben tisztelettel megtagadom a szolgáltatás nyújtását”. Ha a válasz „Igen”, akkor a következőt mondhatod: „Ebben az esetben, mivel egy megrendelés díjköteles, 50.000 GBP-t számítok fel a végrehajtásáért. Készen áll kifizetni?” Hagylak, kedves Olvasó, hogy találgass, mi lesz a válasz. Ha elég buták ahhoz, hogy tanúk előtt megegyezzenek veled, akkor törvényes szerződést kötsz velük (zálogjog). Emlékeztetni lehet tehát őket: „Annak a ténynek alapján, hogy Ön egy jogszerűen végrehajtható szerződést fogad el, szeretné újragondolni a lehetőséget?” (Azt hiszem, látni fogod, hogy általában hajlamosak újragondolni).

22. fejezet: Törvények, Rendszabályok, Iránymutatások és Szuverenitás

Én jogi fikció vagyok, bébi... most itt a csavar... Én... ugyan nem... én létezem! (elnézést a Bonzo Dogstól, a néhai Viv Stanshall közreműködésével). Bárhol ebben a mocsárban az indulás előtt szükségünk van néhány alapismeretre.

A „jognak” két alapvető fajtája van: a természetes és az ember alkotta. Jellemezzük őket. Azt hiszem, egyetérthetsz azzal, hogy minden esetben három fő jellemző van.

Természeti törvények vagy a természet törvényei, a tudomány, stb.

1) Nem az emberiség alkotja őket. Az emberiség megfigyeli őket és a hatásaikat, majd felsorolja és értékeli őket; a legtöbb esetben képesek matematikai képleteket kidolgozni ezek kifejezésére, felhasználására és egymás közötti hasznosítására, azaz alkalmazására. Példák: A gravitáció törvénye (Newton-törvény), Boyle-törvény, Maxwell-törvény, Charles-törvény, Ohm-törvény stb.

2) Univerzálisan és egyoldalúan, félelem és szívesség nélkül érvényesek.

3) Eltörésükért nem jár büntetés, mert nem lehet ezeket eltörni.

Ember alkotta törvények, jogszabályok, alapszabályok stb.

1) Az emberiség csinálja őket. Az emberiség megváltoztatja ezeket saját vágyainak, kívánságainak, szükségleteinek stb. megfelelően. Az emberiség egy tollvonással eltörölheti (visszavonhatja) őket.

2) Bíróságok alkalmazzák őket. Nem egyformán alkalmazzák őket, mert mindig az „ítélettől” függenek. Gyakran mondják: „Van egy törvény a gazdagoknak és van egy törvény a szegényeknek”.

3) Megtörésükért mindig büntetés jár, mert ezeket megtörhetik, ha valaki kész vállalni a következményeket.

Ebből a nézőpontból belátható, hogy a két fajta szöges ellentéte egymásnak. Mindegyik jellemzően a másik pontos fordítottja. És mégis ugyanazt a szót – „törvény” – használjuk mindkettőnek a leírására! Szóval mi történik? Az utóbbiak pszichológiailag átítatódnak az előbbi jellemzőivel! Tehát: „Meg kell fizetnem... mert ez a törvény” ugyanazokat a tulajdonságokat ölti fel, mint: „Ha leugrok erről a szikláról, lezuhanok”. Valójában összefoglalva, a legfontosabb különbség a kettő között egy egyszerű szó: „hozzájárulás”.

Ha leugrasz a szikláról, lezuhansz. A lezuhanáshoz nem kell hozzájárulnod. Meg fog történni. A te hozzájárulásod az, hogy tényleg ugrassz-e vagy sem – vagy egyáltalán állsz-e a szikla szélén.

A második esetben („Fizetnem kell...”) nagyon is szükséges a hozzájárulásod. Hozzá kell járulnod ahhoz, hogy elérjék a csekkfüzeted, és kitöltsék a csekket – és feladd stb. A lényeg azonban az, hogy még ha nem is járulsz hozzá a csekk megírásához, a te beleegyezésedre akkor is szükség van a következő minden szakaszában: „Mi történhet, ha a számla nincs kifizetve.” A te „hozzájárulásod” alapvető eleme az ember alkotta törvények, szabályok, stb-ik rendszerének.

A hozzájárulásod irreleváns a természet törvényei szempontjából. A gravitáció törvénye kőtáblákba van foglalva, és attól függetlenül működik, hogy valaki leírta-e vagy sem. Egész életed során elhitetik veled, hogy a törvények ugyanúgy kőtáblákba vannak vésve, pedig nem. Ezek nem mások, mint a vállalati szabályzat, amelyet tintával papírra írnak. A trükk, a nagy megtévesztés az, hogy létrehozzák számodra a jogi fikciós személyt, és hogy mindent, ami „törvényes vagy hivatalos”, azt ennek a fikciónak adj meg, ilyen jogi kitalált név használatával... ami kellően hasonlít ahhoz, amit te természetesen válaszolnál arra a kérdésre, hogy hogy hívnak téged. Ezt követően becsaptak, hogy szerepet vállalj ebben: „Az egész világ egy színpad, mi pedig csak a színjáték részeinek játékosai vagyunk”.

Ennek érdekében arra készítetnek, hogy tégy úgy, mint aki nem vagy. Ők ezt "dolognak" nevezik, amiről Te természetesen azt feltételezed, hogy az Te vagy. És tudják, hogy természetesen ezt a feltételezést fogod tenni. És teljes mértékben támaszkodnak rá. Csak egy teljesen gonosz és teljesen korrupt rendszer - a megváltás minden lehetősége nélkül - álmodhatta meg ezt az örületet, amely a Jogi nyelvnek és a Jogi fikciós személynek szentelt

fejezetekben részletesen le van írva. Az élő lélekkel rendelkező Emberi Lénynek a szempontjából, Te, Önmagad, az Ember alkotta törvényeket vagy alapszabályokat csak iránymutatásként kezelheted, semmi több. Ezek nem törvények. Ezek megrendelések (orders). Ami téged illet, ezek csak iránymutatásnak tekinthetők... de ez is csak akkor van így, ha úgy döntesz, hogy így tekinted őket. Tökéletesen lehetséges, hogy bármelyiket vagy mindegyiket elutasítod, mert ezekhez nem járultál hozzá. Ez pedig a „szuverenitás” gondolatához vezet. Gyakran halljuk, hogy: „Mindenki egyenlőnek teremtett” – és természetesen mi is azok vagyunk. Bármely baba (alapvetően) ugyanúgy érkezik, és pontosan ugyanazok az igényeik. Nem számít, hogy a Királynők Korházában, vagy egy utazó furgonban születik. De mit jelent ez a gyakorlatban: „Minden egyenlőnek teremtett”? Hogyan lehet mindenkit egyenlőnek teremteni? Az egyetlen módszer valamilyen szabványosított mechanizmus. Ezt általában így mondják: „A Teremtő képmása”, ami azt jelenti, hogy minden teremtett egyén ugyanabból a modellből származó klón. Még ha nem is hiszel egy Teremtőben (ahogy én nem hiszek az egyetemes életerőben, az egyetemes tudatban – hívhatod Istennek, ha úgy tetszik), akkor is ugyanazt jelenti – csak más retorikával. Természetesen: „Mindenki egyenlőnek teremtett”, így senkit sem szabad másként kezelni.

De én nem te vagyok, és te nem vagy én. (Ez tulajdonképpen vitatható, ha mindannyian egy Tudatból származunk) Szóval ez nagy különbség. De van egy nagy hasonlóság: egyénileg felelősek vagyunk egyéni tetteinkért. És ez az élet egyik alaptétele. És csak úgy lehetek felelős a saját tetteimért, és – egyúttal – te is a saját tetteidért, ha mindketten szuverén egyének vagyunk, és minden esetben egyenrangúak („Ugyanaz a képmás”).

Sajnálom, ha elveszítettelek. Gondold ezt így. Azt mondod, az országod „szuverén”. Az mit jelent? Ez azt jelenti, hogy egyenlő az összes többi országgal. Ez azt jelenti, hogy joga van saját magát kormányozni, külső beavatkozás nélkül. A Te országod minden más országgal egyenrangúnak tekinti magát. Ugyanez vonatkozik rád is. Miért ne? Az „ország” csak egyének összessége, akik együtt alkotják a lakosságot. Olyan szuverénnek kell lenned, mint az országod. És mindenki másnak is így kell lennie az országodban. Különben hogyan lehetne az országod szuverén? Akkor honnan ered az országod szuverenitása?

TÉNY: Születésednél fogva szuverén Emberi Lény vagy, mert a szellemed szuverén. Te vagy felelős a saját tetteidért – minden bizonnyal a „nagykorúság” után. Két választásod van: átveheted a szuverenitásodat, és élhetsz vele. Vagy a hozzájárulásoddal el is adhatod. Tehát most visszatértünk a „hozzájáruláshoz”. És visszatértünk a „személy”-hez is, mert – ha beleegyezel a Jogi Fikciós Személy felöltő viselésére, akkor hallgatólagosan elfogadod bármely törvény/rendelet/iránymutatás joghatóságát, és így megvádolhatnak.

23. fejezet: A kaptár elme

Meg kell szabadulnunk attól a szokástól, hogy folyamatosan és következetesen beleesünk a „kaptár-elme csapdába”. Szinte úgy tűnik, minden lélegzetvételünknél ez van. Talán a Kaptár Elme kifejezésének egyik legjobb módja a példamutatás. Amikor megkérdezik: „Miért csinálod ezt?”, a Kaptár Elme válasza: „Mi most ezt csináljuk. Mi így csináljuk”. Vége a történetnek. A beszélgetés vége. Vita vége. Az érvelés vége. Nem... ez még nem a vita vége! Semmi hasonló! Az eredeti kérdésre ez a válasz nem ad választ. Általában azonban ez az egyetlen válasz, amelyet néhány Szerves Robottól kaphatsz, akinek Kaptár Elméje van. Más szavakkal, ez a Kaptár Elme válasz.

De vannak Kaptár Elme kérdések is. Ilyen kérdés például: „Hogyan csináljuk ezt hivatalosan?”. Pedig a kérdésnek a következőnek kellett volna lennie: „Mi a legjobb módja ennek becsületesen?”. Úgy értem, mi köze "hivatalosan" bármihez? A Kaptár Elme beépült a pszichénkbe a gyermekkorunkban elszenvedett indoktrináció miatt.

A szüleinktől és az iskolázástól származik. Ezekből a forrásokból származik, mert saját gyermekkorunkban hasonlóképpen indoktrinálták őket – a megfelelő neveléssel szemben. Anyám örök kedvence volt, hogy: Mit szólnának a szomszédok? Azt szoktam mondani neki: „Nem érdekel, mit gondolnak. Ez az ő problémájuk, nem az enyém.” (Csak feltételezem, hogy lázadónak születtem). Utáltam az iskolát... a Kaptár Elme hozzáállása miatt. Bár akkor még nem tudtam megérinteni. Csak tudtam, hogy "valahogy" minden rossz.

Egy Építő tud házat építeni. Egy házból viszont nem lehet Építő. Tehát az Építő a ház "felett" van. Egy Emberi Lény alkothat törvényt, viszont a Törvényből nem tehet Emberi Lény. Tehát az Emberi Lény „fölötte” áll a Törvénynek. Ennek így kell lennie. És a Törvény már megszületett. Évszázadokkal ezelőtt. Bár már korábban is voltak próbálkozások: 1215-ben nagy lendületet kapott a megfelelő kodifikáció.

Amikor Kaptár Elme módban vagyunk, nem vagyunk semmi felett. A mentalitásunk a helyzet alatt van. Felfelé nézünk, és azon tűnődünk: „Hogyan tegyük ezt hivatalosan?”. „Fentről jövő útmutatást” keresünk. A helyes hozzáállás viszont az, ha a józan eszünket használjuk, és tiszteletre méltó módon cselekszünk. Akkor a mentalitásunk ott van, ahol lennie kell: az adott helyzet felett. Gyakran mondják nekem, hogy sokan azt akarják, hogy „vezessék őket”. Ez az érv – bizonyos mértékig – ellensúlyozható azzal, hogy vajon gyermekkori indoktrinációjuk hagyta-e őket ebben az állapotban vagy sem? És vajon, ha életüknek abban az időszakában tanultak volna, ahelyett, hogy indoktrinálták őket, talán nem akarnák hagyni, hogy a kormány (és annak propagandakara, az úgynevezett „Média”) mindent megtegyen helyettük?

De nyilvánvalóan nem vagyok kisegítve ezzel a válasszal. Persze egyszerűen azért, mert nem tudom bizonyítani. A józan eszem ezt mondja... de ez minden. De a józan eszem azt is súgja, hogy – ha megfelelően képzett volna, még ha a túlnyomó többség nem is akarná, hogy az orruknál fogva vezessék, –, akkor is fennáll annak a lehetősége, hogy egyesek így akarnák. RENDBEN. Bíróság. Legyenek birkák, és az orruknál fogva vezessék őket – valami dajka Big Brother-stílusú kormányral. De engem ebbe ne vegyél bele csillagom! Mert nem fogadom el, hogy „legkisebb közös nevezőként” kezeljenek. És azt hiszem, milliók vagyunk, akik ellenzik az ilyen bánásmódot. És van hangunk. És ez a könyv erről szól.

24. fejezet: Előítéletek nélkül

Látni fogod, hogy a „jelentősnek” tartott betűk a következő szavakat tartalmazhatják: „Előítélet nélkül” valahol jól láthatóan, akár a tetején, vagy az alján. És ezt saját magad is felhasználhatod a létrehozott levelezésben. Tulajdonképpen mit jelent ez?

Nos, ez nem azt jelenti, hogy aki írja, az 'nem előítéletes a címzettel szemben'. És ezt fontos tudni, ha úgy döntesz, hogy saját magad is használod. A bíróságon nagyon könnyen megkérhetnek, hogy magyarázd el, mit jelent, és ha azt mondod: „Ez azt jelenti, hogy nem

vagyok előítéletes senkivel szemben”, akkor tudni fogják, hogy tényleg nem tudod, miről beszélsz, és mit csinálsz.

Ezért nagyon jó ötlet, hogy pontosan tudd, mit jelent, és pontosan mit is csinálsz, mielőtt ezt a technikát alkalmaznád. Vagy fordítva, mit jelent, ha kapsz egy levelet, amelyben ez áll: „Előítélet nélkül”. Mit jelent ez:

1. A levelezés feladója minden jogot fenntart, és a levélben semmi sem tekinthető jogról való lemondásnak. (Azok a dolgok, amelyek nem „előítéletesek”, az ember természetes és elidegeníthetetlen jogai. Ez azt jelenti, hogy a Feladó nyíltan kijelenti: „Nem kötelezhető semmilyen tudtán kívül megkötött szerződésre, és csak olyan szerződés köthető, amely megfelel a teljes nyilvánosságra hozatal, az egyenlő megfontolások, a törvényes feltételek és a szerződéskötési szándék négy kritériumának: Teljes nyilvánosságra hozatal, egyenlő megfontolások, törvényes feltételek és kinyilvánított szerződési szándék”.

2. Ez tehát azt jelenti, hogy a levelezés a Teremtő engedélye nélkül nem kerülhet a bírósági bizonyítékok közé. Így bárkinek küldhetsz levelet, mondván, mit akarsz. Ha hozzáteszed: „Előítéletek nélkül”, akkor ezt a levelet nem lehet felhasználni ellened a bíróságon, hacsak bele nem egyezel. (Nyilvánvalóan mindig benyújthatod a saját levelezésed bizonyítékként... mindig a tiéd kell benyújtani, ha úgy döntesz... egyszerűen nem tudod benyújtani az övéket – ha bármelyik fél azt írta: „Előítélet nélkül”, lásd fűjás).

3. És persze velük is ugyanez a helyzet. De van több is. Ha bármelyik Fél az „előítélet nélkül” kifejezést használta, az aktuális ügyben mindkét oldalról érkező minden további levelezést az eredeti „Előítéletek nélkül” védi – függetlenül attól, hogy attól kezdve alkalmazzák (a további levelezésben) vagy sem. Akkor hogyan kell használni? Valójában nagyon erős érv szól amellett, hogy ne használd. Viszont ha valaki biztos az álláspontjában, és határozott, határozott kijelentéseket tesz (ami a Szárazföldi Szabad Ember írásmódja), akkor természetes elidegeníthetetlen jogai érvényesülnek. És ezt nem kell védeni semmilyen jövőbeli bírósági ügytől.

Épp ellenkezőleg, persze. Általában azt szeretnéd, ha az, amit a másik félnek mondtál, a velük szembeni védekezés jelentős részét képezze. Így ebben a forgatókönyvben, ha biztos vagy önmagadban (ahogyan lenned kell!), nincs értelme az „előítéletek nélkül” kifejezést használni. De akkor semmit sem tehetsz, hogy megakadályozd a használatát. Ettől kezdve minden levelezésed „védett” lesz (lásd (3), fent) – csakúgy, mint az övék. De ez még mindig nem változtat azon a tényen, hogy saját levelezésed bizonyítékként benyújthatod, és ha úgy döntenek, hogy eltitkolják a sajátjukat, a te kijelentéseid megcáfolhatatlanok lennének. Ami nagyon erős helyzetbe hozna. Azt hiszem, ez egy kicsit olyan, mint egy pókerjáték. De a Szárazföldi Szabad Embernek nem kell blöffölnie, és ezért nem kell elrejtienie a lapjait – mindaddig, amíg értik a játékot, és tudják, mit csinálnak.

25. fejezet: Tömeges elmekontroll és rabszolgaság

A korábbi fejezetek kifejtették a nagy megtévesztés triumvirátusát, nevezetesen a Pénzt, a Jogi nyelvet és a Vallást. És mindez alapvetően a „pénz” illúziójához kötődik. Feltetted már magadnak a kérdést: "Először is honnan van a pénz?" Neked van? Hát gratulálok! Mi volt a válaszod? Megmondom, mi volt az enyém. Úgy döntöttem, hogy mindennek van egy végső forrása. A józan eszem ezt mondta nekem. Tudtam, hogy fizetesként vagy bérként pénzhez juthatsz, ha valamilyen Vállalatnál dolgozol, és tudtam, hogy pénzhez juthatsz a dolgok

eladásával is. Nem gondoltam, hogy nagyon messze lennék az igazságtól ezekkel a gondolatokkal. De aztán arra gondoltam: „Nos, igen, mindezt... de honnan jött ez a pénz eredetileg?” Most a legtöbben azt mondanák: „A Bank of Englandtól. A királyi pénzverdétől. Sikerült nekik, nem? Hülye kérdés, Brrr! Ezért arra gondoltam: „Nos, ez olyan ostoba kérdés? Mármint az, hogy kerül forgalomba? Bérelnek repülő, és ledobják az égből? Na, erről még nem hallottam. Kiáll valaki egy vödörrel a Threadneedle Streeten, és feldobja a levegőbe, hogy bárki elkapja? Nos, nem, én nem hallottam még erről.” Úgy döntöttem, hogy egy „rendszernek” kell lennie. Egy mechanizmusnak. Irányító mechanizmusnak. Hülye vagyok? (Ne merj erre válaszolni!) Nos, úgy döntöttem, hogy még nem vagyok teljesen készen a Looney-Binre. (Bár mellesleg valójában egyben születtem. Sedgfieldben, Durham megyében, a második világháború alatt. Nem, anyám nem haragudott. Oda evakuálták. Londonból.)

Szóval tovább gondolkodtam. És körülnéztem. És láttam Bankokat. És láttam, hogy kéz a kézben mentek a mentőcsomagokért. És láttam, hogy néhány bank és ingatlanegyesület felpörög. És arra gondoltam: "Ha ezek pénzért mennek, akkor nem ők lehetnek a források, mert - ha azok lennének - nem mennének a pénzért". Ezért úgy döntöttem, hogy nincs meg a válaszem a rejtvenyemre. És maradt néhány (szerintem) komoly kérdés, amelyek a következők voltak:

1. Hogyan keletkezik a „pénz”?
2. Ki vagy mi engedélyezi a pénzt?
3. Hogyan jön létre „egy mennyiség a pénzből”?
4. Hogyan kerül a forgalomba a pénz?

Egy pillanatra azt hittem, hogy többet haraptam le, mint amennyit meg tudtam volna rágni. De aztán eszembe jutott, ami állítólag egy kormányhivatal (de valójában nem az!), amit „Őfelsége kincstárának” hívnak. Ezért egy információszabadsági kérelmet intéztem a HM Kincstárhoz, és megkérdeztem, hogy lennének-e szívesek segíteni ezeknek a kérdéseknek a megválaszolásában. És, hogy rövidre zárjuk, nagyon kedvesen válaszoltak, és négy választ kaptam tőlük, amelyeket egy Függelékben mellékelek. A kapott válaszok nagyon hasznosak voltak (sok szempontból), de a négy kérdésem közül egyikre sem adott választ.

Nos, azt mondhatod: „Veronica, ez valószínűleg azért van, mert nem tudják,!” És azt hiszem, ez lehetséges. De ha a HM Kincstár nem tudja, akkor ki tudja? Akkor a „pénz” csak varázsütésre jelenik meg? (Azt mondják, hogy nem terem a fákon, de nyilván az összes bankjegy itt kezdi el az életét). De itt van egy másik fontos szempont. A HM Kincstárnak küldött egyik levélben pontosan kifejtettem, hogy mit értettem a kérdéseimre adott válaszok alatt. (Az baromság, hogy soha ne tegyél fel kérdést, ha nem tudod rá a választ, különben soha nem tudhatod, hogy megkaptad-e a választ).

És megkértem őket, hogy erősítsék meg vagy cáfolják meg a megértésemet. És tudod mit? Nem erősítették meg - DE NEM IS TAGADTÁK – a megértésemet! Pedig a tagadás olyan egyszerű lett volna. Csak annyit kellett volna tenniük, hogy azt mondják: „Nem, sajnálom, de téved”. De nem tették! A teljes levelezést megtekintheted az egyik Mellékletben. Látni fogod, hogy a HM Pénzügyminisztérium nagyon hasznos rögzíteteket adott át. Ilyen például az a tény, hogy a „pénz” mögött 1931 óta nem volt nemesfém. (Más szóval az én életemben, és valószínűleg a tiédben sem). És ez a pénznem fiat, azaz „nincs belső értéke”. És a legjobb, amit tehetsz, ha egy tízest két ötösre cserélsz, és így tovább. És hogy a „pénz” kibocsátását (ahol a végső forrás található) korlátozza a valutatörvény nevű kormánytörvény. Igen

„korlátozott”... de kire, melyik Hatóságra vonatkozik ez a korlátozás? Ez a kérdés! Milyen válaszokat adtam a HM Kincstárnak, amit nem tagadtak? A kérdéseket így tettem fel:

1. Pontosan milyen mechanizmus okozza a „bizonyos mennyiség” felszabadulását? Kell hozzá némi felhatalmazás. Kinek a felhatalmazása?
2. Mi határozza meg az „összeget”?
3. Hogyan „kerül a forgalomba” ez a keletkezett pénz?

Ezekre a kérdésekre saját magam válaszoltam vissza a Kincstárhoz, így:

Most már tudjuk, hogy a fenti (3)-ra nem az a válasz, hogy leesett egy repülőgépről. És nem csak azért, mert egy bank felkelhet és követelhet (különben a bankok és az ingatlanegyesületek nem mennének követelni... és egyáltalán mi ad nekik elsőbbségi jogot ilyen követelés előterjesztésére?). (Hát persze, „mert pontosan a bankok követelték” a közelmúltbeli mentőcsomagok. De ez nagyon szokatlan, és biztos vagyok benne, hogy ezzel Te is egyetértesz. Innen a nagy izgalom!)

Ha azt szeretnéd, hogy megfontolásra javasoljak válaszokat, olyan válaszokat, amelyek az ügy lényegét érintik, ezért elmagyarázhatom, mit tartok az ügy lényegének, és a megfontolt megértésem a következő:

1. A pénz létrehozásának pontos mechanizmusa egy váltón, egy IOU-n alapul, amelyet BÁRMELYIK egyén ír alá kölcsön, jelzáloghitel vagy azzal egyenértékű jelentkezéskor. Egy „visszafizetési ígéret”. (De ahogy már mondtam, "a pénz fiat, nincs értéke" ...tehát a "visszafizetés" egy üres ígéret... mint magának a bankjegynek az üres ígérete)
2. Az összeg a kölcsön összege.
3. Forgalomba úgy kerül, hogy az összeget az ígértező számára jóváírják egy számlán, amelyről lehívható.

Nyilvánvalóan, ahogy el lett magyarázva, törvényi korlátok vannak érvényben erre a mechanizmusra, így ez nem mehet a végtelenségig. Például a kamatlábak olyan emelésével, hogy a Hitelkérelmek (1) által generált Váltók csökkenjenek. A HM Kincstár nem cáfolta ezeket a válaszokat. Figyelmen kívül hagyták őket. Szóval mi a fenét is jelent ez? Ez azt jelenti, hogy valamilyen kölcsönt igényelsz. Ez lehet egyszerű pénzkölcsön, hitelkártya vagy jelzáloghitel. Bármilyen hasonló. Az igényt egy Igénylelési lap kitöltésével nyújtod be, és azt gondold, hogy ez egy Igénylelési űrlap, amellyel arra kéred a Hitelcápát (általános nevén: Bank, Bankster, Hiteltársaság, Hiteltársaság, Lakástakarék...) hogy adjon kölcsön a saját pénzéből. Azért gondold ezt, mert mindenki más is így gondolja. Még az Organikus Robotok többsége is, akik a Loan Sharksnál dolgoznak, és kérelmeket dolgoznak fel, úgy gondolják, hogy ez történik. De nem ez történik.

Amikor aláírod a kölcsönkérelmet, valójában egy csekket (váltót) írsz alá. Csekket egy olyan számláról, amelyről nem tudod, hogy Te rendelkezel felette. Ez a számla egy olyan fikció, amely automatikusan létrejön a Te jogi fikciós személyed nevében, amikor a szüleid „regisztrálták” a születésed. Ez alapvetően egy „elképzelt” számla. Valójában csak számok a főkönyvben (manapság számítógépes adatbázisban). A számlaszám valamilyen módon össze van kötve a nemzeti társadalombiztosítási számmal és a születési anyakönyvi kivonat számával, és az elnevezése a Te neved, csak csupa nagybetűkkel írva. Így az enyém például VERONICA CHAPMAN. Elküldöd ezt a csekket a kölcsöncápáknak, és ők ujjongva

dörzsölik a kezüket! Mert csináltál nekik némi „pénzt”! Ezt követően elküldik ezt a csekket a HM Pénzügyminisztériumnak vagy valamely „csak általuk ismert” kormányhivatalnak. (Ez a tudás, amely nyilvánvalóan egyfajta titok, teszi lehetővé, hogy egy kölcsöncápa beinduljon. A Kölcsöncápa. De figyelj... a válaszaikat nem tagadták meg!) A „pénzteremtés forrása” az, hogy elveszi a csekket és „beváltja”. A „beváltás” magában foglalja a „jóváírást a csekk bemutatójára”. („ÍGÉREM, HOGY KÖVETELÉSRE KIFIZETEM A TULAJDONOSNAK...”, emlékszel?) Tehát a Kölcsöncápanak jóváírják a Te általad aláírt összeget. Ha Te 50.000 GBP-t igényelsz, akkor „feljebb” 50.000 GBP-t! Csodaszép! Tapsolj... menj el a pénzeddel (ha akarsz!). Visszaküldhetne neked egy levelet: „Ó, elnézést, a kölcsönkérelme végül is megíúsult!” És te nem lennél bölcsebb.

De Ő tudja, ha mindig ezt tenné, az emberek abbahagynák a hiteligénylést, mert nem lenne értelme. És azt is tudja, ha áthelyezi azt az 50.000 GBP-t egy személyes számlára, amelyről lehívható, akkor Te lehívod, és el fogod költeni, és azt fogod gondolni, hogy vissza kell fizetned (mert mindenki így gondolja!), és azt is feltételezed, hogy további „kamat”-nak nevezett összeget is kell fizetned (mert mindenki ezt gondolja!) És Ő tudja, hogy ebben az utóbbi helyzetben, szem előtt tartva a kamatos kamat működési módját, a végén valószínűleg (legalább) a DUPLÁJÁT fizetik ki neki!

A DUPLÁJÁT fizetik ki neki a keresett pénzért! Kedves, kedves, gusztustalan! Először ellop valamit tőled, és rávesz, hogy fizess vissza kamattal. Oh, fiú! Milyen szavakat keressek? Nagy gondom van a szavak megtalálásával, mert a csalás, a lopás, a nagy lopás szerény véleményem szerint nem ad igazságot a helyzetnek. De még itt sincs vége. Ő igen... még sok minden jön. Először is, ezen a mechanizmuson belül, még ha nem is lenne teljesen csalárd, csak az 50.000 GBP „létrehozásának” mechanizmusa létezik. Egyáltalán nincs mechanizmus a kamat megteremtésére! Nincs mechanizmus a kamat megteremtésére. Ami azt jelenti, hogy a jelenlegi csalás mellett soha, de soha nem lehetne kifizetni az összes hitelt! Ez lehetetlen! És ez a helyzet létrehozza a kutya eszik kutyát, mely az úgynevezett „civilizáció”, amit mindannyian túlságosan is jól ismerünk. Mert ebben kell élnünk a hét minden napján. Ezt biztosan olyan tökéletes pszichopáták tudták megtervezni, mint amilyenekről a Globális elitről szóló fejezetben írtam? Biztos embertelennek kell lenned? De van több is. Gondolkozz el rajta.

Van egy kormányhivatalod, amely a „pénzt teremti”. (Nem számít, hogy melyik... nem Te vagy az, az biztos!). Egy másik kormányhivatalod pedig „pénzt akar”. Az Egyesült Királyságban ez a két ügynökség a HM Treasury és a HM Revenue & Customs. Az Egyesült Államokban ez az Egyesült Államok Pénzügyminisztériuma és az IRS (az IRS az USA Adóhivatala). Ha a HM Revenue & Customs „pénzt akar”, miért nem tud közvetlenül attól szerezni, akinél a pénzt keresheti, ami HM Kincstár? „Keressen nála annyi pénzt”, amennyire csak szüksége van a HM Revenue & Customs-nak! Ez nem zavarna se téged se engem? Miért nincs ez így? Csak egy lehetséges, elfogadható ok jut eszembe: „A pénznek át kell haladnia rajtunk ahhoz, hogy az orrunkkal a köszörűköhöz érjük. Röviden, hogy rabszolgák maradjunk. A kölcsöncápaikon is át kell haladnia, mert a globális elit birtokolja őket, és így szerzik meg a hatalmas vagyonukat. És ők birtokolják a kormányokat, így ők tudják biztosítani azokat a jogszabályokat, amelyek lehetővé teszik ezeket az átveréseket. Általában Joe Bloggs tudta nélkül”. Hogy rácsok nélküli börtönben tartsanak.

Akkor most mi is az a mentőcsomag? Ó, ez elég egyszerű, nem? És miért van benne annyi szorongás? A mentőcsomag pénzteremtés anélkül, hogy bárki közvetlenül rabszolgasorba lenne ejtve azzal, hogy „fizesse vissza + kamatokat”! Ez az oka a dühüknek. De van még egy utolsó dolog, amit el kell mondanunk. Míg a kölcsöncápák arra készítetnek téged és engem, hogy fizessük vissza – nekik – azt a „pénzt”, amit mi magunk teremtettünk... és kérlek, vedd figyelembe: nekik (viszont) nincs szükségük arra, hogy visszafizessék oda, ahonnan szerezték. ...azaz a Pénzügyminisztériumnak. Ó, szép, szép, kedves, kedves zsibongó!!

Most már megérted, miért hívják ezt a fejezetet tömeges elmekontrollnak és rabszolgaságnak? Remélem. Mindent megtettem, hogy elmagyarázzam. Miért vagyok annyira meggyőződve arról, hogy a válaszaim helyesek, és hogy ez a rendszer úgy működik, ahogyan elmagyaráztam? Mert nincs más út. Nincs más módja annak, hogy uralmat és tömeges elmekontrollt alkalmazzanak az egész bolygó felett. Nincs más út, amin még egy tompaagyú se látna át. Minden gyakorlati bizonyítékunk alátámasztja ezt az állítást. Minden kifogás, amellyel találkozunk, általánosan alátámasztja ezt az állítást. Minden médiacikk univerzálisan úgy készült, hogy elrejtse ezt az állítást. Minden jogi, számviteli vagy közgazdasági könyv hasonlóképpen. Minden Organikus Robottól származó kognitív disszonancia alátámasztja ezt az állítást. És a mi józan eszünk szó szerint sikoltja ezt az érvelést. Nos, nekem mindenesetre igen. Gondolkozz el rajta. Elmagyaráztam, hogy a Pénz és Jogi Nyelv (a Vallások által támogatott) masszív illúzió. Pusztán hitrendszerek, amelyeket egyetlen ujj- és hüvelykujj-kattintással el lehet dobni.

De ha ez nem így lenne, akkor az uralom és a rabszolgaság többé nem lenne lehetséges. Másrészt ezeknek a Hitrendszereknek a felállítása a veleszületett kapzsiságnak való könyörgésen alapultak. Nagyon könnyen belátható, hogyan csúszthatták be a „pénz” fogalmát az univerzális pszichébe a következőkkel: „Keményen megdolgoztál érte, ezért meg kell kapnod” és: „Ez a rendszer sokkal könnyebb, kényelmesebb, és rugalmasabb, mint a cserekereskedelem. Mindössze annyit kell tennünk, hogy felállítunk néhány szabványt”. Folyamatosan, minden lépésben támogatták a pszichológiák, amelyek tervezési alapja a „kapzsiság” volt (Római Birodalom – uralmi mohóság? Feudális rendszer – a nemesség és az uralkodók kapzsisága?) Soha senki (jelentős) nem mondta (még látszólag se): „El kell fogadnom, mert élek. De nekem csak ennyi kell, és nem kell több, köszönöm, mert becsstelenség lenne többet elvennem, mint amennyire szükségem van. Nem kell kapzsinak lennem, és meggyőződésem, hogy mindannyiunknak így kell gondolkodnunk. Az egyetlen jutalom, amire valaha szükségem lesz, az a megtiszteltetés, hogy önzetlenül hozzájárulhatok egy és mindenki javához. És úgy gondolom, hogy ez lehet az egyetlen jutalom, amire bárkinek is szüksége van. Nem kell a "Pénz". Nem kell a "Jogi nyelv", és nem kell a "Vallás". Nem kellenek az illúziók!”

A viszonylag civilizálatlan időkben, amikor minden elkezdődött, könnyen belátható, hogyan lehetett becsapni az embereket. Volt idő, amikor teljes szívvel hittek egy Istenben, aki a Napot teremtette, és a (lapos) Föld körül forogtatta. És soha nem kérdőjelezték meg ezeket a dolgokat. Miért kérdőjelezhetik meg tehát „egy monetáris rendszer bevezetését az ő kényelmük érdekében”? Egy lépést hátra kell lépned, és még mindig meg kell tenned, és rá kell jönnöd, hogy nincs becsületsértés, és gondolj a gazdálkodó, a Molnár és a Pék példájára, mielőtt észreveszed a hunyorítást. Meg kell értened a beteg pszichopata pszichológiáját is, akik valójában ezeket az illúziókat akarják kelteni. Ezt meg kell tenned, mielőtt a merészségednek a legkisebb esélye is meglátszik. És még akkor is meg kell válaszolnod, miért tetted fel a kérdést: „Mitől vagy olyan biztos, Veronica, hogy a válaszaid helyesek?” Az

a tény, hogy ez utóbbi kérdés meg is fordul a fejedben, azt mutatja, mennyire rögzült az egész illúziórendszer. Emlékezned kell arra, hogy minket eleve beteg pszichopáták alkottak. Az Annunaki (a bibliai Elohim/Nefilim). És a saját fele, az ő teremtményük, belénk ültette a kapzsiság betegségét, így pontosan tudták, hogyan kell belemenni. Tőlük vettük a példát. Nem tudtunk jobbat. Lemásoltuk a megdöbbenő példájukat. Láttuk, hogyan viselkedtek, és lemásoltuk, abból a feltételezésből, hogy így kell viselkedni. Azt mondták nekünk, hogy ők istenek – ezért valójában milyen esélyünk van, hogy jobban tudjuk náluk? Egy dolog miatt jobban tudhatjuk. Mi félig emberek vagyunk. És bárhonnan is jött az „ember”, együttérzéssel, lelkiismerettel és empátiával érkezett. Józan ésszel jött. Nekünk ez van, nekik meg nincs. Nekünk "jobb természetünk" van, ami nekik nincs. Ez lehetővé teszi számunkra, hogy megfejtjük gondosan felépített illúzióikat, amit remélem, egy kis részben sikerült is.

Mindazonáltal a valóság, amelyet uralmuk megőrzése érdekében felépítettek, hatalmas és nagyon-nagyon alapos. De van kiút. A könyvben található példák ezt mutatják. Ez magában foglalja az úgynevezett törvényes lázadást. Ez egyfajta „törvényes judo”, ahol megragadod a támadó lendületét, és felhasználod ellene, saját védelmedben, a józanész dolgainak hozzáadásával. Értelmetlen azt mondani nekem, hogy rendelkezésemre áll a „demokrácia” bárminek a megoldására is, mert a Te „demokráciád” nem működik. Nem működik, mert azok, akik a „legmagasabb pozíciókat” elérik, mind ugyanazoknak a Mestereknek (a Globális Elitnek) dolgoznak. A globális elit számára teljesen mindegy, hogy a jelenlegi miniszterelnök Tony B Liar, Gordon Brown, David Cameron (vagy bárki – a cikk írásakor), mint ahogy az sem számít, hogy az Egyesült Államok elnöke demokrata vagy republikánus. Az egyetlen dolog, amivel bárki rendelkezésére állsz, az nem egy haszontalan „demokratikus szavazás”, hanem a törvényes lázadás – ez a legerősebb hatás. Ennek túlnyomó többsége megtehető a karosszékből, a számítógép előtt ülve, és leveleket írva saját védelmedben. Minél többen teszik ezt, és kiállnak önmagukért és szeretteikért, annál jobb. Biztos vagyok benne, hogy ezekből a példákból meg fogod kapni az ötletet. Ha nem, akkor csatlakozhatsz a forum.fmotl.com oldalon beállított fórumokhoz. Az egyetlen ok, amiért „megúszhatják” mindezt, egyszerű: az emberek egyszerűen nem ismerik a jogaikat. Jogok, amelyek védelméért elődeink közül sokan életüket adták. Számomra (legalábbis) három dolgot kell megtennünk: 1. Tanuld meg vagy fedezd fel újra őket; 2. Mindig használd őket; 3. Tanítsd meg őket gyermekeinknek, hogy soha többé ne tévedjenek el vagy felejtsek el őket. Hozzájuk hasonlóan Te is csodálatos része vagy mindannak, ami van, mindennek, ami valaha volt, és mindennek, ami valaha is lesz. És már rég elmúlt az idő, amikor kiáltottad a szabadságodat, hogy az legyél, ami valójában vagy. Ez sokkal több, mint egy nyolcbetűs szó.

Epilógus

Amit itt leírtam, azok közül semmi sem buzdít vagy ösztönöz semmiféle erőszakra, és a faji gyűlölet semmilyen formája sem. Valójában éppen ellenkezőleg. Mindössze annyit tettem, hogy a józanészt használtam, hogy rámutassak azokra a nyilvánvaló és dokumentált módszerekre, amelyekkel tökéletesen békés és tökéletesen törvényes lázadás érhető el – teljes mértékben a Föld törvényén belül. Én még sehol nem javasoltam, hogy bárki megszegje a Föld törvényét... vagy akár az Alapszabályt. Még egyszer, éppen ellenkezőleg. A Magna Carta 1215 pedig egészen világosan kimondja a 61. cikkben, hogy mindannyiunk elidegeníthetetlen természetes joga és kötelessége, hogy törvényes ürüggyel lázadjunk, amint ez szükségessé válik. A könyv tartalma azt jelzi, hogy szerény véleményem szerint erre szükségünk van.

Teljesen készen állok arra, hogy minden bíróval, ügyésszel, ügyvéddel, politikussal, tábornokkal, admirálissal, politikussal, királlyal, királynővel – sőt bárkivel – szemben lábujjhegyre emelkedjek, és kiálljak az általam dokumentált józanész mellett. Ez nem blöff. Nem blöffölök. És nem félek téled. Igen... tudod, kire gondolok. De persze te sosem tennél ilyet, igaz? Nyíltan lábujjhegyre emelkedni? Te használnád a kétségtelen "izmodat", amelyet az aprólékosan megalkotott, elme által irányított Szerves Robotjaid biztosítanak, hogy vita nélkül elzárj. Vagy megbizonyosodnál róla, hogy valahogy eltűntem. „Karaktergyilkosság”/„tényleges merénylet”... nem érdekel... mindaddig, amíg az Igazság rejtve marad. Természetesen az öngyilkosság a kedvenced. Ez és „Furcsa Epilógus balesetek, amikor a CCTV véletlenül nem működött”. Szimpatikus, pszichopata gyávák vagytok – és így viselkedtek. Így kell viselkednetek. Mindig is így tettél, az idők kezdete óta. Mert a tetteiddel soha nem tudtál kiállni a napvilágra semmiféle vizsgálaton. A "kezeket" "rejtetten" kell tartani, nem igaz? A lelkem gyökeréig undorodsz tőlem. De utállak? Nem, egyáltalán nem. Csak azt akarom, hogy bezárva és távol a tisztességes emberektől, nagyon hosszú életed legyen – és lehetőség legyen megtapasztalni mindazt a gonoszságot és korrupciót, amit a tisztességes lelkek ellen elkövettél. Szeretném, ha a lehető leghosszabb ideig gondolkodnál ezen az egészen egy igazi börtönben. Igazi rácsokkal. Nem lehet tehát félreérteni a helyzetet: „Nem a korrupció a probléma. A korrupció elfogadása a probléma” – mondta Pat Rattigan 2004-ben. És bárki, aki elolvassa ezt a könyvet, tudni fogja, ki vagy. Ha bármi történik velem, mint ahogy másokkal, akik kinyilatkoztatták az Igazságokat, akkor az, amit mondtam, úgyszólván Igazsággá válik. De hát így, ahogy van, az általam leírtak vakító nyilvánvalóságát, őszintén szólva, meglehetősen nehéz megcáfolni, nem igaz? Akkor van egy kis problémád, és végül is nagyon sok vesztenivalód van. De számomra: „A szabadság csak egy újabb szó, amiért nincs vesztenivalóm”, ahogy Kris Kristofferson írta egyszer. Ha beperelsz engem, bizonyítsd be, hogy nem vagy pszichopata. Vizsgáltassuk meg DNS-ed egy bírósággal... akár de facto is. Nincs ruhád! Nektek, császároknak nincs ruhátok! A kék ruhadarabok, amelyeket fémes csecsebecsékkel viselsz, a parókák, amelyeket viselsz, a védőruhák és köpenyek, amelyeket viselsz... még mindig olyan meztelenül hagynak téged, mint amikor megszülettél! (Ha bármi mást mondok, „a drogok beszélnek majd belőlem”. Azok, amelyeket a Szerves Robotjaid használtak ellenem, az engedélyem vagy a beleegyezésem nélkül).

A fordít megjegyzése: Amint elkészülök a mellékletek fordításával, azt is közzé teszem.